ЗАКОН за движението по пътищата

Обн., ДВ, бр. 20 от 5.03.1999 г., в сила от 1.09.1999 г., изм., бр. 1 от 4.01.2000 г., изм. и доп., бр. 43 от 26.04.2002 г., в сила от 26.04.2002 г., бр. 76 от 6.08.2002 г., доп., бр. 16 от 18.02.2003 г., бр. 22 от 11.03.2003 г., изм. и доп., бр. 6 от 23.01.2004 г., изм., бр. 70 от 10.08.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., изм. и доп., бр. 85 от 28.09.2004 г., изм., бр. 115 от 30.12.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., изм. и доп., бр. 79 от 4.10.2005 г., бр. 92 от 18.11.2005 г., в сила от 18.11.2005 г., изм., бр. 99 от 9.12.2005 г., в сила от 10.06.2006 г., доп., бр. 102 от 20.12.2005 г., изм. и доп., бр. 103 от 23.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., бр. 105 от 29.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., изм., бр. 30 от 11.04.2006 г., в сила от 12.07.2006 г., изм. и доп., бр. 34 от 25.04.2006 г., в сила от 1.01.2008 г. (*), бр. 61 от 28.07.2006 г., изм., бр. 64 от 8.08.2006 г., (*) бр. 80 от 3.10.2006 г., в сила от 3.10.2006 г., бр. 82 от 10.10.2006 г., доп., бр. 85 от 20.10.2006 г., в сила от 20.10.2006 г., изм., бр. 102 от 19.12.2006 г., изм. и доп., бр. 22 от 13.03.2007 г., бр. 51 от 26.06.2007 г., (*) изм., бр. 53 от 30.06.2007 г., в сила от 30.06.2007 г., бр. 97 от 23.11.2007 г., изм. и доп., бр. 109 от 20.12.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., изм., бр. 36 от 4.04.2008 г., доп., бр. 43 от 29.04.2008 г., изм. и доп., бр. 69 от 5.08.2008 г., бр. 88 от 10.10.2008 г., изм., бр. 102 от 28.11.2008 г., бр. 74 от 15.09.2009 г., в сила от 15.09.2009 г., изм. и доп., бр. 75 от 18.09.2009 г., изм., бр. 82 от 16.10.2009 г., в сила от 16.10.2009 г., бр. 93 от 24.11.2009 г., в сила от 25.12.2009 г., изм. и доп., бр. 54 от 16.07.2010 г., изм., бр. 98 от 14.12.2010 г., в сила от 14.12.2010 г., бр. 100 от 21.12.2010 г., в сила от 1.07.2011 г., изм. и доп., бр. 10 от 1.02.2011 г., изм., бр. 19 от 8.03.2011 г., в сила от 9.04.2011 г., изм. и доп., бр. 39 от 20.05.2011 г., изм., бр. 48 от 24.06.2011 г., в сила от 24.06.2011 г.; Решение № 1 на Конституционния съд на РБ от 1.03.2012 г. - бр. 20 от 9.03.2012 г.; изм. и доп., бр. 47 от 22.06.2012 г., изм., бр. 53 от 13.07.2012 г., в сила от 13.07.2012 г., бр. 54 от 17.07.2012 г., изм. и доп., бр. 60 от 7.08.2012 г., в сила от 7.08.2012 г., бр. 75 от 2.10.2012 г., доп., бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 68 от 2.08.2013 г., в сила от 2.08.2013 г., изм. и доп., бр. 53 от 27.06.2014 г., изм., бр. 107 от 24.12.2014 г., в сила от 1.01.2015 г., бр. 14 от 20.02.2015 г., изм. и доп., бр. 19 от 13.03.2015 г., бр. 37 от 22.05.2015 г., изм., бр. 79 от 13.10.2015 г., в сила от 1.08.2016 г., доп., бр. 92 от 27.11.2015 г., в сила от 1.01.2016 г., изм., бр. 95 от 8.12.2015 г., в сила от 1.01.2016 г., изм. и доп., бр. 101 от 22.12.2015 г., в сила от 22.12.2015 г., бр. 102 от 29.12.2015 г., в сила от 1.01.2016 г., изм., бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., бр. 50 от 1.07.2016 г., в сила от 1.07.2016 г., изм. и доп., бр. 81 от 14.10.2016 г., в сила от 1.01.2017 г., доп., бр. 86 от 1.11.2016 г., изм. и доп., бр. 98 от 9.12.2016 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 101 от 20.12.2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 9 от 26.01.2017 г., в сила от 26.01.2017 г., бр. 11 от 31.01.2017 г., в сила от 31.01.2017 г., изм., бр. 54 от 5.07.2017 г., бр. 58 от 18.07.2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. и доп., бр. 77 от 26.09.2017 г., в сила от 26.09.2017 г., бр. 97 от 5.12.2017 г., бр. 2 от 3.01.2018 г., в сила от 3.01.2018 г., доп., бр. 7 от 19.01.2018 г., изм., бр. 17 от 23.02.2018 г., доп., бр. 55 от 3.07.2018 г., изм., бр. 59 от 17.07.2018 г., доп., бр. 62 от 27.07.2018 г., в сила от 28.01.2019 г., бр. 77 от 18.09.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм., бр. 86 от 18.10.2018 г., в сила от 1.03.2019 г., изм. и доп., бр. 105 от 18.12.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм., бр. 13 от 12.02.2019 г., в сила от 28.01.2019 г., бр. 17 от 26.02.2019 г., изм. и доп., бр. 60 от 30.07.2019 г., в сила от 30.07.2019 г., доп., бр. 51 от 5.06.2020 г., изм. и доп., бр. 60 от 7.07.2020 г., в сила от 7.07.2020 г., изм., бр. 69 от 4.08.2020 г., изм. и доп., бр. 71 от 11.08.2020 г., в сила от 11.08.2020 г., изм., бр. 104 от 8.12.2020 г., в сила от 1.01.2021 г., доп., бр. 109 от 22.12.2020 г., в сила от 23.12.2021 г., бр. 18 от 2.03.2021 г., изм. и доп., бр. 23 от 19.03.2021 г., в сила от 19.03.2021 г.; изм. с Решение № 3 на Конституционния съд на РБ от 23.03.2021 г. - бр. 26 от 30.03.2021 г.; изм., бр. 80 от 24.09.2021 г.; Решение № 11 на Конституционния съд на РБ от 30.09.2021 г. - бр. 84 от 8.10.2021 г.

(*) (Бел. ред. - относно влизането в сила на измененията и допълненията на ЗДвП с ДВ, бр. 34 от 25.04.2006 г., виж § 56 от преходните и заключителните разпоредби на ЗТР)

Глава първа
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) Този закон урежда правилата за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, изискванията към пътните превозни средства за участие в движението по тези пътища, изискванията за правоспособност на водачите на пътните превозни средства, правата и задълженията на участниците в движението и на съответните служби и длъжностни лица, както и принудителните мерки, които се прилагат, и наказанията за нарушаване на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове.
(2) Целта на този закон е да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства.

Чл. 2. (1) Отворен за обществено ползване е всеки път, условията за използване на който са еднакви за всички участници в движението. Лицата, стопанисващи пътища, които не са отворени за обществено ползване, са длъжни да ги обозначат.
(2) Всеки има право да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване, като спазва установените правила за движение.
(3) Този закон се прилага и за пътищата, които не са отворени за обществено ползване, освен ако с други правни разпоредби или от собственика или администрацията, управляваща пътя, е определено друго. Компетентността на органите за контрол по този закон не се разпростира върху пътищата, които не са отворени за обществено ползване.

Чл. 3. (1) (Доп. - ДВ, бр. 85 от 2004 г.) Лицата, които стопанисват пътищата, ги поддържат изправни с необходимата маркировка и сигнализация за съответния клас път, организират движението по тях така, че да осигурят условия за бързо и сигурно придвижване и за опазване на околната среда от наднормен шум и от замърсяване от моторните превозни средства.
(2) (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 51 от 2007 г.) За организиране на движението по пътищата се използват светлинни сигнали, пътни знаци и пътна маркировка върху платното за движение и крайпътните съоръжения, които се поставят само след възлагане от собственика или администрацията, управляваща пътя, при условия и по ред, определени с наредбата по ал. 3. Светлинните сигнали, пътните знаци и пътната маркировка върху платното за движение и крайпътните съоръжения представляват единна система съгласно Конвенцията за пътните знаци и сигнали и се изработват и поставят така, че да бъдат лесно разпознавани.
(3) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г., бр. 14 от 2015 г.) Условията и редът за организиране на движението по пътищата, отворени за обществено ползване, се определят с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството.
(4) (Нова – ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.) Условията и редът за създаване на временна организация за безопасност на движението по пътищата се определят с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на вътрешните работи.

Чл. 4. При необходимост движението по пътищата се регулира от упълномощени за това длъжностни лица.

Глава втора
ПРАВИЛА ЗА ДВИЖЕНИЕ ПО ПЪТИЩАТА

Раздел I
Общи правила

Чл. 5. (1) Всеки участник в движението по пътищата:
1. с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди;
2. трябва да опазва околната среда, като не изхвърля и не оставя на пътя предмети или вещества, както и да вземе мерки за отстраняването им или за предупреждаване на останалите участници в движението, когато това ги застрашава.
(2) Водачът на пътно превозно средство е длъжен:
1. да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците и водачите на двуколесни пътни превозни средства;
2. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2004 г.) с управляваното от него превозно средство да не затруднява другите участници в движението и живеещите в крайпътните имоти, като спазва действащите норми за шум и вредни емисии на отработени газове от моторното превозно средство, както и други норми и изисквания за опазване на околната среда;
3. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 51 от 2007 г., отм., бр. 54 от 2010 г.);
4. (нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) да не извършва маневри, изразяващи се в последователно внезапно преминаване в лентите за движение.
(3) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) На водача на пътно превозно средство е забранено:
1. (изм. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози;
2. да управлява пътно превозно средство, спряно от движение.

Чл. 6. Участниците в движението:
1. съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка;
2. изпълняват разпорежданията на лицата, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, независимо от светлинните сигнали, пътните знаци, маркировката на пътя и правилата за движение.

Чл. 7. (1) Когато има несъответствие между сигналите на регулировчика и светлинните сигнали или пътните знаци относно предимството, участниците в движението са длъжни да се съобразяват със сигналите на регулировчика.
(2) Когато има несъответствие между светлинните сигнали и пътните знаци относно предимството, участниците в движението са длъжни да се съобразяват със светлинните сигнали.
(3) Когато има несъответствие между пътните знаци и маркировката на пътя, участниците в движението са длъжни да се съобразяват с пътните знаци.
(4) Когато има несъответствие между пътен знак, поставен на преносима стойка върху платното за движение, и останалите пътни знаци, участниците в движението са длъжни да се съобразяват с пътния знак, поставен на преносимата стойка.
(5) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) При строителство и ремонт, когато има временна пътна маркировка, положена с цел организация на движението за определен период от време, участниците в движението трябва да се съобразяват с временната пътна маркировка.

Чл. 8. (1) Водачите на пътни превозни средства използват дясната половина на пътя по посока на движението си, освен в случаите, когато с пътен знак или със светлинен сигнал е указано нещо друго.
(2) Когато на дадено място от пътя едновременно е разрешено преминаването на нерелсови и релсови пътни превозни средства, водачът на нерелсовото пътно превозно средство е длъжен да пропусне релсовото пътно превозно средство независимо от неговото местоположение и посока на движение.

Чл. 9. (1) (Доп. – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) По пътищата, отворени за обществено ползване, е забранено движението на самобалансиращи се превозни средства, верижни машини и използването на гуми с шипове. Движение на пътни превозни средства с вериги за сняг е разрешено само когато пътните условия изискват това.
(2) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г., бр. 14 от 2015 г.) Редът и условията за движение на верижни машини и машини с гуми с шипове от въоръжените сили се определят с наредба на министъра на отбраната и министъра на регионалното развитие и благоустройството.
(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Поставянето на предмети или извършването на дейност в обхвата на пътя, несвързани с предназначението му, може да става само след разрешение от собственика или администрацията, управляваща пътя.

Раздел II
Сигнали за регулиране на движението от упълномощените длъжностни лица.
Пътни светофари. Пътни знаци. Пътна маркировка

Чл. 10. (1) Всяко лице, упълномощено да регулира движението по пътищата, наричано по-нататък "регулировчик", носи задължителни отличителни знаци, по които участниците в движението лесно да го разпознават и добре да го виждат както през деня, така и през нощта. Той може да ползва регулировъчна палка и полицейска свирка, а когато регулира движението при строително-ремонтни работи на пътя - червен флаг.
(2) Сигнали на регулировчика са следните положения на тялото и ръцете му:
1. дясна ръка, вдигната вертикално - означава "ВНИМАНИЕ, СПРИ!"; това не се отнася за онези водачи, които в момента на подаването на този сигнал, след като им е било разрешено преминаването, са толкова близо до регулировчика, че не могат да спрат, без да създадат опасност за движението; при подаване на този сигнал на кръстовище участниците в движението, които са навлезли в кръстовището, трябва да го освободят;
2. ръка или ръце, протегнати хоризонтално встрани - след като е направил този жест, регулировчикът може да свали ръката или ръцете си. Сигналът означава:
а) "ПРЕМИНАВАНЕТО Е РАЗРЕШЕНО" за водачите, които се намират срещу лявото или дясното рамо на регулировчика и ще преминат направо или ще завият надясно, както и за пешеходците, които искат да преминат пред гърдите или зад гърба на регулировчика;
б) "ПРЕМИНАВАНЕТО Е ЗАБРАНЕНО" за всички останали участници в движението;
3. дясна ръка, протегната хоризонтално напред, означава:
а) "ПРЕМИНАВАНЕТО Е РАЗРЕШЕНО" за водачите на пътни превозни средства, които се намират срещу лявото рамо на регулировчика, и за пешеходците, които искат да преминат зад гърба му;
б) "ПРЕМИНАВАНЕТО Е ЗАБРАНЕНО" за всички останали участници в движението.

(3) Освен сигналите, посочени в ал. 2, регулировчикът може да използва и допълнителни разбираеми жестове за даване на други указания и разпореждания на участниците в движението.

Чл. 11. (1) На железопътен прелез движението на пътните превозни средства може да се регулира от железопътен служител, който подава следните сигнали за спиране на пътните превозни средства пред прелеза:
1. през деня - изпъната хоризонтално напред и напречно на оста на пътя дясна ръка с червен флаг;
2. през нощта - описваща полукръг червена светлина.
(2) Сигналите на железопътните служители са задължителни за водачите на пътни превозни средства, приближаващи прелеза и от двете му страни.

Чл. 12. (1) За регулиране движението на пътните превозни средства на кръстовища, пешеходни пътеки, стеснени и други участъци от пътя се използват пътни светофари, които подават сигнали с немигащи и мигащи светлини с червен, жълт и зелен цвят.
(2) За регулиране движението на пътните превозни средства по отделна пътна лента се използват поставени над лентата пътни светофари, които подават сигнали с немигащи светлини с червен и зелен цвят.
(3) За регулиране движението на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници се използват пътни светофари с четири светещи полета, които подават сигнали с немигащи светлини с лунно бял цвят на светлината. Значението на светлинните сигнали се определя съобразно разположението на светещите полета.
(4) За регулиране движението на пешеходците се използват пътни светофари, които подават сигнали с немигащи и мигащи светлини с червен и зелен цвят.
(5) За забраняване на пътните превозни средства да преминават през железопътен прелез се използва сигнал от мигаща червена светлина. Този сигнал може да се използва и пред подвижни мостове, на фериботи, пристанища и на места, където на пътя излизат моторни превозни средства със специален режим на движение.
(6) (Нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 8.08.2013 г.) На кръстовища с интензивно движение се поставят устройства за отчитане на времетраенето на светлинния сигнал.

Чл. 13. (1) За предупреждаване на участниците в движението за опасности по пътя, за даване на различни предписания към тях - относно предимството, забраните, прилагането на специални правила, действията със задължителен характер, за указване на направления, посоки, обекти, както и за даване на различна допълнителна информация за улесняване на участниците в движението, на пътищата се поставят необходимите пътни знаци, допълнителни и други средства за сигнализиране.
(2) За насочване движението на пътните превозни средства и на пешеходците по пътя, за отбелязване на определени площи от платното за движение, на обекти, намиращи се в опасна близост до платното за движение, и за даване на полезна информация на участниците в движението върху платното за движение и обектите, намиращи се в обхвата на пътя, се поставя съответната пътна маркировка.

Чл. 14. (1) (Предишен текст на чл. 14, изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) Министърът на регионалното развитие и благоустройството съвместно с министъра на вътрешните работи и министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията определят с наредби условията и реда за използване на пътните светофари, пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране при организиране на движението по пътищата, отворени за обществено ползване.

(2) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.) Условията и редът за установяване и обезопасяване на участъците с концентрация на пътнотранспортни произшествия се определят с наредбата по чл. 36б, ал. 9 от Закона за пътищата.
(3) (Нова – ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.) За осигуряване на безопасността на участниците в движението се използват ограничителни системи за пътища при условия и по ред, определени с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството, в която се определят и изискванията към тях.

Раздел III
Разположение на нерелсовите пътни превозни средства върху пътя

Чл. 15. (1) На пътя водачът на пътно превозно средство се движи възможно най-вдясно по платното за движение, а когато пътните ленти са очертани с пътна маркировка, използва най-дясната свободна лента.
(2) Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат и водачът на моторно превозно средство може да използва за движение най-удобната за него пътна лента в следните случаи:
1. (отм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.);
2. (изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) в населените места, на пътно платно с две и повече пътни ленти за движение в една посока, обозначени с пътна маркировка или пътен знак, по които е разрешено движението на пътни превозни средства със скорост не по-голяма от 80 km/h;
3. когато навлизането по пътната лента се разрешава от светлинен сигнал.
(3) Броят на пътните ленти се определя от пътната маркировка или от пътен знак, а когато няма такива - от водачите, съобразно широчината на платното за движение, широчината на недвуколесните пътни превозни средства и от необходимото странично разстояние между тях.
(4) Когато има път, платно за движение, пътна лента или алея, предназначени за движение на определени пътни превозни средства, водачите на тези превозни средства са длъжни да се движат по тях.
(5) Когато няма специално предназначена за тях пътна лента или алея, водачите на мотопеди, велосипеди и други немоторни превозни средства може да използват за движение разположения отдясно по посоката на движението им пътен банкет, ако той е годен за това и ако това не пречи на другите участници в движението.
(6) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., доп., бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) Когато пътна лента е сигнализирана за движение само на превозни средства от редовните линии за обществен превоз на пътници, се забранява движението на други пътни превозни средства, с изключение на пътните превозни средства, извършващи случаен или специализиран превоз на деца и/или ученици.
(7) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г., изм., бр. 37 от 2015 г.) Забранено е преминаването и паркирането на пътни превозни средства в паркове, градини и детски площадки в населените места извън обозначените за това места.

Чл. 16. (1) На пътно платно с двупосочно движение на водача на пътно превозно средство е забранено:
1. когато платното за движение има две пътни ленти - да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение освен при изпреварване или заобикаляне;

2. когато платното за движение има три пътни ленти - да навлиза и да се движи в крайната лява лента; навлизането и движението в средната лента е разрешено само при изпреварване или заобикаляне;
3. когато платното за движение има четири и повече пътни ленти - да навлиза и да се движи в лентите за насрещно движение.
(2) На път с две или три самостоятелни платна за движение на водача на пътно превозно средство е забранено да навлиза в крайното ляво платно.

Чл. 17. На пътно платно с три и повече пътни ленти за движение в една посока, обозначени с пътен знак, на водача на пътно превозно средство, което не може да развива или на което не е разрешено да развива максималната за пътя скорост, се забранява да навлиза в крайната лява лента за тази посока, освен при завиване или заобикаляне.

Чл. 18. (1) Водачът на бавнодвижещо се пътно превозно средство задължително се движи в най-дясната пътна лента, освен при завиване или заобикаляне.
(2) Когато има обозначена с пътен знак пътна лента, предназначена за движение на бавнодвижещи се пътни превозни средства, водачите на такива превозни средства са длъжни да използват тази лента.

Чл. 19. (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) (1) Когато релсов път е разположен върху платното за движение, водачите на пътни превозни средства, които се намират върху него, са длъжни да го освободят по възможно най-бързия начин при приближаване на пътно превозно средство от редовните линии за обществен превоз на пътници, за да го пропуснат да премине.
(2) Когато на пътя има платно с изградена пътна настилка, обособено за движение на релсови превозни средства, се забранява движението на нерелсови пътни превозни средства по него, с изключение на пътни превозни средства от редовните линии за обществен превоз на пътници.

Раздел IV
Скорост и дистанция. Намаляване на скоростта

Чл. 20. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) (1) Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.

Чл. 21. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 47 от 2012 г.) При избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойности на скоростта в km/h:

Пътно превозно средство от:	Населено място	Извън населено място	Автомагистрала	Скоростен път
Категория A	50	80	100	90
Категория B	50	90	140	120
Категории C, D	50	80	100	90
Категории B+E, C+E, D+E	50	70	100	90
Категория T	50	50	-	-
Категория M	45	45	-	-

Самоходни машини	40	40	-	-

(2) Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак.

Чл. 22. (1) Водачът на пътно превозно средство не трябва да се движи без основателна причина с твърде ниска скорост, когато по този начин пречи на движението на другите пътни превозни средства.
(2) Водач на пътно превозно средство, което се движи с ниска скорост и поради това причинява създаването на колона от пътни превозни средства, трябва да ги пропусне при първа възможност.
(3) На водача на моторно превозно средство е забранено да се движи с ниска скорост без включени аварийни светлини.

Чл. 23. (1) Водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко.
(2) За улесняване на изпреварването по двулентовите двупосочни пътища извън населени места водачите на пътни превозни средства или състави от пътни превозни средства с дължина над 7 метра, с изключение на случаите, когато те извършват изпреварване, трябва да поддържат такова разстояние между своето превозно средство и движещото се пред него друго превозно средство, че изпреварващите ги пътни превозни средства да могат безопасно да заемат място между тях.

Чл. 24. (1) Водачът на пътно превозно средство не трябва да намалява скоростта рязко, освен ако това е необходимо за предотвратяване на пътнотранспортно произшествие.
(2) Преди да намали значително скоростта на движение на управляваното от него пътно превозно средство, водачът е длъжен да се убеди, че няма да създаде опасност за останалите участници в движението и че няма да затрудни излишно тяхното движение. В този случай водачът на пътно превозно средство, което няма стоп-светлини или те са повредени, подава своевременно сигнал с ръка.

Чл. 24а. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 54 от 2010 г.) (1) За ограничаване на скоростта на движение се използват изкуствени неравности или други средства, които се изграждат или монтират на платното за движение.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г., бр. 14 от 2015 г.) Министърът на регионалното развитие и благоустройството и министърът на вътрешните работи определят с наредба условията за изграждане или монтиране върху платното за движение на изкуствени неравности и други средства за ограничаване на скоростта на движение и изискванията към тях.
(3) Не се допуска изграждане или монтиране на изкуствени неравности върху платното за движение по републиканските пътища извън населените места.

Раздел V
Маневри

Чл. 25. (1) (Доп. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен

имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.
(2) При извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента.

Чл. 26. Преди да завие или да започне каквато и да е маневра, свързана с отклонение встрани, водачът е длъжен своевременно да подаде ясен и достатъчен за възприемане сигнал. Сигналът се подава със светлинните пътепоказатели на превозното средство, а за превозните средства, които нямат светлинни пътепоказатели или те са повредени - с ръка. Сигналът, подаван със светлинните пътепоказатели, трябва да е включен през цялото време на извършване на маневрата и се прекратява веднага след приключване на маневрата. Сигналът, подаван с ръка, може да бъде прекратен непосредствено преди започване на маневрата.

Чл. 27. При наличие на остров или препятствие на платното за движение водачът на пътно превозно средство може да премине от неговата лява или дясна страна, освен в случаите, когато:
1. пътен знак указва страната, от която да се премине;
2. островът или препятствието са разположени в средата на пътното платно с двупосочно движение; в този случай водачът е длъжен да премине от неговата дясна страна.

Раздел VI
Сигнали, подавани от участниците в движението

Чл. 28. (1) За предупреждаване на останалите участници в движението за намерението си да извърши маневра водачът на пътно превозно средство подава следните сигнали:
1. ляв пътепоказател или лява ръка, изпъната хоризонтално встрани - за завиване наляво или за отклонение наляво;
2. десен пътепоказател, дясна ръка, изпъната хоризонтално встрани, или лява ръка, сгъната в лакътя и насочена нагоре - за завиване надясно или за отклонение надясно.
(2) Като допълнителен сигнал при маневра водачът може да използва превключването на светлините, а извън населените места - и звуков сигнал.

Чл. 29. Сигналът за спиране, подаван от водач на пътно превозно средство, което няма стоп-светлини или те са повредени, е лява или дясна ръка, изпъната нагоре.

Чл. 30. Използването на звуков сигнал в населените места е забранено, освен за предотвратяване на пътнотранспортно произшествие.

Чл. 31. За предупреждаване на участниците в движението за опасност водачът може да подава авариен сигнал чрез едновременно включване на всички пътепоказатели.

Чл. 32. (1) Преди да навлязат на платното за движение, пешеходците могат да сигнализират за намерението си чрез подаване на сигнал с ръка - лява или дясна ръка, изпъната нагоре или напречно на пътя.
(2) Сигналът по ал. 1 не освобождава пешеходците от задължението, преди да навлязат на платното за движение, да се съобразят с разстоянието до приближаващите се превозни средства и с тяхната скорост на движение.

Чл. 33. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) При пресичане на платното за движение от деца за спиране на пътните превозни средства може да се подава сигнал с палка "Стоп! Деца", с червен флаг или с ръка.

Чл. 34. (1) Моторно превозно средство със специален режим на движение подава едновременно светлинен сигнал с проблясваща синя или червена светлина и специален звуков сигнал.
(2) Моторно превозно средство, което поради специфичния характер на движението си представлява препятствие или опасност за другите участници в движението по пътя, се обозначава с жълта мигаща или проблясваща светлина.

Раздел VII
Завиване надясно или наляво

Чл. 35. (1) Завиването надясно се извършва от най-дясната пътна лента по посока на движението, а когато лентите са обозначени за движение в съответна посока - от лента, предназначена за завиване надясно.
(2) Когато радиусът на завиване на пътното превозно средство е по-голям от радиуса на завоя, завиването може да започне и от друга част на платното за движение, но водачът на завиващото превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, преминаващи от дясната му страна.
(3) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) При завиване надясно за навлизане в път с двупосочно движение водачът на пътното превозно средство завива така, че да навлезе по възможно най-краткия път в дясната част на платното за движение.
(4) Завой надясно е позволен при червена светлина на светофара само при наличие на съответен пътен знак или светлинен сигнал, като водачът е длъжен да пропусне пешеходците, да не пречи на движението и да завие, когато се е уверил, че пътят е свободен за преминаване.

Чл. 36. (1) Завиването наляво се извършва от най-лявата пътна лента по посока на движението, а когато лентите са обозначени за движение в съответна посока - от лента, предназначена за завиване наляво.
(2) При завиване наляво за навлизане в път с двупосочно движение водачът на пътното превозно средство завива така, че да навлезе по възможно най-краткия път в дясната част на платното за движение.

Чл. 37. (1) При завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства. От същото правило помежду си се ръководят и водачите на релсовите пътни превозни средства.
(2) Водачът на нерелсово пътно превозно средство, завиващо наляво или надясно за навлизане в крайпътна територия, като двор, предприятие, гараж, паркинг, бензиностанция и други подобни, е длъжен да пропусне пътните превозни средства и пешеходците, движещи се по пътя, който той напуска.
(3) Водачът на пътно превозно средство, излизащо на път от крайпътна територия, като двор, предприятие, гараж, паркинг, бензиностанция и други подобни, е длъжен да пропусне пешеходците и пътните превозни средства, които се движат по този път.

Раздел VIII
Завиване в обратна посока. Движение назад

Чл. 38. (1) Завиването в обратна посока се извършва наляво от най- лявата пътна лента по посока на движението.
(2) При завиване в обратна посока водачът пропуска насрещно движещите се пътни превозни средства.
(3) При недостатъчна широчина завиването в обратна посока може да започне и от друга част на платното за движение, но водачът на завиващото пътно превозно средство е длъжен да пропусне и попътно движещите се от лявата му страна пътни превозни средства.
(4) При завиване в обратна посока на кръстовище не се разрешава движение назад.

Чл. 39. Завиването в обратна посока е забранено на пешеходна пътека, железопътен прелез, мост, надлез, в тунел, в подлез, при ограничена видимост или при намалена видимост под 50 метра.

Чл. 40. (1) Преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението.
(2) По време на движението си назад водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, той е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности.

Раздел IX
Изпреварване

Чл. 41. (1) Пътните превозни средства се изпреварват от лявата им страна.
(2) При изпреварване водачът на пътното превозно средство напуска пътната лента, в която се движи, навлиза в съседната пътна лента изцяло или частично, преминава покрай движещото се в същата посока пътно превозно средство и се връща в напуснатата лента.

Чл. 42. (1) Водач, който ще предприеме изпреварване, е длъжен:
1. преди да подаде сигнал, да се убеди, че не го изпреварва друго пътно превозно средство и че движещото се след него пътно превозно средство или това, което ще изпреварва, не е подало сигнал за изменение на посоката си на движение наляво;
2. след като е подал сигнал, да се убеди, че има видимост, свободен път на разстояние, достатъчно за изпреварване, и че може да заеме място в пътната лента пред изпреварваното пътно превозно средство, без да го принуждава да намалява скоростта или да изменя посоката на движение.
(2) Водач, който изпреварва, е длъжен:
1. по време на изпреварването да осигури достатъчно странично разстояние между своето и изпреварваното пътно превозно средство;
2. когато при изпреварването навлиза в пътна лента, предназначена за насрещното движение, да не създава опасност или пречки за превозните средства, движещи се по нея;
3. да се убеди, че като се движи с безопасна скорост, може да извърши изпреварването за кратко време.
(3) Водачът на изпреварваното пътно превозно средство е длъжен да не увеличава скоростта и да не пречи на изпреварването по какъвто и да е друг начин.

Чл. 43. Изпреварването на моторни превозни средства, с изключение на мотопеди и мотоциклети без кош, е забранено:

1. когато разстоянието на видимост, ограничено поради характера на пътя или намалено поради мъгла, снеговалеж и други подобни, е по-малко от необходимото за изпреварването при избраната скорост на движение;
2. на кръстовище на равнозначни пътища;
3. на железопътен прелез без бариери;
4. при използване на пътна лента за насрещно движение, когато изпреварващият не може да се върне безпрепятствено в напуснатата пътна лента;
5. пред пешеходна пътека, когато изпреварваното превозно средство закрива видимостта към пешеходната пътека;
6. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) пред и върху сигнализирана пешеходна пътека.

Чл. 43а. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Забранено е изпреварването и заобикалянето на релсово превозно средство от лявата страна.

Раздел X
Разминаване

Чл. 44. (1) При разминаване водачите на насрещно движещите се пътни превозни средства са длъжни да осигуряват достатъчно странично разстояние между пътните превозни средства.
(2) Ако разминаването не може да се извърши безопасно поради наличието на препятствие или стеснение на платното за движение, водачът, чиято пътна лента е заета, е длъжен да намали скоростта или да спре, за да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства.

Чл. 45. (1) На планински пътища и на пътища с голям надлъжен наклон, когато разминаването е невъзможно или е затруднено поради недостатъчна широчина на платното за движение, водачът на спускащото се превозно средство е длъжен да спре и да пропусне изкачващото се.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Това правило не се прилага в случаите, когато местата за разминаване са разположени така, че водачът на изкачващото се превозно средство би могъл да спре на намиращото се пред него място за разминаване, без да възниква необходимостта от движение назад.
(3) Когато разминаването е невъзможно без движение назад, тази маневра е длъжен да направи:
1. водачът на единичното пътно превозно средство по отношение на съставите от превозни средства и на съчленените пътни превозни средства;
2. водачът на по-лекото пътно превозно средство по отношение на по- тежкото;
3. водачът на товарния автомобил по отношение на автобуса.
(4) Когато превозните средства са от една и съща категория, назад е длъжен да се придвижи водачът на спускащото се превозно средство, освен в случаите, когато е очевидно, че това е по-безопасно за изкачващото се превозно средство, както и когато последното е по-близо до специално устроеното място за разминаване.

Чл. 46. Когато широчината на пътя не позволява разминаване между превозните средства без предприемането на допълнителни мерки за сигурност, водачът на превозното средство трябва да се движи с такава скорост, че да може да спре на разстояние не по-голямо от половината от дължината на пътя в зоната на своята видимост.

Раздел XI
Преминаване през кръстовище

Чл. 47. Водач на пътно превозно средство, приближаващо се към кръстовище, трябва да се движи с такава скорост, че при необходимост да може да спре и да пропусне участниците в движението, които имат предимство.

Чл. 48. На кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна, а водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне релсовите пътни превозни средства независимо от местоположението и посоката им на движение.

Чл. 49. Водач на пътно превозно средство, което излиза от земен път на път с настилка, е длъжен да пропусне движещите се по пътя с настилка пътни превозни средства и пешеходци.

Чл. 50. (1) На кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство.
(2) Когато на кръстовище е указано, че пътят с предимство променя направлението си, водачите, които се намират на този път, се ръководят помежду си от правилата на чл. 48. От същите правила се ръководят помежду си и водачите на превозните средства, които не се намират на пътя с предимство.

Чл. 50а. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Забранено е навлизането в кръстовище дори и при разрешаващ сигнал на светофара, ако обстановката в кръстовището ще принуди водача да спре в кръстовището или да възпрепятства напречното движение.

Раздел XII
Железопътен прелез

Чл. 51. (1) Всеки участник в движението трябва да проявява особено внимание при приближаване към железопътен прелез и преминаване през него.
(2) Водачът на пътно превозно средство, когато се приближава към железопътен прелез, трябва да се движи с такава скорост, която да му позволи при необходимост да спре пред прелеза.
(3) Спирането на пътните превозни средства е задължително пред железопътен прелез, който няма бариери.
(4) Ако няма други указания, дадени с пътни знаци или с пътна маркировка, пред железопътния прелез пътните превозни средства спират на разстояние не по-малко от 2 метра преди първата релса, а когато има бариери - на 1 метър от тях.

Чл. 52. На участниците в движението е забранено да преминават през железопътен прелез:
1. при спуснати, започнали да се спускат или да се вдигат бариери, независимо дали от съответното за това устройство се подават светлинни или звукови сигнали, забраняващи навлизането в прелеза;
2. при мигаща червена светлина на светофара или включена звукова сигнализация, независимо от положението на бариерите.

Чл. 53. (1) Преди да премине през железопътния прелез, всеки участник в движението е длъжен, независимо от състоянието на бариерите, на светлинната и на звуковата сигнализация, да се убеди, че към прелеза не се приближава релсово превозно средство и че преминаването през прелеза е безопасно.

(2) Водачът на пътно превозно средство не трябва да започва преминаването на железопътния прелез, ако не е предварително убеден, че няма да се наложи спиране върху релсите или на разстояние по-малко от 2 метра от тях, поради техническите особености на превозното средство, условията на движение или други предвидими причини.

Чл. 54. (1) В случай на принудително спиране на превозното средство върху релсите или на разстояние, по-малко от 2 метра преди първата или след последната релса, водачът е длъжен:
1. да изведе пътниците извън превозното средство на безопасно разстояние;
2. да вземе мерки за извеждането на превозното средство извън обсега на релсовия път, а ако това е невъзможно, да направи всичко необходимо за предупреждаване на водачите на релсовите превозни средства от двете посоки за създалата се опасност.
(2) Предупреждението за спиране на релсово превозно средство през деня се извършва с кръгово движение на ръката, в която се държи лесно забелязващ се предмет с ярък цвят, а през нощта - фенер или запалена факла.

Раздел XIII
Автомагистрала и скоростен път. Автомобилен път
(Загл. изм. - ДВ, бр. 47 от 2012 г.)

Чл. 55. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., доп., бр. 47 от 2012 г.) На път, обозначен като автомагистрала или скоростен път със съответния пътен знак, е разрешено движението само на автомобили и мотоциклети, чиято конструктивна максимална скорост надвишава 50 km/h. Движението на други пътни превозни средства, както и движението на пешеходци, воденето на животни и навлизането на автомобили, теглещи пътни превозни средства с гъвкава връзка, е забранено.
(2) (Доп. - ДВ, бр. 47 от 2012 г.) На автомагистрала или скоростен път е забранено движението на превозни средства с рекламна цел, провеждането на технически изпитания на автомобили и мотоциклети, организирането на демонстрации и движението на рекламни и други шествия.

Чл. 56. (Изм. - ДВ, бр. 47 от 2012 г.) Водач, който навлиза на автомагистрала или скоростен път, е длъжен да пропусне движещите се по тях пътни превозни средства, а който иска да напусне автомагистралата или скоростния път, трябва своевременно да заеме място в съответната пътна лента за излизане от тях.

Чл. 57. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Когато автомагистралата има три и повече пътни ленти за движение в една посока, на водачите на автомобили с допустима максимална маса над 3,5 тона, както и на водачите на състави от пътни превозни средства, чиято обща дължина, включително и товарът, е повече от 7 метра, е разрешено да се движат само в най-дясната и в съседната на нея пътна лента. Навлизането и движението по другите ленти е забранено, включително и при изпреварване.

Чл. 58. При движение по автомагистрала на водача е забранено:
1. да спира пътното превозно средство за престой или за паркиране извън специално обозначените за това места;
2. да завива в обратна посока, да се движи назад, да навлиза в разделителната ивица или да я пресича, включително и на местата, където тя е прекъсната;
3. (изм. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) да се движи или спира в лентата за принудително спиране, освен при повреда на пътното превозно средство, както и при здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство;

4. (нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) да се движи в платното за насрещно движение.

Чл. 58а. (Нов - ДВ, бр. 47 от 2012 г.) При движение по скоростен път на водача е забранено:
1. да спира пътното превозно средство за престой извън специално обозначените за това места;
2. да завива в обратна посока, да се движи назад, да навлиза в разделителната ивица или да я пресича, включително на местата, където тя е прекъсната;
3. (нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) да се движи в платното за насрещно движение.

Чл. 59. (1) Водачът на пътно превозно средство, принуден да спре поради независещи от него обстоятелства, може да направи това върху лентата за принудително спиране извън платното за движение, като през нощта и при намалена видимост сигнализира спряното пътно превозно средство с предупредителен светлоотразителен триъгълник или включен авариен сигнал. При невъзможност да отстрани повредата и да продължи движението той е длъжен да вземе мерки за изтегляне на пътното превозно средство от автомагистралата по най-бърз начин.
(2) Пътно превозно средство, получило повреда при движение по автомагистрала, може да бъде теглено с гъвкава връзка само до най-близкия изход на автомагистралата.

Чл. 59а. (Нов - ДВ, бр. 47 от 2012 г.) (1) Водачът на пътно превозно средство, движещо се по скоростен път, принуден да спре поради независещи от него обстоятелства, може да направи това върху площадката за принудително спиране извън платното за движение, като през нощта и при намалена видимост сигнализира спряното пътно превозно средство с предупредителен светлоотразителен триъгълник или включен авариен сигнал. При невъзможност да отстрани повредата и да продължи движението той е длъжен да вземе мерки за изтегляне на пътното превозно средство от скоростния път по най-бърз начин.
(2) Пътно превозно средство, получило повреда при движение по скоростен път, може да бъде теглено с гъвкава връзка само до най-близкия изход на скоростния път.

Чл. 60. Разпоредбите на чл. 55, 57, 58 и 59 се прилагат и за движението по автомобилните пътища, обозначени като такива със съответния пътен знак.

Раздел XIV
Особени правила за движение в жилищна зона

Чл. 61. Жилищната зона е обособена, специално устроена територия в населено място, която е обозначена като такава на входовете и изходите й с пътни знаци и където действат специални правила за движение.

Чл. 62. В жилищната зона действат следните специални правила:
1. пешеходците могат да използват за движение, а децата за игра пътя по цялата му широчина, без ненужно да пречат на движението на превозните средства;
2. водачите на пътни превозни средства са длъжни да се движат със скорост не по-голяма от 20 km/h, като не поставят в опасност пешеходците и не създават препятствия за тяхното движение;
3. паркирането в жилищната зона е разрешено само на специално обозначените места;
4. при излизане от жилищна зона на друг път водачите на пътни превозни средства са длъжни да пропуснат участниците в движението, движещи се по него;
5. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., отм., бр. 54 от 2010 г.).

Раздел XV
Особени правила за движение в тунел

Чл. 63. При движение в тунел, началото на който е обозначено с пътен знак, водачът е длъжен:
1. (отм. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.);
2. да изключи двигателя при принудително спиране в тунела, ако това спиране не е кратковременно;
3. (нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) да включи къси светлини.

Чл. 64. При движение в тунел е забранено движението назад, завиването в обратна посока, спирането за престой и паркирането.

Раздел XVI
Спирки на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници

Чл. 65. При движение в пътна лента покрай спиращо, спряло или потеглящо пътно превозно средство от означена с пътен знак трамвайна, тролейбусна или автобусна спирка водачът на нерелсовото пътно превозно средство е длъжен своевременно да намали скоростта, за да може в случай на необходимост да спре.

Чл. 66. (1) При приближаване от дясната страна на трамвай, спиращ или спрял на означена с пътен знак спирка, водачът на нерелсовото пътно превозно средство е длъжен да спре на един метър зад трамвая.
(2) При приближаване към спирка, на която има остров на платното за движение, водачът на нерелсовото пътно превозно средство е длъжен да намали скоростта и в случай на необходимост да спре, за да позволи на пешеходците безопасно да преминат през платното за движение между тротоара и острова.

Чл. 67. Водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да намали скоростта, а при необходимост и да спре, за да позволи на пътните превозни средства от редовните линии за обществен превоз на пътници да извършат необходимите маневри, свързани с потеглянето им от обозначените спирки. Това не освобождава водачите на пътните превозни средства от редовните линии за обществен превоз на пътници да вземат необходимите мерки за безопасност.

Чл. 68. (1) Когато спирките са оформени със специално уширение на пътното платно, водачът на нерелсовото превозно средство от редовните линии за обществен превоз на пътници е длъжен да спира в това уширение, а когато такова няма, да спира възможно най-близо до границата на платното за движение.
(2) Водачът на пътното превозно средство от редовните линии за обществен превоз на пътници е длъжен да осигурява възможност за безопасното качване и слизане на пътниците.
(3) Качването на пътници в превозното средство от редовните линии за обществен превоз на пътници и слизането от него е разрешено само на спирките, когато превозното средство е неподвижно.

Чл. 69. (Изм. – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) На спирка на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници други пътни превозни средства

могат да спират само за слизане на пътници само ако не пречат на превозните средства, за които е предназначена спирката. Престоят на таксиметрови автомобили с цел очакване на пътници е забранен.

Раздел XVII
Използване на светлините

Чл. 70. (1) При движение през нощта и при намалена видимост моторните превозни средства и трамваите трябва да бъдат с включени къси или дълги светлини, габаритни светлини и светлина за осветяване на задната табела с регистрационния номер.
(2) Използването на дългите светлини е забранено:
1. при разминаване; в този случай превключването от дълги на къси светлини става, когато разстоянието между превозните средства е не по-малко от 150 метра или в момента, в който насрещният водач подаде сигнал чрез превключването на светлините;
2. при движение по осветени участъци от пътя;
3. при движение зад друго моторно превозно средство на разстояние, по- малко от 50 метра.
(3) (Изм. - ДВ, бр. 61 от 2006 г., бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) През деня моторните превозни средства се движат с включени светлини за движение през деня или с къси светлини.

Чл. 71. (1) Всяко пътно превозно средство с животинска тяга трябва да има два бели или жълти светлоотразителя отпред, два червени светлоотразителя отзад, а при движение през нощта и при намалена видимост - отзад вляво светещо тяло, излъчващо бяла или жълта добре различима светлина. Светлоотразителите трябва да са разположени симетрично от двете страни на превозното средство.
(2) Всяка ръчна количка, теглена или бутана, при движение през нощта и при намалена видимост трябва да има най-малко една бяла или жълта добре различима светлина отпред и най-малко една червена светлина отзад. Източникът на тези светлини може да е един, който да бъде разположен от лявата страна на количката. Светлините не са задължителни за ръчни колички с широчина, по-малка от 1 метър.

Чл. 72. Всяко намиращо се на платното за движение пътно превозно средство или състав от пътни превозни средства, към които не са приложими изброените по-горе изисквания, през нощта трябва да имат най-малко две бели или жълти добре различими светлини отпред и две червени светлини отзад.

Чл. 73. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) На път извън населено място през нощта или при намалена видимост всяко спряно на платното за движение моторно превозно средство и тегленото от него ремарке трябва да бъдат обозначени с включени габаритни светлини.

Чл. 74. (1) Допълнителни светлини за мъгла може да се използват само при значително намалена видимост поради мъгла, снеговалеж, дъжд или други подобни условия. Тези светлини не може да се използват самостоятелно.
(2) Допълнителна задна светлина за мъгла с червен цвят се използва само когато видимостта е намалена под 50 метра.

Чл. 74а. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Аварийният сигнал може да бъде включван за предупреждаване на останалите участници в движението за различни опасности, когато моторното превозно средство е спряло поради повреда или има участие в пътнотранспортно произшествие и не може да бъде отстранено веднага и се явява препятствие за другите участници в движението.

Чл. 75. (Доп. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) През деня мотоциклетите и мотопедите се движат с включена къса светлина отпред и с включена габаритна светлина отзад.

Чл. 76. Забранено е използването на други светлини, освен предвидените в този закон и издадените въз основа на него нормативни актове.

Чл. 77. При заслепяване водачът е длъжен да намали скоростта и при необходимост да спре.

Чл. 78. При движение през нощта и при намалена видимост извън населените места водачът на стадо, придвижващо се по платното за движение, трябва да го обозначи откъм страната на движението със запален фенер.

Раздел XVIII
Особени правила за някои участници в движението

Чл. 79. (Доп. – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) За да участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, всеки велосипед и индивидуално електрическо превозно средство трябва да има изправни:
1. спирачки;
2. (изм. – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) механичен или електронен звънец и да няма друг звуков сигнал;
3. (Изм. – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) за велосипеда – устройство за излъчване на бяла или жълта добре различима светлина отпред и червен светлоотразител отзад; допуска се поставянето на устройство за излъчване на червена светлина отзад;
4. (нова – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) за индивидуалното електрическо превозно средство – устройство за излъчване на бяла или жълта добре различима светлина отпред и устройство за излъчване на червена светлина отзад;
5. (предишна т. 4, доп. – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) бели или жълти светлоотразители или светлоотразяващи елементи отстрани на колелата на велосипедите.

Чл. 80. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) Водачът на велосипед е длъжен:
1. да ползва светлоотразителна жилетка при управлението му извън населените места, през тъмната част на денонощието и при намалена видимост;
2. да се движи възможно най-близо до дясната граница на платното за движение.

Чл. 80а. (Нов – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) (1) Водачът на индивидуално електрическо превозно средство при движение е длъжен:
1. да ползва в тъмните часове на денонощието и/или при намалена видимост светлоотразителни елементи върху видимата част на облеклото, позволяващи да бъде лесно забелязан;
2. да се движи по изградената велосипедна инфраструктура, а при липса на такава – възможно най-близо до дясната граница на платното за движение;
3. в тъмните часове на денонощието и/или при намалена видимост да управлява индивидуалното електрическо превозно средство с включени светлини;
4. да се движи с изправна спирачна система на управляваното индивидуално електрическо превозно средство;
5. да ползва каска, ако е на възраст до 18 години.
(2) На водача на индивидуалното електрическо превозно средство е забранено:
1. да се движи по пътища и улици, на които максимално разрешената скорост за движение е над 50 km/h; ограничението не се прилага за улици с изградена велосипедна инфраструктура;

2. да се движи в зони, обозначени с пътен знак В9 – "Забранено е влизането на велосипеди";
3. да се движи по улици, обозначени с пътен знак Г13 – "Пътна лента или платно за движение само на превозни средства от редовните линии";
4. да развива скорост, по-висока от 25 km/h;
5. да превозва други лица;
6. да се движи успоредно до друго индивидуално електрическо превозно средство или двуколесно пътно превозно средство;
7. да управлява превозното средство, без да държи кормилото с ръка;
8. да се движи в непосредствена близост до друго пътно превозно средство или да се държи за него;
9. да превозва, тегли или тласка предмети, които пречат на управлението на превозното средство или създават опасност за другите участници в движението;
10. да управлява превозното средство по площите, предназначени само за пешеходци;
11. да използва мобилен телефон при управлението на индивидуално електрическо превозно средство.
(3) Минималната възраст на водача за управление на индивидуално електрическо превозно средство е:
1. шестнадесет години – по велосипедна инфраструктура и по пътища и улици с максимално разрешена скорост до 50 km/h;
2. четиринадесет години – само по велосипедни алеи.
(4) С наредба на общинския съвет се определят:
1. по-ниски максимално допустими скорости от определените в ал. 2, т. 4;
2. редът за определяне на задължителните зони за паркиране на индивидуални електрически превозни средства, включително и максимално допустимия брой, както и условията и реда за тяхното предоставяне и ползване.

Чл. 81. (Доп. – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) На водача на двуколесно пътно превозно средство, с изключение на индивидуално електрическо превозно средство е забранено:
1. да се движи успоредно до друго двуколесно пътно превозно средство;
2. да управлява превозното средство, без да държи кормилото с ръка, както и да освобождава педалите, с които контролира превозното средство;
3. да се движи в непосредствена близост до друго пътно превозно средство или да се държи за него;
4. да превозва, тегли или тласка предмети, които пречат на управлението на превозното средство или създават опасност за другите участници в движението;
5. да управлява превозно средство по площите, предназначени само за пешеходци; тази забрана не се отнася за велосипедисти на възраст до 12 години.

Чл. 82. Забранено е движението на велосипедисти в група за тренировка, ако пред и зад групата няма придружители с автомобил или мотоциклет.

Чл. 83. (1) Тегленето на повредено моторно превозно средство се извършва с гъвкава връзка, с твърда връзка или от автомобил със специално приспособление.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) Тегленето на повредено моторно превозно средство с допустима максимална маса над 5 тона се извършва само с твърда връзка или от автомобил със специално предназначение за тази цел.
(3) Водачите на теглещото и на тегленото моторно превозно средство са длъжни да съгласуват предварително помежду си сигнали за взаимно разбиране по време на движение и по-специално - сигнала за спиране.

Чл. 84. (Доп. - ДВ, бр. 47 от 2012 г.) При теглене разрешената максимална скорост на движение е 40 km/h, а при теглене с твърда връзка по автомагистрала и скоростен път - 70 km/h.

Чл. 85. (1) При теглене с твърда връзка тегличът трябва да е с дължина от 2 до 4 метра и да е оцветен напречно с червени и бели ивици. Тегленото моторно превозно средство трябва да бъде с изправна кормилна уредба.
(2) При теглене с гъвкава връзка дължината й трябва да бъде от 4 до 6 метра и поне на две места да бъде сигнализирана с червен флаг. Тегленото с гъвкава връзка моторно превозно средство трябва да има изправна кормилна и спирачна уредба.

Чл. 86. (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) По време на движение теглещото моторно превозно средство трябва да бъде с включени къси светлини и авариен сигнал, а тегленото - с включен авариен сигнал или с поставен отзад предупредителен светлоотразителен триъгълник. При движение през нощта или в условията на намалена видимост и при неизправна осветителна уредба тегленото моторно превозно средство трябва да има отзад в лявата страна червена светлина.

Чл. 87. Забранено е:
1. превозването на пътници в тегленото моторно превозно средство;
2. (доп. – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) тегленето на индивидуални електрически превозни средства, на двуколесни пътни превозни средства и на мотоциклети с кош и използването им за теглене;
3. тегленето на моторно превозно средство от моторно превозно средство с ремарке или обратното;
4. тегленето при намалена видимост под 50 метра;
5. тегленето с гъвкава връзка по хлъзгав път.

Чл. 88. Организирани шествия и състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, могат да се провеждат само след разрешение на собствениците или администрацията, управляваща пътя, и след предварително съгласуване на маршрутите, условията и времето на провеждането им с органите на Министерството на вътрешните работи.

Чл. 89. Движението на шествия се извършва в колона по най-дясната свободна пътна лента. Широчината на колоната не може да бъде по-голяма от широчината на една пътна лента за движение.

Чл. 90. Забранява се на останалите участници в движението да пресичат шествие.

Чл. 91. (1) Моторни превозни средства със специален режим на движение са автомобилите и мотоциклетите, които при движението си подават едновременно светлинен сигнал с проблясваща синя и/или червена светлина и специален звуков сигнал.
(2) Специалният режим на движение се ползва само при необходимост.
(3) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., доп., бр. 85 от 2004 г., изм., бр. 82 от 2006 г., бр. 102 от 2006 г., изм. и доп., бр. 109 от 2007 г., изм., бр. 69 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 48 от 2011 г., в сила от 24.06.2011 г., доп., бр. 53 от 2014 г., изм. и доп., бр. 81 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., доп., бр. 86 от 2016 г., бр. 7 от 2018 г., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., доп., бр. 51 от 2020 г., изм., бр. 69 от 2020 г., бр. 71 от 2020 г., в сила от 11.08.2020 г., бр. 80 от 2021 г.) Специален режим на движение ползват моторните превозни средства на: Центрове за спешна медицинска помощ, Държавна агенция "Национална сигурност", структури на Държавна агенция "Разузнаване", определени от председателя на агенцията, структури на Служба "Военно разузнаване", определени от директора на службата, главните и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи, Народно събрание, Национална служба за охрана, Главна дирекция "Охрана" и Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" на Министерството

на правосъдието, Бюрото по защита при министъра на правосъдието, служба "Военна полиция" към министъра на отбраната, военнополицейските формирования от Българската армия, други служби на Министерството на вътрешните работи, определени от министъра на вътрешните работи, Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", определени от изпълнителния директор за осъществяване на контрол, Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество при осъществяване на оперативно-издирвателна дейност, Националното тол управление при Агенция "Пътна инфраструктура", определени от председателя на управителния съвет на агенцията, и структури на Държавната комисия по сигурността на информацията, определени от председателя на комисията.
(4) (Нова – ДВ, бр. 71 от 2020 г., в сила от 11.08.2020 г.) Специален режим на движение може да ползват и предназначените за предоставяне на медицинска помощ при спешни състояния моторни превозни средства на лечебните заведения към Министерския съвет, Министерството на здравеопазването, Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Министерството на правосъдието и Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията по чл. 5, ал. 1 от Закона за лечебните заведения и на лечебните заведения за болнична помощ, които са получили разрешение за осъществяване на лечебна дейност, издадено по реда на чл. 48, ал. 3 от Закона за лечебните заведения. Моторните превозни средства се обозначават с опознавателни знаци и постоянно монтирани устройства върху превозното средство или на специална стойка, излъчващи синя или червена проблясваща светлина, добре забележима от всички страни. Министърът на здравеопазването със заповед определя моторните превозни средства със специален режим на движение, както и изискванията за тях.
(5) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., предишна ал. 4, бр. 71 от 2020 г., в сила от 11.08.2020 г.) Министърът на вътрешните работи определя с наредба условията и реда, при които се ползва специален режим на движение за моторните превозни средства.

Чл. 92. (1) Водачът на моторно превозно средство със специален режим на движение може:
1. да преминава при забраняващ сигнал на светофара или да преминава, без да спира, при наличие на пътен знак, който изисква това, но само след като намали скоростта достатъчно, за да извърши това безопасно;
2. да надвишава разрешената максимална скорост на движение дотолкова, доколкото няма да застраши нечий живот или имущество;
3. да не се съобразява с организацията на движението, когато това се отнася до посока на движение и завиване в определени направления;
4. да паркира или да престоява независимо от разпоредбите на този закон; през това време той може да подава само светлинни сигнали.
(2) Разпоредбите на ал. 1 не освобождават водачите на моторни превозни средства със специален режим на движение, както и водачите на съпровожданите от тях автомобили от задължението да управляват по безопасен начин.

Раздел XIX
Престой. Паркиране. Пътно превозно средство, спряно поради повреда
(Загл. доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.)

Чл. 93. (1) Пътно превозно средство е в престой, когато е спряно за ограничено време, необходимо за качване и слизане на пътници или за извършване на товарно-разтоварни работи в присъствието на водача.
(2) Паркирано е пътно превозно средство, спряно извън обстоятелствата, които го характеризират като престояващо, както и извън обстоятелствата, свързани с необходимостта да спре, за да избегне конфликт с друг участник в движението или сблъскване с някакво препятствие, или в подчинение на правилата за движение.

Чл. 94. (1) За престой извън населените места пътните превозни средства се спират извън платното за движение. Когато това е невъзможно, спирането за престой се извършва успоредно на оста на пътя, най-вдясно на пътното платно.
(2) За паркиране извън населените места пътните превозни средства се спират извън платното за движение. Паркирането на платното за движение е забранено.
(3) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм. и доп., бр. 51 от 2007 г.) За престой и паркиране в населените места пътните превозни средства се спират възможно най-вдясно на платното за движение по посока на движението и успоредно на оста на пътя. Допуска се престой и паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2,5 тона върху тротоарите само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, ако откъм страната на сградите остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци.
(4) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) На път с еднопосочно движение се допуска престой и от лявата страна по посока на движението, ако това не пречи на движението на пътните превозни средства.

Чл. 95. (1) (Предишен текст на чл. 95 - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Водачът и пътниците могат да отварят врата, да я оставят отворена, да се качват и да слизат от превозното средство, спряно за престой или паркирано, след като се уверят, че няма да създадат опасност за останалите участници в движението.
(2) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Слизането и качването на деца до 12 години от и в автомобил, спрял на пътното платно, се извършва откъм страната на тротоара или банкета.

Чл. 96. Водачът на спряно за престой или паркирано пътно превозно средство е длъжен да вземе мерки то да не може да се приведе в движение или да потегли само.

Чл. 97. (1) На път извън населено място водачът на недвуколесно пътно превозно средство, спряно на платното за движение поради повреда, е длъжен незабавно да го измести извън него.
(2) На път в населено място водачът на недвуколесно пътно превозно средство, спряно на платното за движение поради повреда, е длъжен незабавно да го измести на място, където е разрешено паркирането, или извън платното за движение.
(3) В случаите по ал. 1 и 2, когато изместването е невъзможно, водачът е длъжен да обозначи повреденото превозно средство с предупредителен светлоотразителен триъгълник или по друг подходящ начин, така че то да бъде забелязано навреме от водачите на приближаващите се пътни превозни средства.
(4) (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Предупредителният светлоотразителен триъгълник се поставя на разстояние не по-малко от 30 метра от повреденото пътно превозно средство, в пътната лента, заета от него, и срещу посоката на движение на заобикалящите го пътни превозни средства. На автомагистрали и пътища с разрешена скорост на движение над 90 km/h предупредителният светлоотразителен триъгълник се поставя на разстояние не по-малко от 100 метра.

(5) Като допълнителен сигнал за обозначаване на повредено пътно превозно средство може да се използва включването на авариен сигнал или габаритни светлини.
(6) Правилата по ал. 4 и 5 се прилагат и за пътните превозни средства, които са спрели за оказване на помощ.
(7) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) При извършване на пожарогасителни, аварийни и спасителни действия на пътното платно водачите на пътни превозни средства със специален режим на движение обозначават допълнително мястото със светлоотразителни конуси.

Чл. 98. (1) Престоят и паркирането са забранени:
1. на място, където превозното средство създава опасност или е пречка за движението или закрива от другите участници в движението пътен знак или сигнал;
2. до престояващо или паркирано пътно превозно средство от страната на движението;
3. в тунели и подлези, на мостове, надлези, стеснени участъци от пътя и в участъци с ограничена видимост;
4. върху трамвайни и железопътни линии или в такава близост до тях, която може да затрудни движението на релсовите превозни средства;
5. на пешеходни или велосипедни пътеки и на разстояние, по-малко от 5 метра преди тях;
6. на кръстовище и на по-малко от 5 метра от тях;
7. на платното за движение, където разстоянието между пътното превозно средство и пътната маркировка, забранена за пресичане, е по-малко от 3 метра или с пътен знак е забранено изпреварването;
8. върху пътна лента, предназначена за движение на бавнодвижещи се пътни превозни средства, обозначена с пътен знак.
(2) Освен в посочените в ал. 1 случаи паркирането е забранено:
1. (изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) пред входовете на паркове, театри, кина, предприятия, както и на други места, където е възможно да влизат или да излизат пътни превозни средства;
2. на платното за движение и на тротоара непосредствено пред входовете на жилищни сгради и гаражи, когато това затруднява достъпа до тях;
3. на спирките на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници;
4. (изм. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) на места, определени за хора с трайни увреждания;
5. (нова - ДВ, бр. 85 от 2004 г., изм., бр. 81 от 2016 г., в сила от 1.01.2018 г. - изм., бр. 98 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., изм., бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) на пътя - за регистрирани пътни превозни средства, свидетелството за регистрация на които е отнето или върнато в Министерството на вътрешните работи;
6. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) пред входовете и на прилежащите тротоари на детските заведения и училищата.

Чл. 99. (1) (Изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) В населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя, може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието.
(2) Местата за паркиране по ал. 1 се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране.
(3) (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2015 г., бр. 13 от 2016 г., в сила от 15.04.2016 г., бр. 86 от 2018 г., в сила от 1.03.2019 г.) Общинският съвет определя цената за паркиране на местата по ал. 1, както и условията и реда за плащането й от водачите на специализираното звено на общината или на юридическото лице по чл. 14, ал. 1, т. 5 от Закона за обществените поръчки, на което е предоставено управлението на тези места, включително приема годишния инвестиционен план.

Чл. 99а. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г., бр. 37 от 2015 г.) Карта за паркиране на местата, определени за превозните средства, обслужващи хора с трайни увреждания и използване на улеснения при паркиране, се издава от кмета на съответната община или оправомощено от него длъжностно лице по образец съгласно приложението. Картата е валидна на територията на цялата страна.
(2) (Доп. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) Картата за паркиране по ал. 1 трябва да отговаря на изискванията на стандартизиран модел на Общността от Приложението към Препоръка 98/376/ЕО на Съвета от 4 юни 1998 г. относно картата за паркиране на хора с трайни увреждания.
(3) (Доп. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) Картата за паркиране на местата, определени за превозните средства, обслужващи хора с трайни увреждания и използване на улесненията при паркиране, издадено от друга държава - членка на Европейския съюз, е валидна на територията на Република България, ако е издадена в съответствие с изискванията на препоръката по ал. 2.

Раздел XX
Задължения на водачите на пътни превозни средства

Чл. 100. (1) (Предишен текст на чл. 100 - ДВ, бр. 6 от 2004 г.) Водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи:
1. (доп. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него;
2. (доп. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява, и за тегленото от него ремарке;
3. (изм. - ДВ, бр. 103 от 2005 г., доп., бр. 51 от 2007 г.) документ за сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за моторното превозно средство, което управлява, и за тегленото от него ремарке;
4. превозните документи, определени от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията;
5. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) при напускане на територията на страната - валиден международен сертификат за "Гражданска отговорност" на автомобилистите за чужбина - "Зелена карта";
6. (нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., изм., бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) документ, отразяващ датата за извършване на следващия периодичен преглед за проверка на техническата изправност, удостоверяващ, че моторното превозно средство, което управлява, и тегленото от него ремарке се допускат за движение по пътищата, отворени за обществено ползване.
(2) (Нова - ДВ, бр. 6 от 2004 г., изм., бр. 51 от 2007 г., бр. 39 от 2011 г., доп., бр. 101 от 2015 г., в сила от 22.12.2015 г., бр. 11 от 2017 г., в сила от 31.01.2017 г., отм., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.).
(3) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Водачът на моторно превозно средство, което не е било спряно от движение, е длъжен да залепи в долния ляв ъгъл на предното стъкло на моторното превозно средство валиден стикер на знак за сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и да носи контролен талон към знака. Когато моторното превозно средство технологично не разполага с предно стъкло и е невъзможно стикерът на знака да бъде залепен на указаното място, същият стикер на знака се залепва на застрахователната полица, която се носи от водача на моторно превозно средство, и при проверка се представя заедно с контролния талон.

(4) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Водачът на моторното превозно средство е длъжен да поддържа:
1. (доп. - ДВ, бр. 88 от 2008 г., изм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) табелите с регистрационния номер чисти и да не допуска поставянето върху тях на никакви предмети, материали и вещества;
2. устройствата за осветяване и светлинна сигнализация при маневри чисти, видими, регулирани и в изправност;
3. стъклата и огледалата чисти.

Чл. 101. (1) (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) При възникване по време на движение на повреда или неизправност в пътно превозно средство, която застрашава безопасността на движението, водачът е длъжен да спре и да вземе мерки за нейното отстраняване. В този случай, ако спряното пътно превозно средство се намира в обхвата на пътното платно, водачът, когато се намира извън превозното средство, трябва да е облечен със светлоотразителна жилетка.
(2) Когато отстраняването на повредата или неизправността на място е невъзможно, водачът може да придвижи пътното превозно средство на собствен ход до място за тяхното отстраняване, но само след като вземе необходимите мерки за безопасност на движението.
(3) (Доп. - ДВ, бр. 85 от 2004 г., изм., бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) Разпоредбата на ал. 2 не се прилага при възникване или констатиране на опасни неизправности.
(4) (Нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) Неизправностите и тяхната класификация се определят с наредбата по чл. 147, ал. 1.

Чл. 102. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 51 от 2007 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 11 от 2017 г., в сила от 31.01.2017 г.) (1) (Предишен текст на чл. 102 – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) На водача, собственика или упълномощения ползвател на моторно пътно превозно средство се забранява да предоставя моторното превозно средство:
1. (изм. – ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г., бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) на водач, който е с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, или на лице, което не е правоспособен водач или не притежава съответното свидетелство за управление, валидно за категорията, към която се отнася моторното превозно средство;
2. (отм. – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.).
(2) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. Ако в свидетелството за регистрация е вписан ползвател, задължението се изпълнява от него.

Чл. 103. При подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.

Чл. 104. (1) При приближаване на моторно превозно средство със специален режим на движение водачите на останалите пътни превозни средства са длъжни да освободят достатъчно място на пътното платно, а при необходимост и да спрат, за да осигурят безпрепятствено преминаване както на сигнализиращото, така и на съпровожданите от него превозни средства.
(2) Забранено е на водачите на пътни превозни средства да се движат непосредствено зад превозните средства със специален режим на движение или зад придружаваните от тях автомобили.

Чл. 104а. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2002 г., в сила от 27.05.2002 г., изм., бр. 19 от 2015 г.) На водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му.

Чл. 104б. (Нов – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) На водача на моторно превозно средство е забранено да:
1. организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване;
2. използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

Чл. 105. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Забранява се ограничаване на видимостта през челното, задното и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им.
(2) (Доп. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., изм., бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Ограничаване на видимостта, както и намаляване на прозрачността на стъкла, различни от челното и стъклата на предните странични врати, се допуска само при наличие на огледала за виждане назад от двете страни на автомобила.
(3) (Нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., изм., бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Намаляване прозрачността на стъклата по ал. 1 се допуска само в границите на стойностите, определени в Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации.

Чл. 106. (1) (Предишен текст на чл. 106 – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Водачите на пътни превозни средства с животинска тяга, на животни или на стада трябва непрекъснато да направляват животните, така че да не създават пречки и опасности за движението, и да не ги оставят без надзор в обхвата на пътя.
(2) (Нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) През тъмната част на денонощието водачите на пътни превозни средства с животинска тяга носят светлоотразителни жилетки.

Чл. 106а. (Нов – ДВ, бр. 62 от 2018 г., в сила от 28.01.2019 г., изм., бр. 13 от 2019 г., в сила от 28.01.2019 г.) Водачите са длъжни да зареждат с гориво управляваните от тях пътни превозни средства и/или самоходни машини само на бензиностанции, които са регистрирани по Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход.

Раздел XXI
Правила за движение на пешеходците

Чл. 107. Пешеходец е всеки участник в движението, който се намира на пътя извън пътно превозно средство и не извършва работа по пътя. За пешеходци се считат и лицата:
1. които бутат или теглят детска или инвалидна количка или друго пътно превозно средство без двигател и с широчина, по-малка от 1 метър;
2. (изм. – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) които бутат велосипед, мотопед, мотоциклет или индивидуално електрическо превозно средство;
3. (изм. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) които са с трайни увреждания и които се придвижват с инвалидни колички, задвижвани посредством тяхната мускулна сила или от двигател, ако се движат със скоростта на пешеходец.

Чл. 108. (1) Пешеходците са длъжни да се движат по тротоара или банкета на пътното платно.
(2) Пешеходците могат да се движат по платното за движение, противоположно на посоката на движението на пътните превозни средства, по възможност най-близо до лявата му граница:
1. когато няма тротоар или банкет или е невъзможно те да бъдат използвани;
2. при пренасяне или тласкане на обемисти предмети, когато с това се затруднява движението на другите пешеходци.

Чл. 109. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) Хората с трайни увреждания, които се придвижват с инвалидна количка със скоростта на пешеходец, могат да се движат и по платното за движение, като се придържат възможно най-близо до дясната му граница.

Чл. 110. (Изм. – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) Извън населените места, при липса на банкет или тротоар или при невъзможност те да бъдат използвани, лицата, бутащи велосипед, мотопед, мотоциклет или индивидуално електрическо превозно средство, са длъжни да се движат по платното за движение, като се придържат възможно най-близо до дясната му граница.

Чл. 111. (1) (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Група пешеходци с водач, организирана група от военнослужещи, ученическа група и други подобни могат да се движат по платното за движение в редици до четирима, като се придържат възможно най-близо до дясната му граница. В този случай те трябва да са обозначени от лявата страна, както следва:
1. през деня - отпред и отзад с червен флаг;
2. през нощта - отпред с бяла светлина, а отзад - с червена светлина; когато дължината на образуваната колона е над 20 метра, вървящите от лявата страна на всеки 10 метра носят допълнително светещо тяло, излъчващо бяла светлина.
(2) При намалена видимост или при интензивно движение движението на група пешеходци с водач по платното за движение се разрешава само в колона един след друг.

Чл. 112. (1) (Предишен текст на чл. 112 - ДВ, бр. 43 от 2002 г., доп., бр. 51 от 2007 г.) Организирана група деца на възраст до 10 години може да се движи само по тротоара или банкета, като първото и последното дете носят светлоотразителна жилетка, и задължително се води най-малко от две лица на възраст над 18 години. При пресичане на платното за движение водачът на групата е длъжен своевременно да подаде сигнал с палка "Стоп! Деца", с червен флаг или с ръка, за да спре движението на пътните превозни средства.
(2) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) За осигуряване безопасното пресичане на платното за движение от деца всяко лице на възраст над 18 години може да подаде сигнал с палка "Стоп! Деца", с червен флаг или с ръка.

Чл. 113. (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) (1) При пресичане на платното за движение пешеходците са длъжни да преминават по пешеходните пътеки при спазване на следните правила:
1. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) преди да навлязат на платното за движение, да се съобразят с приближаващите се пътни превозни средства;
2. да не удължават ненужно пътя и времето за пресичане, както и да не спират без необходимост на платното за движение;
3. да спазват светлинните сигнали и сигналите на регулировчика;
4. да не преминават през ограждения от парапети или вериги.
(2) Извън населените места и по двулентовите двупосочни пътища в населените места, когато в близост до пешеходците няма пешеходна пътека, те могат да пресичат платното за движение и извън определените за това места, като при това спазват правилата по ал. 1, т. 1, 2 и 4.

Чл. 114. На пешеходците е забранено:
1. да навлизат внезапно на платното за движение;
2. да пресичат платното за движение при ограничена видимост;
3. да извършват търговия и услуги на платното за движение.

Чл. 115. (1) Пешеходците изчакват пристигането на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници на тротоара, на острова за безопасност или на местата, очертани с маркировка, а ако няма такива - на банкета.
(2) При подаване на сигнал от моторно превозно средство със специален режим на движение пешеходците са длъжни да освободят платното за движение. Пресичането се разрешава след преминаване на сигнализиращото моторно превозно средство и на съпровожданите от него пътни превозни средства.

Раздел XXII
Поведение на водачите към пешеходците

Чл. 116. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) Водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, особено към децата, към хората с трайни увреждания, в частност към слепите, които се движат с бял бастун, към слепо-глухите, които се движат с червено-бял бастун и към престарелите хора.

Чл. 117. При приближаване към място, където на пътя или в близост до него се намират деца, водачът на пътно превозно средство е длъжен да намали скоростта, а при необходимост - и да спре.

Чл. 118. При подаден от водач на организирана група деца сигнал с палка "Стоп! Деца", с червен флаг или с ръка водачите на пътни превозни средства са длъжни да спрат и да изчакат преминаването на децата.

Чл. 119. (1) При приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре.
(2) При заобикаляне на спряло пред пешеходна пътека пътно превозно средство водачът на нерелсовото пътно превозно средство е длъжен да се движи с такава скорост, която да му позволи да спре, за да пропусне преминаващите по пешеходната пътека пешеходци.
(3) (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.).
(4) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., доп., бр. 54 от 2010 г.) Водачите на завиващите нерелсови пътни превозни средства са длъжни да пропуснат пешеходците.
(5) (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) При пътнотранспортно произшествие с пешеходец на обозначена пътна маркировка "пешеходна пътека", когато водачът е превишил разрешената максимална скорост за движение или е нарушил друго правило от Закона за движението по пътищата, имащо отношение към произшествието, пешеходецът не се счита за съпричинител за настъпване на съответното произшествие.

Чл. 120. (1) Когато преминаването на пешеходците през пешеходна пътека се регулира с пътен светофар или от регулировчик, водачът на пътно превозно средство е длъжен:
1. при подаване на сигнал, който забранява преминаването - да спре пред пешеходната пътека;
2. след подаване на сигнал, който му разрешава преминаването - да пропусне пешеходците, които все още се намират на пешеходната пътека;
3. да не навлиза на пешеходна пътека, ако не е убеден, че няма да бъде принуден да спре и да остане на пешеходната пътека след подаване на сигнал, който забранява преминаването.

(2) Когато пешеходец, стоящ на банкета или тротоара, сигнализира с ръка за намерението си да премине по пешеходната пътека, водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен, без да създава опасност за движението, да спре, за да пропусне пешеходеца.

Чл. 121. Когато на платното за движение има вода, кал или дребни камъни, водачът на пътно превозно средство е длъжен да преминава с такава скорост, че да не причини изцапване или нараняване на пешеходците.

Чл. 122. (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Водачът на пътно превозно средство при приближаване към спиращ, спрял или потеглящ автобус, обозначен с опознавателен знак, че превозва организирана група деца, е длъжен да намали скоростта и при необходимост да спре, за да осигури безопасността на децата.

Раздел XXIII
Поведение при пътнотранспортно произшествие

Чл. 123. (1) Водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен:
1. без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието;
2. когато при произшествието са пострадали хора:
а) да уведоми компетентната служба на Министерството на вътрешните работи;
б) (изм. - ДВ, бр. 53 от 2014 г.) да остане на мястото на произшествието и да изчака пристигането на компетентните органи на Министерството на вътрешните работи;
в) (изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 53 от 2014 г.) до пристигането на органите по буква "б", съобразно необходимостта, да вземе мерки за безопасността на движението и да окаже помощ на пострадалите, ако това не представлява опасност за него;
г) (изм. - ДВ, бр. 70 от 2004 г., бр. 53 от 2014 г.) да не премества превозното средство, ако то не пречи на движението, както и да не променя състоянието му до идването на органите на Министерството на вътрешните работи, освен ако с него е необходимо да превози до лечебното заведение пострадалите, след което е длъжен веднага да се завърне на мястото на произшествието;
д) да вземе мерки следите от пътнотранспортното произшествие да бъдат запазени до тяхното фиксиране или описване от компетентните служби;
е) (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) да не консумира алкохолни напитки до пристигането на контролните органи;
3. когато при произшествието са причинени само имуществени вреди:
а) да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието;
б) (изм. и доп. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) ако между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те преместват превозните средства, така че да не възпрепятстват движението и попълват своите данни в двустранен констативен протокол за пътнотранспортното произшествие;
в) ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания.
(2) (Доп. - ДВ, бр. 103 от 2005 г.) Всеки участник в пътнотранспортно произшествие е длъжен при поискване от други участници в движението да дава данни за самоличността си и за задължителната си застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, а в зависимост

от последиците от произшествието и да уведоми собствениците на имуществото, което е повредил в резултат на произшествието.

Чл. 124. Водач на моторно превозно средство, който не е участник в пътнотранспортно произшествие, когато пристигне на мястото на произшествието, съобразно необходимостта е длъжен:
1. (изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) да вземе мерки за осигуряване безопасността на движението и да окаже помощ на пострадалите, ако това не представлява опасност за него;
2. (доп. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) да уведоми за произшествието органите на Министерството на вътрешните работи или администрацията на общината, на чиято територия е станало произшествието, ако при произшествието има пострадали хора.

Чл. 125. Службите за контрол на Министерството на вътрешните работи посещават задължително мястото на пътнотранспортното произшествие, когато:
1. при произшествието има убит или ранен човек;
2. произшествието е предизвикало задръстване на платното за движение;
3. в произшествието участва пътно превозно средство, което превозва опасен товар или товар, който се е разпилял на пътя и в резултат на това създава опасност за движението;
4. (отм. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.);
5. (изм. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) има съмнение, че участник в произшествието е с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, или не притежава необходимите права за управление на моторно превозно средство;
6. (изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., доп., бр. 102 от 2005 г., изм., бр. 109 от 2007 г.) произшествието е с участието на пътно превозно средство на Министерството на отбраната или на Българската армия, както и на съюзнически и/или чужди въоръжени сили, преминаващи през територията на Република България или пребиваващи на нея; в този случай се уведомява служба "Военна полиция" към министъра на отбраната;
7. (изм. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) между участниците в произшествието има разногласие относно обстоятелствата, свързани с него;
8. (нова - ДВ, бр. 103 от 2005 г.) произшествието е с един участник и моторното превозно средство не е в състояние да се придвижи на собствен ход поради причинените му от произшествието вреди.

Чл. 125а. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) (1) (Нова - ДВ, бр. 103 от 2005 г., изм., бр. 97 от 2007 г., бр. 102 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Службите за контрол на Министерството на вътрешните работи издават протокол за посещението по чл. 125 на мястото на пътнотранспортното произшествие. Ежемесечно до 25-о число на месеца Министерството на вътрешните работи предоставя на Информационния център към Гаранционния фонд по чл. 518 от Кодекса за застраховането информация, съдържаща индивидуализирани данни по реда на наредбата по ал. 2, за причинените през предходния месец пътнотранспортни произшествия и за участниците в тях.
(2) (Предишна ал. 1, изм. - ДВ, бр. 103 от 2005 г.) Министърът на вътрешните работи и Комисията за финансов надзор определят с наредба документите, реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия в случаите по чл. 125 и реда за информиране съгласно ал. 1.
(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 103 от 2005 г.) Министърът на вътрешните работи и министърът на здравеопазването определят с наредба условията и реда за взаимодействие между контролните органи и лечебните заведения при оказване помощ на пострадалите при пътнотранспортни произшествия и реда за отчитането им.

Раздел XXIV
Особени правила при превоз на пътници и товари

Чл. 126. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) При превозване на товари масата на натовареното пътно превозно средство не трябва да надвишава допустимата максимална маса, отразена в свидетелството му за регистрация.

Чл. 127. (1) Превозваните товари трябва:
1. да не създават опасност за участниците в движението;
2. да бъдат укрепени и да не се влачат по пътя;
3. да не ограничават видимостта на водача и да не нарушават устойчивостта и управляемостта на пътното превозно средство;
4. да не закриват светлините, сигналните устройства, опознавателните знаци, табелите с регистрационни номера, огледалата за виждане назад и сигналите, подавани с ръка.
(2) Товарите, които може да бъдат разпилени, както и тези, които блестят и създават опасност от заслепяване, трябва да бъдат покрити.
(3) Когато товарът излиза отстрани на най-издадената част от превозното средство с повече от 0,20 метра, а отпред или отзад - с повече от 1 метър, товарът се обозначава с червен флаг, а при движение през нощта - с бял светлоотразител или с бяла светлина отпред и с червен светлоотразител или с червена светлина отзад.
(4) (Нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията, съгласувано с министъра на вътрешните работи, определя с наредба условията и реда за укрепване на превозваните товари.

Чл. 128. Когато по време на превозването товарът падне изцяло или частично на пътя, водачът е длъжен да вземе необходимите мерки за сигнализиране на товара и на пътното превозно средство и за почистване на пътното платно.

Чл. 129. Опасните товари се опаковат, етикетират, маркират и превозват съгласно изискванията на Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR) (ДВ, бр. 73 от 1995 г.).

Чл. 130. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., доп., бр. 47 от 2012 г.) Допустимата максимална скорост на движение на моторни превозни средства, превозващи опасен товар в населено място, е 40 km/h, извън населено място - 50 km/h, по скоростен път и по автомагистрала - 90 km/h.
(2) Паркирането на пътно превозно средство, което превозва опасен товар, се извършва само на паркинги, определени за тази цел, а когато няма такива - извън платното за движение, най-малко на 200 метра от населено място или от обозначена вододайна зона.

Чл. 131. На водача на пътно превозно средство, което е извънгабаритно или превозва опасен товар, е забранено да престоява на платното за движение и да се движи при намалена видимост под 50 метра.

Чл. 132. При превозване на пътници водачът е длъжен:
1. да извършва превоза само с предназначени за това пътни превозни средства съобразно товароносимостта, отразена в свидетелството за регистрация;
2. (изм. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) преди потегляне и по време на движение да осигури всички условия за безопасното им превозване;

3. да затваря вратите на автобуса, тролейбуса или трамвая преди потеглянето и да не ги отваря по време на движение;
4. да постави на превозното средство отпред и отзад съответния опознавателен знак при превозване на организирана група деца; това изискване не се отнася за пътните превозни средства от редовните линии за обществен превоз на пътници;
5. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) да спира за качване и слизане на пътници по допълнителна автобусна линия само на местата, определени за това от съответния общински съвет.

Чл. 133. (1) (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Забранява се превозването на по-голям брой пътници от определения в свидетелството за регистрация на моторното превозно средство.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Превозването на деца до 12-годишна възраст е забранено на задната седалка на мотоциклет или мотопед и на предната седалка на лек автомобил, освен ако за детето е поставена допълнителна специална седалка.

Чл. 134. (1) Забранява се превозването на пътници в туристически ремаркета, товарни ремаркета, самоходни шасита, трактори и други селскостопански машини, в каросерията на самосвали и в товарни кошове на мотоциклети.
(2) В каросерията на товарен автомобил може да се превозват лица, които товарят, разтоварват, съпровождат, приемат или предават превозвания товар, като бъде осигурена тяхната безопасност. Броят им за всеки тон полезен товар е по един човек, но не повече от 8. Тези изисквания не се отнасят до моторните превозни средства на Министерството на отбраната.

Чл. 135. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 51 от 2007 г.) Пътниците са длъжни да изпълняват указанията на водача и на персонала, обслужващ пътното превозно средство.

Чл. 136. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., отм., бр. 51 от 2007 г.).

Чл. 137. На пътниците е забранено:
1. да застават в непосредствена близост до водача и да ограничават видимостта му; да стоят на стъпалата или на други опасни места; да отварят вратите по време на движение; да пречат на затварянето им и да се навеждат навън от превозното средство;
2. да пътуват в моторно превозно средство, извършващо обществен превоз на пътници, с облекло и вещи, включително и домашни животни, които могат да замърсят или да наранят другите пътници;
3. да излизат извън превозното средство, спряно за проверка, без разрешение на контролния орган;
4. да изхвърлят или да разпиляват предмети или вещества, които създават опасност за движението или замърсяват пътя или околната среда.

Раздел XXV
(Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г.)
Обезопасителни колани, защитни каски, системи за обезопасяване на деца

Чл. 137а. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) (1) Водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории M1, M2, M3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани.
(2) Могат да не използват обезопасителни колани:
1. бременните жени;
2. лицата, чието физическо състояние не позволява използването на обезопасителен колан;

3. (нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) лицата с трайни увреждания на горни крайници и/или опорно-двигателния апарат, които управляват моторни превозни средства, адаптирани съобразно техните нужди;
4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) водачите на таксиметрови автомобили, когато превозват пътници в рамките на населеното място;
5. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) инструкторите - при управление на автомобила с учебна цел.

Чл. 137б. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) (1) Системите за обезопасяване на деца в зависимост от теглото на децата, за които са предназначени, се класифицират в пет групи:
1. група 0 - за деца с тегло под 10 kg;
2. група 0+ - за деца с тегло под 13 kg;
3. група I - за деца с тегло между 9 и 18 kg;
4. група II - за деца с тегло между 15 и 25 kg;
5. група III - за деца с тегло между 22 и 36 kg.
(2) Системите за обезопасяване на деца се подразделят на два класа:
1. пълен клас, който включва комбинация от ленти или гъвкави компоненти с осигуряваща ключалка, регулиращи и присъединителни устройства и в някои случаи допълнителна седалка и/или защитна преграда, и могат да се закрепват чрез нейната вградена лента или ленти;
2. непълен клас, който представлява цялостна система за обезопасяване на деца и може да включва частично обезопасително устройство в комбинация с обезопасителен колан за възрастни, който обхваща тялото на детето или задържа устройството, в което детето е поставено.

Чл. 137в. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) (1) Пътниците в моторни превозни средства от категории M1, N1, N2 и N3, когато са в движение, използват системи за обезопасяване, с които моторните превозни средства са оборудвани.
(2) (Изм. – ДВ, бр. 19 от 2015 г.) За деца с ръст под 150 сантиметра, които пътуват в моторни превозни средства от категориите M1, N1, N2 и N3, оборудвани със системи за обезопасяване, се използват системи за обезопасяване на деца от пълния или непълния клас по смисъла на чл. 137б, ал. 2, съобразен с теглото на детето, в съответствие със:
1. класификацията по чл. 137б, ал. 1 – за системите за обезопасяване на деца, одобрени в съответствие с чл. 137г, ал. 1, т. 1;
2. данни от производителя за височината и максималното тегло на детето, за което е предназначена системата за обезопасяване на деца, одобрена в съответствие с чл. 137г, ал. 1, т. 2.
(3) В моторните превозни средства от категории M1, N1, N2 и N3, които не са оборудвани със системи за обезопасяване, не се допуска превозването на деца под тригодишна възраст, а децата на възраст три и повече години и с ръст под 150 сантиметра заемат седалка, която не е предна.
(4) В таксиметрови автомобили, които не са оборудвани със системи за обезопасяване на деца, деца с ръст под 150 сантиметра се превозват на седалка, която не е предна.
(5) Не се допуска превозването на деца в система за обезопасяване на деца, обърната в посока, обратна на нормалната посока на движение на превозното средство, когато тя е закрепена на пътническа седалка, с предно разположена въздушна възглавница, освен ако възглавницата не е деактивирана.

Чл. 137г. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 19 от 2015 г.) (1) Системите за обезопасяване на деца са одобрени съгласно изискванията на:
1. Правило № 44, серия от изменения 03 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации или на наредба по чл. 138, ал. 4 относно одобряване типа

на нови моторни превозни средства по отношение на обезопасителните колани и на системите за обезопасяване и за одобряване типа на обезопасителни колани и системи за обезопасяване, или
2. Правило № 129 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации.
(2) Системите за обезопасяване на деца се монтират в съответствие с информацията за монтажа (инструкциите за употреба), предоставена от производителя на системата за обезопасяване на деца, в която се посочват начинът и типовете превозни средства, на които може да се използва безопасно.

Чл. 137д. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 19 от 2015 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Всички седящи пътници в моторните превозни средства от категории М2 и М3, когато са в движение, използват системите за обезопасяване, с които моторните превозни средства са оборудвани. Системите за обезопасяване на деца под 12 години и с ръст под 150 см се одобряват в съответствие с чл. 137г, ал. 1.
(2) Пътниците в превозните средства от категории М2 и М3 се уведомяват за задължението да поставят обезопасителен колан, когато са седнали и когато превозното средство е в движение. Те се уведомяват за това по един от следните начини:
1. от водача;
2. от придружителя или от лицето, посочено като ръководител на групата;
3. чрез аудио-визуални средства;
4. с табели и/или пиктограма, поставени на видно място над всяко място за сядане.

Чл. 137е. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Водачите и пътниците на мотоциклети и мотопеди използват защитни каски.

Глава трета
ПЪТНИ ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА

Чл. 138. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм. и доп., бр. 79 от 2005 г., изм., бр. 22 от 2007 г., бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 54 от 2010 г.) (1) На пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат превозни средства, които отговарят на изискванията на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови актове.
(2) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" е компетентният орган за одобряване на типа на нови превозни средства, системи, компоненти и отделни технически възли.
(3) Одобряването на типа на нови колесни и верижни трактори за селското и горското стопанство, на ремаркетата за тях и на сменяемата прикачна техника се извършва по реда на Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника.
(4) (Изм и доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията издава наредби за условията и реда за одобряване на типа на нови пътни превозни средства, системи, компоненти и отделни технически възли, за индивидуално одобряване на нови превозни средства, както и наредби за осигуряване на прилагането на регламенти на Европейския съюз в областта на одобряването на типа на превозните средства.
(5) (Изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Съответствието на превозните средства, системите, компонентите и отделните технически възли с приложимите към тях технически изисквания се установява чрез извършването на процедури за:
1. одобряване на типа на нови превозни средства, както следва:

а) ЕС одобряване на типа – за превозни средства от категория L;
б) ЕО одобряване на типа – за превозни средства от категории, различни от L;
2. одобряване на типа на нови превозни средства, произвеждани в малки серии, както следва:
а) ЕС одобряване на типа – за превозни средства от категория L;
б) ЕО одобряване на типа – за превозни средства от категории, различни от L;
в) национално одобряване на типа;
3. индивидуално одобряване на нови превозни средства;
4. одобряване на типа на нови превозни средства по отношение на система или определени технически характеристики;
5. одобряване на типа на нови системи, компоненти и отделни технически възли;
6. ЕС или ЕО одобряване на типа на нови превозни средства, системи, компоненти и отделни технически възли, в които са вградени нови технологии или концепции;
7. одобряване на изменение в конструкцията на регистрираните превозни средства.
(6) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г., бр. 14 от 2015 г.) Министърът на икономиката съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредба реда за създаване и начините за нанасяне на идентификационен номер (VIN код) на превозните средства, произведени в Република България.
(7) (Изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Пускането на пазара, регистрацията или пускането в употреба на нови превозни средства, за които се изисква одобряване на типа на цялото превозно средство, се извършва въз основа на валиден сертификат за съответствие.
(8) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Пускането на пазара или пускането в употреба на нови компоненти или отделни технически възли за превозни средства, за които се изисква одобряване на типа, се извършва с нанесени обозначения в съответствие с изискванията на приложим регулаторен акт.

Чл. 138а. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) При одобряване на типа на нови превозни средства и на системи, компоненти и отделни технически възли за нови превозни средства се прилагат процедурите и техническите изисквания, определени в приложим регулаторен акт.
(2) При подаване на заявление за извършване на процедури за одобряване на типа производителят представя пред изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" декларация, че не е направил искане пред друг орган по одобряването и не е започнала процедура за одобряване на същия тип в друга държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава от Европейското икономическо пространство.
Декларацията се подава при процедури за:
1. одобряването на типа на ново превозно средство - базово, некомплектувано, комплектувано и напълно комплектувано;
2. одобряването на типа на ново превозно средство по отношение на система/определени технически характеристики, на система, компонент или отделен технически възел;
3. национално одобряване на типа на превозни средства, произвеждани в малки серии;
4. индивидуално одобряване на превозни средства;
5. одобряване на типа на части или оборудване за превозни средства.
(3) При превозни средства със специално предназначение производителят попълва и декларация за произход на базово/некомплектувано превозно средство.
(4) Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" създава и поддържа национална информационна система за издадените от нея одобрения на типа на превозни средства, системи, компоненти и отделни технически възли и за получената информация по отношение на сертификатите за одобряване на типа, предоставена от компетентен орган на друга държава - членка на Европейския съюз.

Чл. 138б. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" определя и нотифицира техническите служби, които извършват или контролират извършването на изпитванията, необходими за одобряването и извършването на проверки за установяване на съответствието с техническите изисквания и с изискванията за съответствие на производството на превозни средства, системи, компоненти или отделни технически възли с одобрения тип.

Чл. 138в. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Техническите служби са юридически лица или еднолични търговци, които отговарят на изискванията на приложим регулаторен акт и/или на чл. 61 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 168/2013".
(2) (Изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Съответствието с изискванията по ал. 1 се удостоверява с оценъчен доклад. Докладът може да включва и сертификат за акредитация по стандартите, посочени в приложимите регулаторни актове, както и други документи, издадени от компетентен орган на държава – членка на Европейския съюз, удостоверяващи възможността на техническите служби да извършват посочените в доклада дейности.
(3) Оценъчният доклад по ал. 2:
1. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) се изготвя от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" в резултат на проведена процедура за оценка на техническа служба при спазване на изискванията, определени с приложимите регулаторни актове;
2. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) се издава за дейностите, за които техническата служба кандидатства да извършва, и с обхват, в който да са включени методите за изпитване и/или проверки, съгласно приложимите регулаторни актове.
(4) (Доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Техническа служба, която е определена и нотифицирана от друга държава - членка на Европейския съюз, се нотифицира за техническа служба и на Република България. Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" признава оценъчен доклад, издаден от национален орган на друга държава - членка на Европейския съюз, определен за компетентен по чл. 42 на Директива 2007/46/ЕО или по чл. 66, т. 1 от Регламент (ЕС) № 168/2013, когато техническата служба ще извършва изпитванията и проверките на територията на държавата, издала оценъчния доклад.
(5) Сертификатът за акредитация по ал. 2 се издава от Изпълнителна агенция "Българска служба за акредитация" или от националния орган по акредитация на държава - членка на Европейския съюз.

Чл. 138г. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2010 г., изм., бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) (1) За издаване на удостоверение за определяне на техническа служба лицето по чл. 138в, ал. 1 или техническата служба по чл. 138в, ал. 4, или упълномощени техни представители подават заявление до изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" с приложени към него документи, посочени в наредбите по чл. 138, ал. 4.
(2) Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" провежда процедура за оценка на техническата компетентност на кандидата за определяне като техническа служба и на съответствието му с изискванията на приложимите регулаторни актове.
(3) Процедурата по ал. 2 се провежда и за определяне на техническа служба по чл. 138в, ал. 4, когато тя кандидатства за разширяване на обхвата, посочен в представения от нея оценъчен доклад.
(4) При непълноти и/или нередовности в заявлението или приложените към него документи в едномесечен срок от постъпването на заявлението изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" уведомява заявителя и му предоставя срок за

отстраняване на непълнотите и/или нередовностите. Този срок не може да бъде по-кратък от един месец.
(5) В срок до 6 месеца от постъпването на заявлението или от отстраняването на непълнотите и/или нередовностите Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" изготвя доклад за резултатите от проведената процедура за оценка.
(6) В срока по ал. 5 в зависимост от оценката в доклада (положителна или отрицателна) изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" издава удостоверение за определяне на техническата служба или съответно със заповед отказва издаването на удостоверение. Заповедта за отказ подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.
(7) Техническите служби подлежат на периодичен надзор от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", а техническите служби, чиито сертификати за акредитация са включени в доклада по ал. 5, подлежат на надзор и от акредитиралия ги орган.
(8) Докладът за оценката по ал. 5 се преразглежда най-малко веднъж на три години по график, определен от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и при условия и по ред, определени с наредбите по чл. 138, ал. 4.
(9) Техническите служби по чл. 138в, ал. 4 предоставят на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" копие от доклада за извършените повторни оценки или за преразглеждането на оценката, както и информация за всички промени в нотификацията и докладите от извършените надзорни проверки в другите държави – членки на Европейския съюз, в които са определени за технически служби и за които е нотифицирана Европейската комисия, в едноседмичен срок от тяхното издаване. Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" може да поиска техническата служба да предостави доклад за актуалните акредитации на службата.
(10) Правата, произтичащи от удостоверението за определяне на техническа служба, се прекратяват със заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация":
1. когато при надзора по ал. 7 се установи, че техническата служба е престанала да отговаря на изискванията на чл. 138в, ал. 1;
2. когато резултатът от процедурата по преразглеждане на доклада за оценката е отрицателен;
3. когато докладът за оценката не е преразгледан повече от три години по вина на техническата служба или когато техническа служба по чл. 138в, ал. 4 не е представила копия от докладите за повторни оценки или за преразглеждането на оценката;
4. по искане на лицето по чл. 138в, ал. 1;
5. при повторно нарушаване на процедурите, определени в приложим регулаторен акт.
(11) Заповедта на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" по ал. 10 подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.
(12) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" нотифицира Европейската комисия за прекратените права на техническата служба.
(13) За дейностите по оценка, надзор и повторна оценка на технически служби Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" събира такси в размер, определен с тарифа, приета от Министерския съвет.

Чл. 139. (1) Движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат:
1. технически изправни;
2. (изм. - ДВ, бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г., бр. 14 от 2015 г.) с размери, маса и натоварване на ос, които не надвишават нормите, установени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, и с товари, които не представляват опасност за участниците в движението;

3. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) обозначени със съответните опознавателни знаци;
4. (нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) с гуми, предназначени за зимни условия, или с гуми с дълбочина на протектора не по-малка или равна на 4 mm през периода от 15 ноември до 1 март.
(2) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Движещите се по пътя три- и четириколесни моторни превозни средства се оборудват и със:
1. обезопасителен триъгълник;
2. аптечка;
3. пожарогасител;
4. светлоотразителна жилетка.
(3) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., предишна ал. 2, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г., бр. 14 от 2015 г.) Движението на пътни превозни средства с размери, маса и натоварване на ос, надвишаващи нормите, определени по реда на ал. 1, т. 2, както и движението на пътни превозни средства, превозващи опасни товари се извършват по ред, определен от министъра на регионалното развитие и благоустройството съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, с министъра на околната среда и водите и с министъра на вътрешните работи.
(4) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2004 г., предишна ал. 3, бр. 51 от 2007 г.) Допуска се обозначаване на автомобили с опознавателни знаци за извършване на таксиметрови превози само ако са включени в списък към лиценз или удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници.
(5) (Нова - ДВ, бр. 6 от 2004 г., предишна ал. 3, бр. 85 от 2004 г., предишна ал. 4, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 39 от 2011 г., бр. 101 от 2015 г., в сила от 22.12.2015 г., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.
(6) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Водачът на пътно превозно средство е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплати таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство, освен когато таксата е заплатена от трето лице.
(7) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 16.08.2019 г.) Водачът на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице.

Чл. 140. (1) (Доп. – ДВ, бр. 11 от 2017 г., в сила от 31.01.2017 г., изм., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) По пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., доп., бр. 79 от 2005 г., изм., бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 54 от 2010 г., бр. 81 от 2016 г., в сила от 1.01.2018 г. - изм., бр. 98 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., изм., бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г. относно изречение второ, и от 6.06.2018 г. относно изречение първо, изм., бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г., доп., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Условията и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на

моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, се определя с наредба на министъра на вътрешните работи, съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на отбраната. С наредбата се определят и случаите, в които на моторните превозни средства и теглените от тях ремаркета при първоначална регистрация се извършва преглед за техническата им изправност и тяхното комплектуване. Спрените от движение моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета се пускат в движение от същите органи след отстраняване на причината за тяхното спиране.
(3) Редът за регистриране и отчет на превозните средства - собственост на чуждестранни физически и юридически лица, се съгласува с министъра на външните работи.
(4) (Нова – ДВ, бр. 60 от 2020 г.) Редът за извършване на регистрация и/или издаване на табели с регистрационни номера за превозни средства във връзка с опазване на обществения ред, противодействие на престъпността, подпомагане борбата с тежките умишлени престъпления и организираната престъпност и осъществяване на дейностите по защитата на националната сигурност се определя със заповед на министъра на вътрешните работи.
(5) (Доп. - ДВ, бр. 85 от 2004 г., изм., бр. 79 от 2005 г., бр. 102 от 2006 г., бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г., предишна ал. 4, бр. 60 от 2020 г.) Пътните превозни средства от поделенията на въоръжените сили и бронираната, колесната и верижната техника, влекачите и специалната техника на Министерството на вътрешните работи се регистрират и отчитат по ред, определен от съответния министър. Формата, размерът и видът на регистрационните номера на превозните средства на въоръжените сили се съгласуват с министъра на вътрешните работи.
(6) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., предишна ал. 5, бр. 60 от 2020 г.) Пътни превозни средства с регистрация извън националния регистър се регистрират в националния регистър на пътните превозни средства след предоставяне на оригинални документи за регистрация от страната, в която са регистрирани.
(7) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., предишна ал. 6, бр. 60 от 2020 г.) Колесните трактори, тракторните ремаркета и друга самоходна техника, регистрирани съгласно Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника, могат да се движат по изключение по пътищата, отворени за обществено ползване, по ред, определен с наредба, издадена от министъра на земеделието, храните и горите, министъра на вътрешните работи и министъра на регионалното развитие и благоустройството.
(8) (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.07.2017 г., предишна ал. 7, бр. 60 от 2020 г.) Исторически превозни средства се регистрират при условия и по ред, определени с наредбата по ал. 2. При регистриране на историческо превозно средство се представят документ за собственост и идентификационна карта, издадена от Международната федерация за старинни автомобили или от друга упълномощена от нея организация на територията на държава – членка на Европейския съюз.

Чл. 141. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) За всяко регистрирано моторно превозно средство или ремарке се издава свидетелство за регистрация с безсрочна или с временна валидност по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи, което съдържа данните за превозното средство съгласно наредбата по чл. 140, ал. 2.
(2) Дубликат на свидетелството за регистрация на пътно превозно средство се издава, когато свидетелството е изгубено, откраднато или унищожено, за което собственикът на превозното средство подписва декларация.
(3) (Нова - ДВ, бр. 88 от 2008 г., изм., бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.) Декларацията за обстоятелствата по ал. 2 може да бъде подадена по електронен път, подписана с квалифициран електронен подпис.

Чл. 142. (Изм. – ДВ, бр. 50 от 2016 г., в сила от 1.07.2016 г.) (1) Министърът на вътрешните работи определя ред за служебно предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства на заинтересованите лица. Службата за регистриране е задължена, когато предава данни от регистъра, да води записи, които да съдържат информация за предадените данни, момента на предаването им, данни за заявителя на справката и целите, за които се искат данните.
(2) Право на безплатен достъп в реално време имат всички държавни органи, организации и юридически лица, които обработват данните по силата на закон или акт на министъра на вътрешните работи.
(3) Министърът на вътрешните работи публикува ежемесечно данни за регистрираните пътни превозни средства в портала за отворени данни по реда на Закона за достъп до обществена информация.

Чл. 143. (1) (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г., доп., бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.; обявена за противоконституционна от КС на РБ относно предл. второ - бр. 84 от 2021 г.)

Пътно превозно средство се регистрира на името на неговия собственик по поставения от производителя идентификационен номер на превозното средство. Моторни превозни средства от категория M2, M3 и N3, както и превозни средства със специално предназначение с изключение на къмпинг-автомобили, къмпинг-ремаркета, бронирани автомобили и превозни средства, достъпни за инвалидни колички, се регистрират само от юридическо лице, едноличен търговец или от физическо лице, регистрирано като земеделски стопанин по реда на Закона за подпомагане на земеделските производители.

---

(2) (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Забранява се заличаването и/или подправянето на идентификационния номер и номера на двигателя на превозното средство.
(3) (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г., доп., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Пътно превозно средство с подправен, заличен или повреден идентификационен номер не се регистрира, докато не бъде установен автентичният идентификационен номер, поставен от производителя, с изключение на изоставено, конфискувано или отнето в полза на държавата и предоставено за нуждите на бюджетна организация, като регистрацията на пътно превозно средство се извършва след поставяне на нов идентификационен номер по ред, определен с наредба на министъра на вътрешните работи.
(4) Възстановяването на идентификационния номер се извършва по ред, определен от министъра на вътрешните работи.
(5) (Нова - ДВ, бр. 79 от 2005 г.) Не се регистрират:
1. (изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г.) нови превозни средства, за които е влязло в сила изискването за одобряване на типа и той не е одобрен по реда на чл. 138, ал. 4;
2. (изм. – ДВ, бр. 59 от 2018 г.) трактори за селското и горското стопанство, които подлежат на регистрация по реда на Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника;
3. пътни превозни средства, които не са внесени по законоустановения ред;
4. пътни превозни средства с изменения в конструкцията, които не отговарят на изискванията на чл. 146;
5. пътни превозни средства, обявени за издирване, до изясняване на въпроса за собствеността.
(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 79 от 2005 г., изм., бр. 61 от 2006 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Прекратяване на регистрацията на регистрирано пътно превозно средство се

извършва с отбелязване в свидетелството за регистрация въз основа на писмено заявление от собственика и предоставяне на табелите с регистрационните номера. Със заявлението собственикът на пътното превозно средство представя документи, че то е прието за разкомплектуване, или декларация за съхраняването му в частен имот по образец, утвърден със заповед на министъра на околната среда и водите и съгласуван с министъра на вътрешните работи.
(7) (В сила от 1.01.2000 г., изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., предишна ал. 6, бр. 79 от 2005 г., изм., бр. 61 от 2006 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Прекратяване на регистрацията на изоставено регистрирано моторно превозно средство се извършва след писмено уведомление от службите за контрол, определени от кметовете на общините по чл. 167, ал. 2, т. 3, и предоставяне на табелите с регистрационните номера. В този случай се представят документи, че моторното превозно средство е прието за разкомплектуване.
(8) (Нова - ДВ, бр. 61 от 2006 г., изм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Прекратяване на регистрацията на изоставено регистрирано моторно превозно средство, на което табелите с регистрационните номера липсват и не могат да бъдат издирени по надлежния ред, се извършва след писмено уведомление от службите за контрол, определени от кметовете на общините по чл. 167, ал. 2, т. 3, като моторното превозно средство се идентифицира по номера на рамата или друг идентификационен номер. В този случай се представят документи, че моторното превозно средство е прието за разкомплектуване.
(9) (Нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Служебно прекратяване на регистрацията на регистрирано пътно превозно средство се извършва с отбелязване в автоматизираната информационна система при уведомление от компетентен орган на друга държава за регистрация на пътни превозни средства, при унищожаване или отнемане в полза на държавата, при уведомяване от службите за контрол по чл. 167, ал. 2, т. 3, както и при установяване, че пътното превозно средство е регистрирано с подправен, заличен или повреден идентификационен номер.
(10) (Нова – ДВ, бр. 102 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.
(11) (Нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Служебно прекратяване на регистрацията на регистрирано пътно превозно средство се извършва с отбелязване в автоматизираната информационна система в случаите, предвидени в глава шеста. В този случай табелите с регистрационен номер и част 2 на свидетелството за регистрация на пътното превозно средство се отнемат със съставянето на акта за установяване на административното нарушение.
(12) (Нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Възстановяването на служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство по реда на ал. 11 се извършва по ред, определен с наредбата по чл. 140, ал. 2.
(13) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., предишна ал. 9, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Промяна в регистрацията на превозни средства с наложен запор или друго законово ограничение се извършва след отмяна или писмено разрешение на органа, постановил обезпечението, или на друг компетентен орган.
(14) (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.07.2017 г.) По искане на собственика регистрираното пътно превозно средство може да бъде пререгистрирано като историческо превозно средство при условията и по реда за регистриране на такива превозни средства,

определени с наредбата по чл. 140, ал. 2. В този случай предоставените при първоначалната регистрация оригинални документи за регистрация на пътното превозното средство може да бъдат върнати на собственика.
(15) (Нова – ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 27.12.2017 г.) Служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.
(15а) (Нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) Забранява се манипулацията на километропоказателя на моторните превозни средства, с изключение на смяната на километропоказателя при установена повреда, което се удостоверява с декларация от извършилия ремонта, в която са посочени дата на ремонта, показанието на стария километропоказател и показанието на поставения километропоказател.
(16) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 6.06.2018 г., изм., бр. 2 от 2018 г., в сила от 6.06.2018 г.) Министерството на вътрешните работи и Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" обменят данни за регистрираните превозни средства и за периодичните им технически прегледи.
(17) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 6.06.2018 г.) В случаите, когато при извършване на периодичен технически преглед се установи опасна техническа неизправност, Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" уведомява Министерството на вътрешните работи за временно отнемане регистрацията на неизправното превозно средство.
(18) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 6.06.2018 г.) След получаване на уведомлението по ал. 17, с отбелязване в автоматизираната информационна система на МВР, временно се отнема регистрацията на неизправното превозно средство и се уведомява собственикът на превозното средство.
(19) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 6.06.2018 г.) След отстраняване на опасната техническа неизправност и след като неизправното превозно средство по ал. 17 е преминало периодичен технически преглед, Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" уведомява МВР и ползването на превозното средство се разрешава отново, като не се осъществява нова процедура за неговата регистрация.
(20) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 6.06.2018 г., изм., бр. 2 от 2018 г., в сила от 6.06.2018 г.) Условията, редът и начините за обмен на информация по ал. 16, вида и форматите на данните и използваните класификатори се определят с наредбата по чл. 140, ал. 2.
(21) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 6.06.2018 г.) За целите на регистрацията на превозните средства може да се извършва обмен на информация с държавите – членки на Европейския съюз, относно правния статут на превозните средства и преди регистрация на превозно средство – да се извършва проверка в държавата – членка на Европейския съюз, в която то е било регистрирано. За да се улесни този обмен, проверката може да се извършва чрез използването на електронна мрежа, включваща данни от националните електронни бази от данни.

Чл. 144. (1) Собствеността на моторните превозни средства се прехвърля с писмен договор.
(2) (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 71 от 2020 г., в сила от 12.11.2020 г., изм., бр. 104 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.) При прехвърляне на собствеността на регистрирани автомобили, на регистрирани ремаркета с товароносимост над 10 тона, на регистрирани колесни трактори и на регистрирани мотоциклети с работен обем на двигателя над 350 cm^3, включително когато регистрацията на съответното превозно средство е прекратена, подписите на страните трябва да бъдат нотариално заверени. Изречение първо не се прилага за:
1. излезлите от употреба превозни средства;

2. моторните превозни средства, за които приобретателят е в чужбина и за които няма последваща регистрация за движение в страната;
3. моторните превозни средства с прекратена регистрация на основание тотална щета и за които няма последваща регистрация за движение от нов приобретател в страната.
(3) (Нова – ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 27.12.2017 г.) Прехвърляне собствеността на регистрирано превозно средство на лице без постоянен адрес или адресна регистрация в Република България се извършва по реда на ал. 2 след прекратяване регистрацията на превозното средство и връщане на табелите с регистрационен номер в съответната служба за регистрация на пътното превозно средство.
(4) (Нова – ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 27.12.2017 г.) Министерството на вътрешните работи и Нотариалната камара обменят по електронен път информация за регистрираните в страната превозни средства и сключените договори.
(5) (Нова – ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 27.12.2017 г.) При сделка с пътно превозно средство приобретателят може да заяви предварително изготвяне на свидетелството за регистрация, в случай че не се извършва подмяна на регистрационни табели, като информацията се подава към Министерството на вътрешните работи заедно с информацията за сключения договор.

Чл. 145. (1) (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 27.12.2017 г.).
(2) (Изм. – ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 27.12.2017 г.) Приобретателят на регистрирано пътно превозно средство е длъжен в срок до един месец да регистрира придобитото превозно средство в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния адрес или адрес на регистрация на собственика, освен когато пътното превозно средство е придобито от търговец с цел продажба.
(3) (Отм. – ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 27.12.2017 г.).
(4) (Нова - ДВ, бр. 88 от 2008 г., изм., бр. 77 от 2017 г., в сила от 27.12.2017 г.) Разпоредбата на ал. 2 се прилага и при придобиване на собствеността на пътно превозно средство извън Република България или при придобиване на собствеността чрез публична продажба.

Чл. 145а. (Нов – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.) (1) Преди прехвърляне на собствеността на регистрирано моторно превозно средство собственикът на прехвърляното превозно средство може да подаде заявление за запазване на регистрационния номер на превозното средство за регистрацията на друго превозно средство от същата категория и прекратяване на регистрацията на превозното средство, като заплати такса в размер, определен в тарифа на Министерския съвет.
(2) В случаите по ал. 1 заявлението се подава по ред, определен с наредбата по чл. 140, ал. 2.
(3) В случаите по чл. 143, ал. 6 при прекратяване на регистрация на превозно средство за запазване на регистрационния номер се подава заявление по реда на ал. 2.
(4) В срок до един месец от подаване на заявлението заявителят има право да регистрира друго моторно превозно средство със запазените табели в случаите по ал. 1 и 3 по ред, определен с наредбата по чл. 140, ал. 2.
(5) Когато в срока по ал. 4 не е регистрирано друго моторно превозно средство със запазения номер, прехвърлянето на собствеността на моторно превозно средство, за което е подадено заявление по ал. 1 или 3, се извършва след прекратяване на регистрацията и връщане на регистрационните табели в съответното звено на "Пътна полиция". Табелите с регистрационния номер се унищожават.
(6) При регистрация на друго превозно средство след срока по ал. 4 се поставят нови табели с регистрационен номер.

Чл. 146. (1) (Предишен текст на чл. 146, доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 85 от 2004 г., изм., бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 54 от 2010 г.) Изменение в конструкцията на

регистрираните пътни превозни средства и индивидуално одобряване на пътни превозни средства, регистрирани извън държавите - членки на Европейския съюз, или друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, се извършват при условия и по ред, определен с наредба от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.
(2) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.) Изменение в конструкцията на колесни трактори и теглените от тях ремаркета се извършва при условия и по ред, определени с наредба на министъра на земеделието, храните и горите, съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 147. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 51 от 2007 г., бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета и пътните превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел, с изключение на пътните превозни средства на поделенията на въоръжените сили, и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Условията и редът за извършване на прегледа на превозните средства, с изключение на самоходните машини, колесните трактори с максимална конструктивна скорост, ненадвишаваща 40 km/h, и ремаркетата, теглени от тях, се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на вътрешните работи.
(2) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., доп., бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) Колесните трактори с максимална конструктивна скорост, ненадвишаваща 40 km/h, и ремаркетата, теглени от тях, и самоходните машини, регистрирани по Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника и по реда на наредбата по чл. 140, ал. 2 относно регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и на ремаркетата, теглени от тях, подлежат на периодични прегледи за проверка на техническата изправност по реда, определен в Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника.
(3) (Нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г., предишна ал. 2, изм., бр. 51 от 2007 г., бр. 54 от 2010 г., бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) Пътните превозни средства подлежат на периодичен преглед за проверка на техническата им изправност, както следва:
1. (в сила от 20.05.2018 г. - ДВ, бр. 2 от 2018 г.) превозните средства от категория N1 и превозните средства от категория M1, с изключение на леките таксиметрови автомобили, къмпинг-автомобилите и линейките – преди изтичане на третата и петата година от датата на първоначалната им регистрация като нови, след което всяка година;
2. (в сила от 20.05.2018 г. - ДВ, бр. 2 от 2018 г.) леките таксиметрови автомобили и превозните средства от категории M2 и M3, с изключение на къмпинг-автомобилите – на всеки 6 месеца;
3. (в сила от 20.05.2018 г. - ДВ, бр. 2 от 2018 г.) тролейбусите и трамвайните мотриси – на всеки 6 месеца;
4. (в сила от 20.05.2018 г. - ДВ, бр. 2 от 2018 г.) превозните средства от категории N2, N3, O2, O3 и O4, с изключение на къмпинг-ремаркетата, от чиято първоначална регистрация са минали не повече от 10 години – всяка година, след което – на всеки 6 месеца;
5. на всеки две години – превозните средства от категории:
а) (в сила от 20.05.2018 г. - ДВ, бр. 2 от 2018 г.) L3, L3e, L4, L4e, L5, L5e, L7, L7e и O1;
б) (в сила от 1.01.2023 г. - ДВ, бр. 2 от 2018 г.) L1, L1e, L2, L2e, L6, L6e;
6. (в сила от 20.05.2018 г. - ДВ, бр. 2 от 2018 г., доп., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) линейките, специалните пътни превозни средства на Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" на Министерството на вътрешните работи, къмпинг-автомобилите,

къмпинг-ремаркетата от категории O2, O3 и O4, колесните трактори с максимална конструктивна скорост, надвишаваща 40 km/h, и пътните превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел – всяка година.
(4) (Нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г., предишна ал. 3, доп., бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 54 от 2010 г.) Пътните превозни средства, превозващи опасни товари, подлежат на преглед за установяване на годността им да превозват определени опасни товари всяка година.
(5) (Нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) Пътните превозни средства се представят на периодичен преглед за проверка на техническата им изправност, като сроковете по ал. 3 не се прилагат при:
1. временно спиране от движение на превозно средство поради техническа неизправност, възникнала вследствие на произшествие и предизвикала някои от повредите и/или неизправностите по чл. 101, ал. 3, или при нарушаване на системата за активна или пасивна безопасност на превозното средство;
2. изменение в конструкцията на превозното средство, свързано с безопасността на превозното средство или опазването на околната среда, или промяна на категорията му.
(6) (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., предишна ал. 2, бр. 92 от 2005 г., предишна ал. 4, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 54 от 2010 г., предишна ал. 5, доп., бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) Прегледът за проверка на техническата изправност обхваща комплектността и изправността на оборудването, частите, агрегатите, уредбите, механизмите, елементите и характеристиките на пътните превозни средства, които имат връзка с безопасността на движението, опазването на околната среда, нивото на шума и изправността на шумозаглушителните им устройства, определени в наредбата по ал. 1.
(7) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., предишна ал. 5, бр. 51 от 2007 г., предишна ал. 6, изм., бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) Прегледът за проверка на техническата изправност на леките таксиметрови автомобили, автобусите и превозните средства, с които се извършват превози на опасни товари, включва освен елементите по ал. 6 и допълнителни елементи, свързани с предназначението на превозните средства, определени с наредбата по ал. 1.
(8) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г., предишна ал. 7, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) Прегледите за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства се извършват от комисия, която се състои от председател и поне един технически специалист.
(9) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., предишна ал. 8, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) Резултатите от извършените периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства се регистрират в информационната система на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация". Информационната система за електронно регистриране отчита извършените от контролно-техническите пунктове прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства в реално време. Изискванията към информационната система се определят с наредбата по ал. 1.
(10) (Нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) Издадените удостоверения за техническа изправност и знаци за периодичен преглед за проверка на техническата изправност на пътни превозни средства запазват валидността си при промяна на собственика на пътното превозно средство, когато не се подменят табелите с регистрационните номера.
(11) (Нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" води регистър на извършените периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства.
(12) (Нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) В регистъра по ал. 11 се съдържа информация за:
1. идентифицирането на превозното средство;
2. показанието на километропоказателя и техническите характеристики на превозното средство, необходими за извършването на прегледа;

3. лицето, представило превозното средство на преглед;
4. контролно-техническия пункт, в който е извършен прегледът;
5. датата, на която е извършен прегледът;
6. председателя на комисията и техническия специалист, които са извършили прегледа;
7. резултатите и заключението от извършения преглед;
8. описание на неизправностите, ако са констатирани такива;
9. датата за извършване на следващия преглед;
10. издадените документи за техническа изправност на превозното средство.
(13) (Нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или оправомощено от него длъжностно лице със заповед обявява за невалидни издадените удостоверения за техническа изправност и знаци за периодичен преглед за проверка на техническата изправност на пътни превозни средства, когато:
1. при проверка от контролните органи се установи, че:
а) превозното средство не е било представено за преглед;
б) издадените документи за техническа изправност не съответстват на категорията на представеното за преглед превозно средство;
в) за извършване на прегледа не са представени документите, определени с наредбата по ал. 1, или е представен неистински документ или документ с невярно съдържание;
2. при проверка от контролните органи в контролно-техническите пунктове непосредствено след приключване на прегледа се установи, че:
а) прегледът не е извършен по реда, определен с наредбата по ал. 1;
б) прегледът е извършен от председател на комисия или от технически специалист, който към датата на прегледа не е отговарял на изискванията, определени с наредбата по ал. 1;
в) прегледът е извършен със съоръжения, оборудване, уреди или средства за измерване, които към датата на прегледа не са отговаряли на изискванията, определени с наредбата по ал. 1;
г) резултатите от прегледа са манипулирани или е нарушена маркировката или пломбата на оборудването или техниката, с които е извършен прегледът.
(14) (Нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) Заповедта по ал. 13 подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Оспорването не спира изпълнението на заповедта.

Чл. 148. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията, съгласувано с министъра на вътрешните работи, определя с наредба условията и реда за издаване на разрешения за извършване на периодичен преглед за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, участващи в движението по пътищата, с изключение на самоходните машини, колесните трактори с максимална конструктивна скорост, ненадвишаваща 40 km/h, и ремаркетата, теглени от тях.
(2) (Доп. - ДВ, бр. 22 от 2007 г., бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) Разрешение за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътни превозни средства се издава на Министерството на вътрешните работи, Държавната агенция "Технически операции", Националната служба за охрана и учебни заведения по Закона за професионалното образование и обучение и Закона за висшето образование, физически или юридически лица, регистрирани по Търговския закон или по Закона за юридическите лица с нестопанска цел, както и на лица, регистрирани по законодателството на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или от упълномощено от него длъжностно лице.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 34 от 2006 г., доп., бр. 22 от 2007 г., бр. 54 от 2010 г., изм., бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г., бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) За издаване на разрешението лицата по ал. 2 подават заявление, към което прилагат документи, удостоверяващи съответствието с изискванията към лицето, извършващо прегледите, към контролно-техническия пункт, към председателя на комисията, извършваща прегледите, и към техническите специалисти, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1.
(4) Разрешение за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътни превозни средства се издава при следните условия:
1. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) обектите, съоръженията, оборудването, уредите и средствата за измерване отговарят на изискванията и осигуряват изпълнението на целия обем проверки, предвидени в наредбата по чл. 147, ал. 1;
2. (доп. - ДВ, бр. 54 от 2010 г., в сила от 17.10.2010 г.) председателят на комисията, извършваща прегледите и техническите специалисти, които извършват прегледите, притежават необходимите образование, специализация и квалификация съгласно изискванията на наредбата по чл. 147, ал. 1 и са включени в регистъра по ал. 9;
3. (нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) лицата по ал. 2 отговарят на изискванията на наредбата по чл. 147, ал. 1.
(5) (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) Разрешението се издава в срок до 30 дни от датата на подаването на заявлението. Неразделна част от разрешението е списък на председателя на комисията, извършваща прегледите, и на техническите специалисти.
(6) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице отказва издаването на разрешение, когато:
1. кандидатът не отговаря на изискванията, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1;
2. сградите, в които е разположен контролно-техническият пункт, или съоръженията, оборудването, уредите и средствата за измерване, с които ще се извършват периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, не отговарят на изискванията, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1;
3. председателят на комисията, извършваща прегледите, или техническите специалисти не отговарят на изискванията, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1;
4. (доп. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) не са представени документите по ал. 3 или е представен неистински документ или документ с невярно съдържание;
5. на кандидата е издавано разрешение, което е било отнето за нарушения на изискванията за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства.
(7) Отказът подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.
(8) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) Разрешението по ал. 1 се издава за всеки контролно-технически пункт за срок 5 години. Срокът на валидност на разрешението може да бъде удължен с нови 5 години, ако лицето по ал. 2 е подало заявление за това преди изтичане на срока и отговаря на изискванията по ал. 4. Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице удължава срока на валидност на разрешението в срок до 14 дни от датата на подаване на заявлението.
(9) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г., в сила от 17.10.2010 г.) Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" води регистър за издадените разрешения по ал. 2, на председателите на комисиите, извършващи прегледите, и на техническите специалисти.
(10) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г., в сила от 17.10.2010 г.) Председателят на комисията, извършваща прегледите, и техническите специалисти се вписват в регистъра по ал. 9, когато отговарят на изискванията, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1, и се заличават от регистъра:

1. по искане на лицето, получило разрешение по ал. 2;
2. по искане на лицето, вписано в регистъра;
3. при повторно извършени нарушения на правилата за извършване на периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства;
4. (доп. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) когато са разпоредили да се издаде или са издали документ за извършен периодичен преглед за проверка на техническата изправност на пътно превозно средство, без то да е представено на преглед или без да е извършен преглед по реда на наредбата по чл. 147, ал. 1;
5. (доп. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) при повторно нарушение на изискването председателят на комисията, извършваща прегледите, или техническият специалист да уведоми Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" в определения с наредбата по чл. 147, ал. 1 срок, че индивидуалният му печат е изгубен, откраднат или унищожен;
6. (изм. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) когато председателят на комисията, извършваща прегледите, е предоставил паролата си за достъп до информационната система по чл. 147, ал. 9 на друго лице и то я използва;
7. (доп. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) когато председателят на комисията, извършваща прегледите, или техническият специалист предостави индивидуалния си печат за заверка на документите, удостоверяващи, че пътното превозно средство е технически изправно, на друго лице и то го използва;
8. когато председателят на комисията, извършваща прегледите, или техническият специалист престанат да отговарят на изискванията, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1;
9. (нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) когато председателят на комисията, извършваща прегледите, въведе некоректни данни за идентификация на пътното превозно средство, представено на преглед, в информационната система по чл. 147;
10. (нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) когато са извършили периодичен преглед за проверка на техническата изправност на пътно превозно средство от категория, за която контролно-техническият пункт няма издадено разрешение за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства.
(11) (Нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) Не се заличават от регистъра по ал. 9 председателят на комисията, извършваща прегледите, и/или техническите специалисти, когато искането за това е направено от лицето, получило разрешение по ал. 2, или от лицето, вписано в регистъра, ако по отношение на съответното лице е образувано производство за заличаване по реда на ал. 10, т. 3 – 10.
(12) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г., в сила от 17.10.2010 г., предишна ал. 11, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) Заличаването от регистъра на председателите на комисиите, извършващи прегледите, и на техническите специалисти се извършва със заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или на оправомощено от него длъжностно лице.
(13) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г., в сила от 17.10.2010 г., предишна ал. 12, изм., бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) Заповедта по ал. 12 подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Оспорването не спира изпълнението на заповедта.
(14) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г., в сила от 17.10.2010 г., предишна ал. 13, изм., бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) Председател на комисията, извършваща прегледите, или технически специалист, заличени от регистъра по ал. 9 на някое от основанията, предвидени в ал. 10, т. 3 - 10, не могат да бъдат вписани отново в регистъра в продължение на две години от датата на заличаването.
(15) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г., в сила от 17.10.2010 г., предишна ал. 14, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) Правата, произтичащи от разрешението, се прекратяват:

1. когато се установи, че разрешението е издадено въз основа на неистински документ или на документ с невярно съдържание;
2. с прекратяването на дейността на лицето по ал. 2;
3. с изтичането на срока, за който е издадено;
4. по искане на неговия притежател;
5. с отнемането на разрешението по реда на чл. 148б.
(16) (Нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) В случаите на ал. 15, т. 4 преди прекратяване на правата Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" извършва инвентаризация на документите за удостоверяване на техническата изправност, предоставени на лицето, и комплексна проверка на дейността на пункта. Не се прекратяват правата, произтичащи от разрешението, по искане на неговия притежател, когато за него е образувано производство за отнемане на разрешението и списъка към него по реда на чл. 148б.

Чл. 148а. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Лицата, получили разрешение за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, са длъжни да:
1. (доп. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) извършват прегледите за техническа изправност безпристрастно, обективно и с високо качество в съответствие с условията и реда, определени в наредбата по чл. 147, ал. 1;
2. (доп. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) поддържат материалната база, съоръженията, оборудването, уредите и средствата за измерване в съответствие с изискванията, определени в наредбата по чл. 147, ал. 1;
3. (доп. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) осигуряват на контролните органи по чл. 166 възможност за проверка на материалната база, съоръженията, оборудването, уредите и средствата за измерване, както и да им предоставят за проверка цялата документация, свързана с извършването на периодични прегледи за техническата изправност на пътните превозни средства.

Чл. 148б. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2002 г., предишен чл. 148а, бр. 51 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) Разрешението и списъкът към него се отнемат, когато:
1. контролно-техническият пункт или лицето по чл. 148, ал. 2 престанат да отговарят на изискванията на този закон или на наредбата по чл. 147, ал. 1;
2. (доп. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства се извършват от председател на комисията, извършваща прегледите, или технически специалист, който не е вписан в регистъра по чл. 148, ал. 9;
3. контролно-техническият пункт е оборудван със средства за измерване, които не са одобрени по реда на Закона за измерванията или не са преминали задължителна проверка по реда на същия закон;
4. не е спазен срокът за уведомяване на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", определен с наредбата по чл. 147, ал. 1, за изгубени, откраднати или унищожени документи, с които се удостоверява, че превозното средство е технически изправно;
5. (доп. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) в контролно-техническия пункт, в който лицето по чл. 148, ал. 2 извършва дейността, е издаден документ, който удостоверява, че пътното превозно средство е технически изправно, без то да е представено на преглед за проверка на техническата му изправност или без да е извършен преглед по реда на наредбата по чл. 147, ал. 1;
6. при повторно извършени нарушения на условията и реда за извършване на периодични прегледи за проверка на пътните превозни средства, определени с този закон или с наредбата по чл. 147, ал. 1, извън случаите по т. 5.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) Разрешението се отнема с мотивирана заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или на упълномощеното от него длъжностно лице.
(3) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) В заповедта по ал. 2 се постановява:
1. отнемане на предоставените на лицето по чл. 148, ал. 2 документи, с които се удостоверява извършването на периодичен преглед;
2. (доп. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) отнемане на индивидуалните печати за заверка на документи, с които се удостоверява извършването на периодичен преглед, предоставени на председателите на комисиите, извършващи прегледите, и техническите специалисти, включени в списъка към разрешението, издадено на лицето по чл. 148, ал. 2;
3. (изм. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) прекратяване на достъпа на председателя на комисията, извършваща прегледите, до информационната система по чл. 147, ал. 9.
(4) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) Отнемането подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Оспорването не спира изпълнението на заповедта.

Чл. 148в. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 64 от 2006 г., доп., бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 69 от 2008 г., бр. 75 от 2009 г., бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г., бр. 14 от 2015 г., изм. и доп., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., отм., бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.).

Чл. 149. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) За нуждите на одобряването на типа, превозните средства се делят на следните категории, обозначени с латински букви:
1. (изм. - ДВ, бр. 79 от 2005 г., бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) категория L – моторни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013;
2. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) категория M – моторни превозни средства, проектирани и конструирани основно за превоз на пътници и техния багаж:
а) категория M1 – превозни средства от категория M с не повече от 8 места за сядане, без мястото за сядане на водача; в превозните средства от категория M1 няма място за стоящи пътници; броят на местата за сядане може да бъде ограничен до едно (мястото за сядане на водача);
б) категория M2 – превозни средства от категория M с повече от 8 места за сядане, без мястото за сядане на водача, с технически допустима максимална маса не повече от 5 t; в превозните средства от категория M2, освен местата за сядане, може да има място за стоящи пътници;
в) категория M3 – превозни средства от категория M с повече от 8 места за сядане, без мястото за сядане на водача, с технически допустима максимална маса над 5 t; в превозните средства от категория M3 може да има място за стоящи пътници;
3. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) категория N – моторни превозни средства, проектирани и конструирани основно за превоз на товари:
а) категория N1 – превозни средства от категория N с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 t;
б) категория N2 – превозни средства от категория N с технически допустима максимална маса над 3,5 t, но не повече от 12 t;
в) категория N3 – превозни средства от категория N с технически допустима максимална маса над 12 t;
4. (отм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.);
5. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) категория O – ремаркета, проектирани и конструирани за превоз на товари или пътници, както и за настаняване на пътници:
а) категория O1 – превозни средства от категория O с технически допустима максимална маса не повече от 0,75 t;

б) категория О2 – превозни средства от категория О с технически допустима максимална маса над 0,75 t, но не повече от 3,5 t;
в) категория О3 – превозни средства от категория О с технически допустима максимална маса над 3,5 t, но не повече от 10 t;
г) категория О4 – превозни средства от категория О с технически допустима максимална маса над 10 t;
6. категория G - моторни превозни средства с характеристики на моторните превозни средства от категория М или N и с повишена проходимост.
(2) Моторните превозни средства от категориите М2 и М3 за превоз на повече от 22 пътници, освен мястото на водача, са:
1. клас I - превозни средства, в чиято конструкция са предвидени площи за стоящи пътници с възможност за тяхното придвижване в салона на автомобила;
2. клас II - превозни средства, конструирани за превоз предимно на седящи пътници със или без площ за стоящи пътници; площта, предназначена за стоящите пътници, е в прохода между седалките; когато има обособено място за превоз на стоящи пътници, неговата площ не трябва да превишава площта на две двойни седалки;
3. клас III - превозни средства, конструирани за превоз само на седящи пътници.
(3) Моторните превозни средства от категориите М2 и М3 за превоз на не повече от 22 пътници, освен мястото на водача, са следните класове, обозначени с латински букви:
1. (изм. – ДВ, бр. 19 от 2015 г.) клас А – превозни средства, конструирани за превоз и на стоящи пътници; автобусите от този клас разполагат с места за сядане;
2. клас В - превозни средства, конструирани за превоз само на седящи пътници.
(4) (Отм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.).

Глава четвърта
ПРАВОСПОСОБНОСТ НА ВОДАЧИТЕ НА ПЪТНИ ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА

Чл. 150. (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2010 г., бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) Всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е индивидуално електрическо превозно средство или превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3 и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 4.

Чл. 150а. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) За да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г., в сила от 19.01.2013 г.) За определяне правоспособността на водачите моторните превозни средства се делят на следните категории, различни от тези по чл. 149, обозначени с латински букви:

1. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) категория AM - мотопеди - двуколесни или триколесни превозни средства с конструктивна максимална скорост не по-висока от 45 km/h, както са определени в чл. 4, параграф 2, букви "а" и "б" от Регламент (ЕС) № 168/2013 (категория L1e и категория L2e), с изключение на тези с конструктивна максимална скорост, по-малка или равна на 25 km/h, и леки четириколесни превозни средства, както са определени в чл. 4, параграф 2, буква "е" и приложение I от Регламент (ЕС) № 168/2013 (категория L6e);
2. категория A1:
а) мотоциклети с работен обем на двигателя не повече от 125 cm³, с максимална мощност не повече от 11 kW и с отношение мощност/тегло, което не превишава 0,1 kW/kg;
б) триколесни моторни превозни средства с мощност, която не превишава 15 kW;
3. категория A2 - мотоциклети с мощност, която не превишава 35 kW, и с отношение мощност/тегло, което не превишава 0,2 kW/kg, като удвоената реална мощност не е по-голяма от нетната мощност на двигателя;
4. категория A - мотоциклети и триколесни моторни превозни средства с мощност над 15 kW:
а) (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) мотоциклети - двуколесни превозни средства без кош (категория L3e) или с кош (категория L4e), с двигател с работен обем над 50 cm³, ако е с вътрешно горене, и/или с конструктивна максимална скорост, по-висока от 45 km/h, както са определени съответно в чл. 4, параграф 2, букви "в" и "г" от Регламент (ЕС) № 168/2013;
б) (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) триколесни моторни средства - превозни средства с три симетрично разположени колела (категория L5e), с двигател с работен обем на цилиндъра над 50 cm³, ако е с вътрешно горене, и/или с конструктивна максимална скорост, по-висока от 45 km/h, както са определени в чл. 4, параграф 2, буква "д" и приложение I от Регламент (ЕС) № 168/2013;
5. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) категория B1 - четириколесни превозни средства (без тези от категория L6e) с маса без товар не повече от 400 kg (категория L7e) (550 kg за превозните средства, предназначени за превоз на товари), в която маса не се включва масата на акумулаторните батерии на електрическите превозни средства и които имат максимална нетна мощност на двигателя не повече от 15 kW, както са определени в чл. 4, параграф 2, буква "ж" и приложение I от Регламент (ЕС) № 168/2013; тези превозни средства трябва да отговарят на техническите изисквания, които се прилагат към триколесни моторни средства от категория L5e, освен ако в нормативен акт са предвидени отделни технически изисквания за тях;
6. категория B - моторни превозни средства с допустима максимална маса, която не надвишава 3500 kg, проектирани и конструирани за превоз на не повече от 8 пътници плюс водача; моторните превозни средства от тази категория могат да образуват състав с ремарке с допустима максимална маса, която не надвишава 750 kg; без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства, моторни превозни средства от тази категория могат да образуват състав с ремарке с допустима максимална маса, надвишаваща 750 kg, при условие че допустимата максимална маса на състава не надвишава 4250 kg;
7. категория BE - без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства, състав от пътни превозни средства, с теглещо превозно средство от категория B и ремарке или полуремарке, когато допустимата максимална маса на ремаркето или полуремаркето не надвишава 3500 kg;
8. категория C1 - моторни превозни средства, различни от тези в категории D1 или D, с допустима максимална маса над 3500 kg, но не по-голяма от 7500 kg, които са проектирани и конструирани за превоз на не повече от 8 пътници плюс водача; моторните превозни средства от тази категория могат да образуват състав с ремарке с допустима максимална маса, която не надвишава 750 kg;

9. категория C1E:
а) без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства, състав от превозни средства с теглещо превозно средство/влекач от категория C1 и ремарке или полуремарке с допустима максимална маса на ремаркето или полуремаркето над 750 kg, при условие че допустимата максимална маса на състава не надвишава 12 000 kg;
б) без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства, състав от превозни средства с теглещо превозно средство от категория B и ремарке или полуремарке с допустима максимална маса на ремаркето или полуремаркето над 3500 kg, при условие че допустимата максимална маса на състава не надвишава 12 000 kg;
10. категория C - моторни превозни средства, различни от тези в категории D1 или D, чиято допустима максимална маса надвишава 3500 kg, които са проектирани и конструирани за превоз на не повече от 8 пътници плюс водача; моторните превозни средства от тази категория могат да образуват състав с ремарке с допустима максимална маса, която не надвишава 750 kg;
11. категория CE - без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства, състав от пътни превозни средства с теглещо моторно превозно средство от категория C и ремарке или полуремарке с допустима максимална маса над 750 kg;
12. категория D1 - моторни превозни средства, проектирани и конструирани за превоз на не повече от 16 пътници плюс водача и с максимална дължина, непревишаваща 8 m; към моторните превозни средства от тази категория може да се прикачва ремарке, чиято допустима максимална маса не надвишава 750 kg;
13. категория D1E - без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства, състав от превозни средства с теглещо превозно средство от категория D1 и ремарке с допустима максимална маса над 750 kg;
14. категория D - моторни превозни средства, проектирани и конструирани за превоз на повече от 8 пътници плюс водача; към моторните превозни средства, които могат да се управляват със свидетелство от категория D, може да се прикачва ремарке, чиято допустима максимална маса не надвишава 750 kg;
15. категория DE - без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства, състав от превозни средства, при които теглещото превозно средство е от категория D, и ремарке с допустима максимална маса над 750 kg;
16. категория T - колесни трактори (Ткт); към тази категория се приравняват и трамвайните мотриси (Ттм).
(3) (Отм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г., в сила от 19.01.2013 г.).

Чл. 151. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 22 от 2007 г., бр. 54 от 2010 г., в сила от 19.01.2013 г.) Минималната възраст на водача за управление на моторно превозно средство е:
1. шестнадесет години - за управление на моторно превозно средство от категория AM;
2. шестнадесет години - за управление на моторно превозно средство от категория A1;
3. осемнадесет години - за управление на моторно превозно средство от категория A2;
4. двадесет и четири години - за управление на моторно превозно средство от категория A, или:
а) двадесет години - ако водачът притежава свидетелство за управление на мотоциклет от категория A2 от не по-малко от две години;
б) двадесет и една години - за управление на триколесни моторни превозни средства с мощност, превишаваща 15 kW;
5. седемнадесет години - за управление на моторно превозно средство от категория B1;
6. осемнадесет години - за управление на моторно превозно средство от категории B и BE;

7. осемнадесет години - за управление на моторно превозно средство от категории C1 и C1E, като не се ограничава прилагането на разпоредбите за управление на такива превозни средства, определени в наредбата по чл. 7б, ал. 5 от Закона за автомобилните превози;
8. двадесет и една години - за управление на моторно превозно средство от категории C и CE, като не се ограничава прилагането на разпоредбите за управление на такива превозни средства, определени в наредбата по чл. 7б, ал. 5 от Закона за автомобилните превози;
9. двадесет и една години - за управление на моторно превозно средство от категории D1 и D1E, като не се ограничава прилагането на разпоредбите за управление на такива превозни средства, определени в наредбата по чл. 7б, ал. 5 от Закона за автомобилните превози;
10. двадесет и четири години - за управление на моторно превозно средство от категории D и DE, като не се ограничава прилагането на разпоредбите за управление на такива превозни средства, определени в наредбата по чл. 7б, ал. 5 от Закона за автомобилните превози;
11. двадесет и една години - за управление на трамвайна мотриса от категория Ттм;
12. осемнадесет години - за управление на колесен трактор от категория Ткт по републиканските и общинските пътища.
(2) (Доп. - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 79 от 2015 г., в сила от 1.08.2022 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) Свидетелство за управление на моторни превозни средства се издава от органите на Министерството на вътрешните работи на лице, завършило X клас и при наличие на условията по ал. 1, което е физически годно да управлява моторни превозни средства за съответната категория, преминало е обучение за водач на моторно превозно средство и за оказване на първа долекарска помощ и което успешно е издържало изпит за водач на моторно превозно средство.
(3) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Свидетелство за правоспособност за работа със самоходните машини от Българската армия и за тяхното управление се издава при условия и по ред, определени от министъра на отбраната.
(4) (Отм., предишна ал. 3 - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 54 от 2010 г., в сила от 19.01.2013 г.) Кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторни превозни средства от категориите C1, C, D1, D и Ттм (трамвайна мотриса) трябва да са и психологически годни.
(5) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г., изм., бр. 79 от 2015 г., в сила от 1.08.2016 г.) Свидетелство за управление на моторно превозно средство се издава на лица, които са установили обичайното си пребиваване в Република България, за което обстоятелство подписват декларация или представят доказателство, че се обучават във висше училище по чл. 17, ал. 1 от Закона за висшето образование или в училище по Закона за предучилищното и училищното образование или в професионален колеж в страната не по-малко от 6 месеца.
(6) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) Кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство трябва да отговарят на изискванията на ал. 5.
(7) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) Едно и също лице може да притежава само едно свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено от държава - членка на Европейския съюз.
(8) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г., в сила от 19.01.2013 г.) Когато на водач на моторно превозно средство са наложени ограничения за управление на превозни средства, в свидетелството му за управление чрез съответния код на Европейския съюз, определен в наредбата по чл. 159, ал. 1, се указват условията, при които водачът има право да управлява моторно превозно средство.
(9) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г., изм., бр. 97 от 2017 г.) При издаване на дубликат или при подмяна на българско свидетелство за управление на моторно превозно средство или на свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено от държава - членка на Европейския съюз, или друга страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или Конфедерация Швейцария, не се изисква копие от документ за завършено образование. Подмяна на свидетелство за управление на моторно превозно средство се

извършва при изтичане срока на валидност, при подмяна на стар образец с нов и при промяна в данните на водача. Дубликат на свидетелството за управление на моторно превозно средство се издава при повреждане, унищожаване, изгубване или кражба.

Чл. 151а. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Лицата, притежаващи свидетелство за управление, издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, могат да управляват моторно превозно средство на територията на Република България при спазване на изискванията за минимална възраст за съответната категория, определени в чл. 151.

Чл. 152. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) (1) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията:
1. определя изискванията, на които трябва да отговарят водачите на моторни превозни средства от различните категории;
2. определя изискванията за психологическа годност на водачите на моторни превозни средства и условията и реда за психологическото изследване на:
а) (изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторни превозни средства от категориите C, D, C1, D1, трамвайна мотриса и на тези, които се явяват на изпит, след като са загубили правоспособност поради отнемане на контролните точки;
б) (доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.02.2017 г.) на водачите, извършващи обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, както и на председателите на изпитни комисии;
в) (нова - ДВ, бр. 22 от 2007 г.) водачите, които са лишени от право да управляват моторно превозно средство на основание чл. 174, ал. 2, водачите, на които временно е отнето свидетелството за управление на моторно превозно средство по реда на чл. 171, т. 1, буква "а", както и на водачите, които са лишени от правото да управляват моторно превозно средство на основание чл. 343г от Наказателния кодекс;
3. (изм. - ДВ, бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г.) съгласувано с министъра на образованието и науката с наредба определя условията и реда за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторни превозни средства и условията и реда за издаване на разрешение за тяхното обучение;
4. с наредба определя условията и реда за провеждане на изпитите на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, както и реда за провеждане на изпитите на лицата, на които временно е отнето свидетелството за управление по реда на чл. 171, т. 1, буква "в".
(2) (Нова - ДВ, бр. 22 от 2007 г.) Изследвания за психологическа годност на водачи на моторни превозни средства могат да се извършват и извън случаите на ал. 1 при постъпване на работа или при други случаи по искане на работодателя на водача.
(3) (Предишна ал. 2, доп. - ДВ, бр. 22 от 2007 г., бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г., изм., бр. 79 от 2015 г., в сила от 1.08.2016 г.) Разрешение за теоретично и практическо обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство се издава на физически или на юридически лица, регистрирани по Търговския закон или Закона за юридическите лица с нестопанска цел, или на лица, регистрирани по законодателството на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, както и на професионални гимназии, професионални колежи, средни училища с паралелки за професионална подготовка и акредитирани по реда на Закона за висшето образование висши училища, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или от упълномощено от него длъжностно лице.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 34 от 2006 г., предишна ал. 3, доп., бр. 22 от 2007 г., изм., бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) За издаване или за удължаване на срока на разрешението лицата по ал. 3 подават заявление, към което прилагат декларация, че за тях не е открита процедура за обявяване в несъстоятелност, и документите, определени с наредбата по ал. 1, т. 3.
(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 22 от 2007 г., изм., бр. 51 от 2007 г.) Разрешение за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство се издава на лицата по ал. 3 за всеки учебен център поотделно при следните условия:
1. (изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) учебният кабинет, учебната площадка, офисът и учебните пътни превозни средства отговарят на изискванията и осигуряват извършването на обучението съгласно наредбата по ал. 1, т. 3;
2. преподавателите, които извършват обучението, притежават необходимите образование и квалификация съгласно изискванията на наредбата по ал. 1, т. 3 и са включени в регистъра на преподавателите, извършващи обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по ал. 17;
3. обучението е организирано съгласно изискванията на наредбата по ал. 1, т. 3;
4. (нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) ръководителят на учебната дейност и техническият сътрудник отговарят на изискванията, определени с наредбата по ал. 1, т. 3.
(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 22 от 2007 г., изм., бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Издаването на разрешението и удължаване на срока му се извършват в 30-дневен срок от получаването на заявлението.
(7) (Предишна ал. 6 - ДВ, бр. 22 от 2007 г., доп., бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него лице отказва издаването на разрешение в случаите, когато кандидатът не отговаря на условията в наредбата по ал. 1, т. 3. Отказът се мотивира.
(8) (Предишна ал. 7 - ДВ, бр. 22 от 2007 г.) Отказът подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.
(9) (Предишна ал. 8 - ДВ, бр. 22 от 2007 г., изм. и доп., бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Разрешението по ал. 1, т. 3 се издава за срок 5 години. Срокът на разрешението се удължава за нови 5 години, когато лицето по ал. 3 е подало заявление за това преди изтичането на срока на разрешението и отговаря на изискванията, определени с наредбата по ал. 1, т. 3.
(10) (Предишна ал. 9 - ДВ, бр. 22 от 2007 г.) Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията води регистър за издадените разрешения по ал. 1, т. 3.
(11) (Предишна ал. 10 - ДВ, бр. 22 от 2007 г.) Правата, произтичащи от разрешението, се прекратяват:
1. когато се установи, че разрешението е издадено въз основа на неистински документ или на документ с невярно съдържание;
2. с прекратяване дейността на търговеца или с прекратяване на юридическото лице с нестопанска цел;
3. когато в 6-месечен срок от издаването на разрешението лицето не започне дейността си или в течение на 6 месеца не е упражнявало дейността си;
4. с изтичане на срока, за който е издадено;
5. по молба на неговия притежател.
(12) (Предишна ал. 11 - ДВ, бр. 22 от 2007 г., изм., бр. 54 от 2010 г.) Разрешението се отнема, когато:
1. учебният кабинет, учебната площадка, офисът или учебното пътно превозно средство престанат да отговарят на изискванията на наредбата по ал. 1, т. 3;
2. лицето, получило разрешение по ал. 3, разпореди или допусне провеждането на обучението на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство в

нарушение на условията и реда, определени с наредбата по ал. 1, т. 3 и учебната документация по чл. 153, т. 1;
3. лицето, получило разрешение по ал. 3, разпореди или допусне извършването на обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство:
а) в помещение, което не отговаря на изискванията, определени с наредбата по ал. 1, т. 3;
б) с моторно превозно средство, което не отговаря на изискванията, определени с наредбата по ал. 1, т. 3;
в) с преподавател, който не отговаря на изискванията, определени с наредбата по ал. 1, т. 3;
г) на учебна площадка, която не отговаря на изискванията, определени с наредбата по ал. 1, т. 3.
(13) (Предишна ал. 12 - ДВ, бр. 22 от 2007 г.) Разрешението се отнема с мотивирана заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или на упълномощено от него длъжностно лице по предложение на ръководителя на съответната служба за контрол по чл. 165 и 166.
(14) (Предишна ал. 13 - ДВ, бр. 22 от 2007 г.) Отнемането на разрешението подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.
(15) (Предишна ал. 14 - ДВ, бр. 22 от 2007 г.) Лицата, чието разрешение е отнето, могат да кандидатстват за получаване на ново разрешение не по-рано от една година от датата на отнемането му.
(16) (Предишна ал. 15 - ДВ, бр. 22 от 2007 г., изм., бр. 51 от 2007 г., бр. 79 от 2015 г., в сила от 1.08.2016 г.) Професионалните гимназии, професионалните колежи, средните училища с паралелки за професионална подготовка, както и висшите училища на бюджетна издръжка, обучаващи ученици и студенти за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство съгласно съответните учебни планове и утвърдения им държавен прием, не заплащат такса за издаване на разрешението по ал. 1, т. 3.
(17) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) В Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" се създава и поддържа регистър на преподавателите, извършващи обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство. В регистъра се вписват:
1. имената на преподавателя и единният му граждански номер;
2. датата на вписване в регистъра;
3. образованието и квалификацията на преподавателя;
4. категориите превозни средства, за които преподавателят притежава правоспособност за управление;
5. номерът и датата на удостоверението за допълнително обучение или специализация;
6. номерата на всички разрешения по ал. 3, към които преподавателят има издадени удостоверения;
7. данни за влезли в сила наказателни постановления за извършени нарушения на условията и реда за обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство;
8. датата на заличаване от регистъра.
(18) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Заличаването от регистъра се извършва:
1. по молба на преподавателя;
2. при прекратяване на правата, произтичащи от разрешенията за обучение в списъците, към които е включен като преподавател;
3. при повторно извършени нарушения на условията и реда за извършване на обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторни превозни средства от преподавателя;
4. когато преподавателят престане да отговаря на изискванията на наредбата по ал. 1, т. 3.

(19) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 54 от 2010 г.) Преподавател, заличен от регистъра на основание ал. 18, т. 3, не може да бъде вписван отново в регистъра в продължение на две години.
(20) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Преподавателите подлежат на периодично обучение за усъвършенстване на познанията им с продължителност не по-малка от 32 учебни часа на всеки 4 години. След завършване на обучението се издава удостоверение за допълнително обучение или специализация.
(21) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Обучението по ал. 20 се извършва в курсове, организирани от висши училища, акредитирани по реда на Закона за висшето образование, по учебна документация, съгласувана с изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

Чл. 152а. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Министърът на здравеопазването:
1. съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията с наредба определя изискванията за физическа годност към водачите на моторни превозни средства и условията и реда за извършване на медицинските прегледи за установяване на физическата годност за водачите от различните категории;
2. (изм. - ДВ, бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г.) съвместно с министъра на образованието и науката с наредба определят условията и реда за обучение за оказване на първа долекарска помощ от водачите на моторни превозни средства.

Чл. 153. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г.) Министърът на образованието и науката:
1. утвърждава учебната документация за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторни превозни средства;
2. утвърждава учебната документация и определя условията и реда за придобиване на правоспособност за обучаване на водачи на моторни превозни средства;
3. след съгласуване с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията утвърждава учебната документация и определя условията и реда за придобиване на правоспособност за провеждане на изпити на кандидатите за водачи на моторни превозни средства;
4. съвместно с министъра на вътрешните работи утвърждава учебната документация за допълнително обучение на водачите на моторни превозни средства за частично възстановяване броя на точките, потвърждаващи валидността на свидетелството за управление.

Чл. 153а. (Нов - ДВ, бр. 22 от 2007 г.) (1) Председателите на изпитни комисии за провеждане на изпити на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство подлежат на периодично обучение за усъвършенстване на:
1. знанията и уменията им за провеждане на изпити с продължителност не по-малко от 32 учебни часа на всеки 2 години;
2. практическите умения за управление на моторно превозно средство с продължителност 5 дни на всеки 5 години.
(2) Обучението се извършва в курсове, организирани от висши училища, акредитирани по реда на Закона за висшето образование, по учебна документация, съгласувана с изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация". След завършване на обучението се издава удостоверение за допълнително обучение или специализация.

Чл. 153б. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) (1) Психологическите изследвания по чл. 152, ал. 1, т. 2 и ал. 2 се организират и провеждат:
1. първото и второто психологическо изследване - от регистрирани при условията и по реда на този закон и притежаващи удостоверение за регистрация:

а) (изм. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) болници за активно лечение и от групови практики за медицинска помощ, в които работи поне един психолог;
б) (изм. - ДВ, бр. 54 от 2012 г.) медицински центрове и диагностично-консултативни центрове, в които работи поне един психолог;
в) (изм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 14.12.2010 г.) центрове за психично здраве, в които работи поне един психолог;
2. (изм. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) третото психологическо изследване - в Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".
(2) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) Методическото ръководство за извършване на психологическите изследвания се извършва от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".
(3) Удостоверение за регистрация за извършване на психологически изследвания се издава на лицата по ал. 1, т. 1 при следните условия:
1. кабинетите и специализираното оборудване отговарят на изискванията и осигуряват извършването на изследването съгласно наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2;
2. лицата, които извършват изследванията, притежават необходимите образование и квалификация съгласно изискванията на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 и са включени в регистъра по чл. 153в, ал. 1;
3. изследването е организирано съгласно изискванията на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2.

Чл. 153в. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) (1) Регистрацията на лицата по чл. 153б, ал. 1, т. 1 се извършва от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или от оправомощено от него длъжностно лице.
(2) За вписване в регистъра лицата по чл. 153б, ал. 1, т. 1 подават заявление до министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, комплектувано с документите, определени с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2.
(3) При непълноти на представените документи по ал. 2 министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице в 10-дневен срок от подаване на заявлението писмено уведомява лицето и дава срок за отстраняването им.
(4) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) В 30-дневен срок от подаване на заявлението или от отстраняване на непълнотите по ал. 3 министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице извършва регистрацията и издава удостоверение за регистрация на лицата, които отговарят на изискванията на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 и са приложили документите по ал. 2.
(5) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице мотивирано отказва извършването на регистрация на лице, което не отговаря на някое от изискванията на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 или не е приложило към заявлението документите по ал. 2.
(6) Отказът да се извърши регистрация подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.
(7) Правото да се организират и извършват психологически изследвания се прекратява от органа, извършил регистрацията:
1. когато регистрацията е извършена въз основа на неистински документ или на документ с невярно съдържание;
2. (нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) когато при извършване на дейността по организиране и провеждане на психологически изследвания от лице, работещо при притежателя на удостоверението за регистрация, е използван неистински документ или документ с невярно съдържание;

3. (нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) когато при извършване на дейността по организиране и провеждане на психологически изследвания от лице, работещо при притежателя на удостоверението за регистрация, е издадено удостоверение за психологическа годност, без да е извършено психологическо изследване;
4. (нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) при преотстъпване на правата, предоставени с удостоверението за регистрация за организиране и провеждане на психологически изследвания;
5. (предишна т. 2 - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) при повторно извършени нарушения на условията и реда за извършване на изследванията;
6. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) по молба на притежателя на удостоверението за регистрация;
7. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) с прекратяването на дейността на регистрираното лице.

Чл. 153г. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) (1) В регистъра по чл. 153в, ал. 1 се вписват:
1. пореден номер и дата на вписване в регистъра;
2. наименование, седалище и адрес на управление на регистрираното лице - за юридическите лица и едноличните търговци;
3. номер на издаденото удостоверение за регистрация;
4. данни за психолозите, които ще извършват изследванията:
а) имената на психолога и единният му граждански номер;
б) образованието и квалификацията на лицето, извършващо психологически изследвания;
в) данни за влезли в сила наказателни постановления за извършени нарушения на условията и реда за извършване на психологически изследвания;
г) данни за заличаване на регистрацията и основанието за това.
(2) Лицата, заличени от регистъра на основание чл. 153в, ал. 7, т. 1, не могат да кандидатстват отново за вписване в регистъра в продължение на две години от датата на заличаването.
(3) Искане за изменение и допълнение в регистъра и в удостоверението за регистрация се прави в 30-дневен срок от промяната на обстоятелствата, които подлежат на вписване.
(4) Заличаването от регистъра се извършва със заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или на оправомощено от него длъжностно лице, която подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.
(5) Редът за регистрация и заличаване от регистъра се определя с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2.

Чл. 154. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) (1) За управление на моторни превозни средства от категория C може да се обучават само лица, издържали успешно изпит за придобиване на правоспособност за управление на моторни превозни средства от категория B или C1.
(2) (Доп. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г., изм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) За управление на моторни превозни средства от категория D може да се обучават само водачи с права за управление на моторни превозни средства от категория C или категория Ттб и със стаж като водачи с тези права не по-малко от 2 години или от категория D1 и със стаж като водачи с тези права не по-малко от една година.
(3) За управление на моторни превозни средства от категория B+E може да се обучават само водачи с права за управление на моторно превозно средство от категория B.
(4) За управление на моторни превозни средства от категория D+E може да се обучават само водачи с права за управление на моторно превозно средство от категория D.
(5) За управление на моторни превозни средства от категория C1 може да се обучават само водачи с права за управление на моторно превозно средство от категория B.
(6) (Изм. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) За управление на моторни превозни средства от категория C1+E може да се обучават само водачи с права за управление на моторно

превозно средство от категория C1 и със стаж като водачи с тези права не по-малко от една година.
(7) (Изм. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) За управление на моторни превозни средства от категории D1 и C+E може да се обучават само водачи с права за управление на моторно превозно средство от категория C и със стаж като водачи с тези права не по-малко от една година.
(8) За управление на моторни превозни средства от категория D1+E може да се обучават само водачи с права за управление на моторно превозно средство от категория D1.

Чл. 154а. (Нов – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Стажът като водачи се зачита от датата на връчване на свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория, която е необходима за придобиване на по-висока категория. Времето, през което водачът е бил лишен от правото да управлява моторно превозно средство, не се зачита за стаж.

Чл. 155. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 54 от 2010 г.) (1) Всеки водач има право да управлява моторно превозно средство от категорията, за която притежава свидетелство за управление, а водачът, притежаващ свидетелство за управление от категория T - само превозно средство от вида, посочен в свидетелството за управление.
(2) Водач с право за управление на моторни превозни средства от която и да е от категориите по чл. 150а има право да управлява и превозни средства от категория AM, а водач с право за управление на моторни превозни средства от категория C1 или C - и моторни превозни средства от категория T - колесен трактор.
(3) Водач с право за управление на моторни превозни средства от категория A2 има право да управлява и превозни средства от категория A1.
(4) Водач с право за управление на моторни превозни средства от категория A има право да управлява и превозни средства от категории A1 и A2.
(5) Водач с право за управление на моторни превозни средства от категории B, C или D има право да управлява и превозни средства съответно от категории B1, C1 или D1.
(6) Водач с право за управление на моторни превозни средства от категории C1E, CE, D1E или DE има право да управлява и състав от превозни средства от категория BE.
(7) Водач с право за управление на моторни превозни средства от категория CE има право да управлява и превозни средства от категория DE, ако притежава правоспособност за управление на моторни превозни средства от категория D.
(8) Водач с право за управление на моторни превозни средства от категории CE и DE има право да управлява и състав от превозни средства от категории съответно C1E и D1E.
(9) (Изм. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) Състав от пътни превозни средства, състоящ се от моторно превозно средство от категория B и ремарке с допустима максимална маса над 750 kg, когато допустимата максимална маса на състава надвишава 3500 kg, но не надвишава 4250 kg, се управлява от лица, преминали обучение и издържали съответния изпит. Правото да се управлява такъв състав се указва в свидетелствата за управление чрез съответния код на Общността.
(10) За управление на тролейбус водачите, притежаващи категория D, преминават допълнително обучение по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3. Правото да се управлява тролейбус се указва в свидетелствата за управление чрез съответния национален код.

Чл. 156. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) За да придвижва самоходна машина по пътищата, водачът трябва да притежава свидетелство за правоспособност за работа с тази машина и свидетелство за управление на моторно превозно средство от която и да е от

категориите по чл. 150а. Това изискване не се отнася за водачите на малогабаритни самоходни машини.

Чл. 157. (В сила от 1.01.2000 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., доп., бр. 101 от 2016 г., в сила от 1.07.2017 г.) При издаване на свидетелство за управление притежателят му получава контролен талон за потвърждаване валидността на притежаваното свидетелство и определен брой контролни точки за отчет на извършваните нарушения. Новият водач получава две трети от максималния брой контролни точки, а оставащите една трета контролни точки получава след придобиване на 24 месеца стаж като водач на моторно превозно средство.
(2) Когато водач с право да управлява моторни превозни средства от една категория получи право да управлява моторни превозни средства и от друга категория, броят на притежаваните от него контролни точки не се променя.
(3) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 97 от 2017 г.) Министърът на вътрешните работи с наредба определя максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, както и списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение.
(4) Водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи.
(5) (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Лице, което е загубило правоспособност да управлява моторно превозно средство по реда на ал. 4, след като е върнало свидетелството си за управление, има право отново да бъде допуснато до изпит пред съответните органи за придобиване на такава правоспособност, но не по-рано от 6 месеца от датата, на която е върнато свидетелството. При кандидатстване за придобиване на правоспособност за категория, за която се изисква стаж, се зачита съответният стаж, придобит преди загубата на правоспособността.
(6) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 51 от 2007 г.) При съставяне на акт за нарушение по този закон контролният талон се отнема и се връща на водача след изпълнение на задължението по чл. 190, ал. 3. Актът за нарушението заменя контролния талон за срок до един месец от издаването му.
(7) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) При връчване на наказателното постановление и доброволно заплащане на наложената глоба контролният талон се връща незабавно.
(8) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Наказателното постановление заменя контролния талон за период от един месец след влизането му в сила, съответно решението или определението на съда при обжалване.

Чл. 158. (1) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г.) Броят на контролните точки за отчет на извършваните нарушения се възстановява:
1. (изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., доп., бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 97 от 2017 г.) чрез частично увеличаване с 1/3 от максималния брой точки след преминато допълнително обучение, но не повече от веднъж за срок от 1 година, при условие че водачът е изпълнил задълженията си по чл. 190, ал. 3, което удостоверява със съответните платежни документи;
2. (изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г., бр. 97 от 2017 г.) служебно, след изтичане на две години, считано от датата, на която е влязло в сила последното наказателно постановление, с което на водача са отнети контролни точки.
(2) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г.) Броят на контролните точки по ал. 1 се възстановява до максималния размер, а за новите водачи – до две трети от максималния брой контролни точки.

Чл. 159. (1) (Предишен текст на чл. 159 - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 75 от 2012 г.) Министърът на вътрешните работи определя условията и реда за:
1. издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство;
2. водене на централен регистър на водачите на моторни превозни средства;
3. отчет на водачите на моторни превозни средства, за отчет на наложените им наказания и на точките, потвърждаващи валидността на свидетелството за управление;
4. служебното предоставяне и предоставянето срещу заплащане на данни за водените на отчет водачи на моторни превозни средства; службата за отчет на водачите е задължена, когато предава данни от регистъра, да води записи, които да съдържат информация за предадените данни, момента на предаването им, данни за заявителя на справката и целите, за които се искат данните.
(2) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 75 от 2012 г.) Не се издава свидетелство за управление на моторно превозно средство или негов дубликат, както и отнето свидетелство не се връща до заплащане изцяло на дължимите глоби.

Чл. 160. (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2008 г.) (1) Дубликат на свидетелство за управление или на контролен талон към него се издава, когато свидетелството или контролният талон е изгубен, откраднат, повреден или унищожен, за което притежателят подписва декларация.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.) Декларацията за обстоятелствата по ал. 1 може да бъде подадена по електронен път, подписана с квалифициран електронен подпис.
(3) Дубликат на свидетелство за управление или контролен талон към него не се издава на водач, на когото са отнети всички контролни точки.

Чл. 161. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България за категорията, за която е издадено, в следните случаи:
1. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията;
2. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Споразумението между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, буква "а" от него;
3. свидетелството е придружено от легализиран превод на български език;
4. свидетелството е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата;
5. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) свидетелството е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария.

Чл. 162. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Чужденци, дългосрочно пребиваващи в Република България, могат да управляват моторни превозни средства на територията на страната със свидетелство, което не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, до една година от датата на издаване на документ за пребиваване.

(3) Изискването по ал. 2 не се отнася за случаите по чл. 161, т. 2.
(4) (Доп. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Чуждестранно национално свидетелство за управление на моторно превозно средство на български гражданин или чужденец, издадено от държава, която не е членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, се заменя с българско свидетелство за управление без полагане на изпит, ако държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията.
(5) В случаите, когато чуждестранно национално свидетелство не отговаря на изискванията по ал. 4, българско свидетелство за управление на моторно превозно средство се издава след успешно полагане на изпит.
(6) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 75 от 2012 г.) Свидетелство за управление по чл. 161, т. 5 на лице, което е установило обичайното си пребиваване в Република България, може да бъде заменено по негово искане с равностойно българско свидетелство за управление без полагане на изпит.
(7) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Свидетелство за управление по чл. 161, т. 5 на водач, който е установил обичайното си пребиваване в Република България, се заменя с българско при установяване на административно нарушение, за което е предвидено отнемане на контролни точки, потвърждаващи валидността на свидетелството за управление на моторното превозно средство.
(8) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 75 от 2012 г.) В случаите по ал. 4 - 7 замяната с българско свидетелство за управление се извършва след представяне на чуждестранно национално свидетелство. Замененото свидетелство се връща на държавата, в която е издадено, като се посочват причините за извършване на замяната.
(9) (Нова - ДВ, бр. 75 от 2012 г.) При изгубено или откраднато свидетелство за управление по чл. 161, т. 5 на лице, което е установило обичайното си пребиваване в Република България, се издава българско свидетелство въз основа на доказателства за придобитата правоспособност от компетентните органи на държавата, която е издала изгубеното или откраднатото свидетелство. За обстоятелствата по издаване на българското свидетелство се уведомява държавата, издала изгубеното или откраднатото свидетелство.
(10) (Нова - ДВ, бр. 75 от 2012 г., изм., бр. 53 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.) Главна дирекция "Национална полиция" на Министерството на вътрешните работи обменя информация със съответните органи на друга държава при издаването или замяната на свидетелства за управление на моторно превозно средство.

Чл. 163. (1) (Предишен текст на чл. 163 - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Международно свидетелство за управление се издава въз основа на валидно национално свидетелство за управление, издадено в Република България. Това международно свидетелство не е валидно на територията на Република България.
(2) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Лице, на което е отнето издаденото в Република България национално свидетелство за управление на моторно превозно средство, е длъжно да върне международното си свидетелство в съответната служба на Министерството на вътрешните работи в 7-дневен срок от влизането в сила на акта за отнемане.
(3) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Лице, на което при пребиваване зад граница е отнето международното свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в Република България, е длъжно при завръщането си в България да уведоми за това съответната служба на Министерството на вътрешните работи в 7-дневен срок от влизането в страната.

Чл. 164. (1) Пътно превозно средство, което не е моторно, може да се управлява по пътищата, отворени за обществено ползване, от лице, което е на възраст не по-малка от 12 години.
(2) Водач под 12 години на пътно превозно средство, което не е моторно, може да се движи по платното за движение на пътищата, отворени за обществено ползване, с придружител на възраст не по-малка от 16 години.

Глава пета
ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА СЛУЖБИТЕ ЗА КОНТРОЛ И НАДЗОР НА ПАЗАРА
(Загл. доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.)

Чл. 164а. (Нов – ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.) (1) Министерският съвет определя държавната политика по безопасност на движението по пътищата в Република България.
(2) Държавната политика по безопасност на движението по пътищата се интегрира в следните политики – сигурност и вътрешен ред, транспорт, регионално развитие и строителство, промишленост, здравеопазване, туризъм, заетост, образование и наука, електронно управление, селско и горско стопанство.
(3) Министерският съвет приема Национална стратегия за безопасност на движението по пътищата в Република България и планове за действие за нейното изпълнение по предложение на председателя на Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата".
(4) Националната стратегия по ал. 3 определя визията, целите, тематичните направления с областите на въздействие и конкретните мерки за подобряване на безопасността на движението по пътищата за период 10 години.
(5) В изпълнение на Националната стратегия за безопасност на движението по пътищата в Република България Министерският съвет приема тригодишни планове за действие, съдържащи мерки за постигане на целите на стратегията, лицата, отговорни за изпълнението им, индикаторите за въздействие и за резултат, както и сроковете за изпълнение на мерките. Мерките по плановете за действие трябва да са финансово осигурени, когато е приложимо.
(6) Въз основа на тригодишните планове за действие Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата" изготвя годишни оперативни планове за действие със съдържанието по ал. 5. Отговорните лица по изпълнението на мерките предоставят необходимата информация за тях съгласно Националната стратегия за безопасност на движението по пътищата в Република България и методически указания на Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата".
(7) Министерският съвет приема ежегодно доклад за изпълнението на Националната стратегия за безопасност на движението по пътищата в Република България и на плана за действие за предходната година. Докладът се изготвя от председателя на Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата" въз основа на информацията, предоставена от отговорните за изпълнението на мерките лица.
(8) В изпълнение на Националната стратегия по ал. 3 министърът на вътрешните работи, министърът на регионалното развитие и благоустройството, министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията, министърът на образованието и науката и министърът на здравеопазването приемат секторни стратегии за безопасност на движението по пътищата, съгласувани с председателя на Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата".

Чл. 164б. (Нов – ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.) (1) Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата" е юридическо лице на бюджетна издръжка към Министерския съвет със седалище в гр. София.
(2) Дейността, структурата, организацията на работа и числеността на служителите на агенцията се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет.

Чл. 164в. (Нов – ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.) (1) При изпълнение на функциите си председателят на Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата":
1. разработва или участва в разработването на проекти на нормативни актове, свързани с безопасността на движението по пътищата;
2. извършва периодично наблюдение върху съответствието на националната правна рамка в сферата на безопасността на движението по пътищата с източниците на право на Европейския съюз и анализира правилното им транспониране;
3. разработва и предлага на Министерския съвет проект на Национална стратегия за безопасност на движението по пътищата в Република България и планове за действие към нея, като изисква от отговорните институции необходимата информация;
4. осъществява координация, наблюдение, анализ и оценка при изпълнението на мерките, предвидени в Националната стратегия за безопасност на движението по пътищата в Република България и плановете за действие към нея;
5. разработва и утвърждава самостоятелно или съвместно с компетентните по безопасността на движението по пътищата органи насоки, критерии и методически указания;
6. разработва и утвърждава правила за дейността и състава на областните комисии по безопасност на движението по пътищата;
7. предлага пред Българския институт по стандартизация разработване и приемане на стандарти, свързани с осъществяване на политиката за безопасност на движението по пътищата, и участва в изработването и актуализирането на проекти на стандарти в рамките на своите правомощия;
8. одобрява годишни план-програми и приема годишни доклади за изпълнение на политиката по безопасност на движението по пътищата, разработени на областно ниво;
9. дава задължителни предписания за привеждане на програмите и докладите по т. 8 в съответствие с нормативните актове, стратегическите документи и плановете към тях, както и за съответствие с методическите указания за изготвянето им;
10. изготвя годишен доклад до Министерския съвет за състоянието на безопасността на движението по пътищата и за изпълнението на Националната стратегия за безопасност на движението по пътищата в Република България;
11. дава препоръки на отговорните институции относно прилагане на мерки за повишаване на безопасността на движението по пътищата при изпълнението на нормативно определените им задължения, както и такива, произтичащи от стратегически документи и планове към тях, стандарти, правила, наръчници, критерии, насоки и методически указания;
12. председателства Държавно-обществената консултативна комисия по проблемите на безопасността на движението по пътищата и организира дейността ѝ;
13. осъществява сътрудничество с Европейската комисия и международни организации по въпроси, свързани с безопасността на движението по пътищата;
14. изисква информация и предоставя становища по разработените програми за обучение за безопасност на движението по пътищата, включително използваните учебници и помагала;
15. осъществява сътрудничество с компетентните органи на други държави с функции в областта на безопасността на движението по пътищата;
16. осъществява сътрудничество с академичните среди, гражданското общество и икономически субекти по въпросите, свързани с безопасността на движението по пътищата;

17. извършва проверки върху дейността и задължения по чл. 3, ал. 1 на лицата, стопанисващи пътищата, и върху дейността по чл. 167б, ал. 1 – 3 и чл. 167в, ал. 1 и 3 на областните и общинските комисии по безопасност на движението по пътищата, и издава препоръки и задължителни предписания за отстраняване на констатирано неизпълнение;
18. оценява изпълнението на задължения, произтичащи от членството на Република България в Европейския съюз, в областта на безопасността на движението по пътищата;
19. организира, координира и подпомага изпълнението на проекти в областта на безопасността на движението по пътищата;
20. организира и провежда инициативи, включително медийни и информационни кампании, в областта на безопасността на движението по пътищата.
(2) За осъществяване на функциите си по ал. 1 председателят на агенцията взаимодейства със и получава информация от:
1. Министерството на вътрешните работи относно:
а) пътнотранспортни произшествия и нарушения на правилата за движение, довели до тях;
б) обобщени данни за контролната дейност по закона;
в) дадени писмени предупреждения, сигнални писма и разпореждания за подобряване на безопасността на движението по пътищата, както и за тяхното изпълнение;
г) обобщени данни за регистрираните моторни превозни средства и техните собственици;
д) националните регистри за водачите и техните нарушения и наказания;
е) текущи и бъдещи дейности, финансирани от Фонда за безопасност на движението по § 1, ал. 4 от допълнителните разпоредби и със средствата по чл. 560, ал. 1 от Кодекса за застраховането;
2. собственика или управляващия пътя относно:
а) състоянието и качеството на пътищата, пътната сигнализация и тяхното гаранционно поддържане, сервитутните зони;
б) дейности по изграждане, реконструкция и ремонт на пътищата;
в) изпълнение на мерки и предписания от компетентните органи, свързани с подобряването на безопасността на пътищата;
г) оперативни и средносрочни програми за обезопасяване на участъци с концентрация на пътнотранспортни произшествия и изпълнението на мерките, предвидени в тях;
д) планирани и извършени инспекции, проверки, експертизи, одити и оценки на въздействието, свързани с безопасността на пътищата, и резултатите от тях;
е) данни от технически средства за контрол на трафика, организация на движението, пътни такси;
3. Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" относно:
а) проведени изпити за придобиване на правоспособност за управление на моторни превозни средства;
б) извършени периодични прегледи на техническа изправност на пътни превозни средства;
в) проведени психологически изследвания;
4. Министерството на здравеопазването относно:
а) данни за броя на регистрираните случаи и за обслужените от екипи от Центровете за спешна медицинска помощ пострадали при настъпили пътнотранспортни произшествия;
б) данни за времето за оказване на спешна медицинска помощ на пострадалите в пътнотранспортни произшествия, измерено от момента на подаване на сигнала в Регионалната координационна централа на Центъра за спешна медицинска помощ до момента на пристигане на екипа на спешната медицинска помощ на мястото на произшествието;
в) данни за поставените първоначални и за поставените окончателни диагнози на пострадали в пътнотранспортни произшествия съгласно Международната статистическа класификация на болестите и проблемите, свързани със здравето;
5. Гаранционния фонд по чл. 518, ал. 1 от Кодекса за застраховането относно:

а) регистрираните действащи полици по задължителни застраховки "Гражданска отговорност" на автомобилистите и "Злополука" на пътниците в обществения транспорт;
б) настъпилите пътнотранспортни произшествия, документирани с двустранни констативни протоколи;
в) броя изпратени уведомления от Информационния център към Гаранционния фонд на собствениците на моторни превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен.
(3) В изпълнение на функциите си председателят на Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата" може да изисква допълнителна информация, включително от други органи.
(4) При наличие на техническа възможност информацията по ал. 2 се предоставя чрез достъп до автоматизирани информационни системи и регистри, поддържани от органите по ал. 2.

Чл. 164г. (Нов – ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.) (1) Длъжностни лица, определени от председателя на Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата", със съдействието на администрацията, управляваща пътя, могат да извършват проверки на пътната инфраструктура с оглед на безопасността на движението по пътищата.
(2) Действията и резултатите от извършените проверки се обобщават в доклад, който съдържа направените констатации, изводи, оценки и препоръки и се утвърждава от председателя на агенцията.
(3) Докладът по ал. 2 се публикува на интернет страницата на агенцията и се изпраща на отговорните за изпълнението на препоръките лица.
(4) Председателят на агенцията или оправомощено от него длъжностно лице проследява изпълнението на препоръките в доклада по ал. 2.
(5) Отговорните лица предприемат мерки за изпълнение на препоръките и уведомяват за това председателя на агенцията в определен в доклада срок, който трябва да бъде съобразен с характера на препоръките.
(6) При неизпълнение на препоръките председателят на агенцията изпраща доклад с предложения на Министерския съвет или на съответния общински съвет.
(7) Условията, редът и начинът за извършване на проверките по ал. 1 и изискванията към длъжностните лица, които ги извършват, се определят с акт на Министерския съвет.

Чл. 165. (1) Определени от министъра на вътрешните работи служби:
1. (изм. – ДВ, бр. 54 от 2017 г., изм. и доп., бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) контролират спазването на правилата за движение от участниците в движението, техническата изправност и обезопасяването на товарите на движещите се по пътя пътни превозни средства, като за целта служебните лица са длъжни да извършат проверката по безопасен начин, осигурявайки необходимата видимост;
2. при необходимост регулират движението по пътищата;
3. (изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) следят за състоянието на пътя и пътните принадлежности и издават писмени предупреждения, сигнални писма или разпореждания до собствениците или до администрацията, управляваща пътя, и до фирмата, поддържаща пътния участък, за отстраняване на установени неизправности по тях;
4. регистрират и водят отчет на пътнотранспортните произшествия;
5. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) извършват анализ на пътнотранспортните произшествия и предоставят информация на държавни органи, общини, обществени организации и на средствата за масово осведомяване;

6. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) водят националните регистри за водачите и техните нарушения и наказания, моторните превозни средства и пътнотранспортните произшествия и създават информационни фондове за съхраняване на данните;
7. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) извършват превантивна дейност за ограничаване на пътнотранспортните произшествия и последиците от тях;
8. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) въвеждат временна организация на движението съвместно със собственика или администрацията, управляваща пътя;
9. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) могат да въвеждат временни промени в организацията на движението при внезапно появила се опасност за движението - аварийно възникнало препятствие по пътя, заснежаване или заледяване, пътнотранспортни произшествия, като незабавно уведомяват собственика или администрацията, управляваща пътя;
10. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., доп., бр. 85 от 2004 г.) осъществяват контрол по изпълнение на учебните програми за извършване на допълнително обучение по чл. 157, ал. 3, като извършват проверки по документи и на място;
11. (нова - ДВ, бр. 6 от 2004 г., изм., бр. 101 от 2015 г., в сила от 22.12.2015 г., доп., бр. 11 от 2017 г., в сила от 31.01.2017 г., изм., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) осъществяват контрол по спазване на задължението за движение на пътните превозни средства по пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, след заплащане на таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата;
12. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) предотвратяват нарушения, свързани с опазването на пътя, на пътните съоръжения и пътните принадлежности;
13. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., отм., бр. 69 от 2008 г.);
14. (нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) изпълняват наказателните постановления или решенията на съда, с които е постановено временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност.
(2) При изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби:
1. (доп. – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) имат право да спират пътните превозни средства, да проверяват документите за самоличност и свидетелството за управление на водача, както и всички документи, свързани с управляваното превозно средство, и с извършвания превоз и със заплащането на таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата;
2. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., доп., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) имат право да изземват и задържат документите по т. 1, както и да отнемат табелите с регистрационен номер в допустимите от закона случаи;
3. (предишна т. 2 - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) не допускат управлението на моторно превозно средство от водач, който управлява моторно превозно средство, без да притежава съответното свидетелство за управление и/или е употребил алкохол с концентрация в кръвта над 0,5 на хиляда и/или наркотични вещества или техни аналози;
4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) не допускат движение на пътно превозно средство, което има някоя от повредите или неизправностите, посочени в чл. 101, ал. 3;
5. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) имат право да отвеждат в поделенията на Министерството на вътрешните работи участници в пътнотранспортно произшествие, когато това е необходимо за разследване на произшествието;
6. (нова - ДВ, бр. 85 от 2004 г., изм., бр. 10 от 2011 г.) имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на моторното превозно средство;

7. (нова - ДВ, бр. 69 от 2008 г., изм., бр. 54 от 2017 г.) имат право да извършват контрол по спазване на правилата за движението по пътищата с автомобили, оборудвани със средства за аудиозапис и видеозаснемане, като контролът се осъществява само в обхвата на средствата за видеозаснемане;
8. (нова – ДВ, бр. 19 от 2015 г., отм., бр. 54 от 2017 г.);
9. (нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., изм., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) не допускат управлението на моторно превозно средство от водач, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища, или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употребата на наркотични вещества или техни аналози; в случай че при осъществяването на контрол с техническо средство или тест е установена концентрация на алкохол над 1,2 на хиляда и/или употреба на наркотични вещества или техни аналози, длъжностното лице от службата за контрол съпровожда лицето до мястото за извършване на медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо изследване;
10. (нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) прекратяват служебно регистрацията на регистрирано пътно превозно средство;
11. (нова – ДВ, бр. 11 от 2017 г., в сила от 31.01.2017 г., отм., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.);
12. (нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.05.2019 г.) имат право да обработват картови плащания на дължими глоби чрез терминални устройства ПОС.
(3) (Нова – ДВ, бр. 19 от 2015 г.) Условията и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение се определят с наредба на министъра на вътрешните работи.

Чл. 166. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 22 от 2007 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията чрез Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" контролира:
1. (изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) спазването на правилата за извършване на обществен превоз и превоз за собствена сметка на пътници и товари, както и всички документи, свързани с извършването на превоза;
2. дейността на лицата, получили разрешение по реда на чл. 148 да извършват периодичен преглед за техническа изправност на регистрираните пътни превозни средства;
3. (изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) състоянието на материалната база и изпълнението на учебната документация в учебните центрове за подготовка на водачи на моторни превозни средства, получили разрешение по реда на чл. 152, ал. 1, т. 3;
4. (нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) състоянието на материалната база и спазването на условията и реда за извършване на психологически изследвания от лицата по чл. 153б, ал. 1;
5. (нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) съответствието с изискванията към техническите служби по чл. 138б;
6. (нова – ДВ, бр. 11 от 2017 г., в сила от 31.01.2017 г., отм., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.).
(2) (Изм. - ДВ, бр. 22 от 2007 г.) При изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията служби:
1. (доп. - ДВ, бр. 54 от 2010 г., бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) имат право да спират пътните превозни средства, предназначени за извършване на обществен превоз и превоз за

собствена сметка, да проверяват документите за самоличност и свидетелството за управление на водача, всички документи, свързани с управляваното превозно средство и с извършвания превоз, както и техническата изправност, обезопасяването на превозваните товари и транспортната годност на пътните превозни средства;
2. имат право да изземват и задържат документите по т. 1 в допустимите от закона случаи;
3. (изм. - ДВ, бр. 22 от 2007 г., бр. 54 от 2010 г.) дават предписания във връзка със състоянието на материалната база и с изпълнението на учебната документация в учебните центрове за подготовка на водачи на моторни превозни средства; при необходимост правят предложения до министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията за отнемане на разрешението за обучение, издадено по реда на чл. 152, ал. 1, т. 3;
4. (изм. - ДВ, бр. 22 от 2007 г.) дават предписания във връзка с периодичната проверка на техническата изправност на моторните превозни средства; при необходимост правят предложения до министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията за отнемане на разрешението, издадено по реда на чл. 148;
5. (нова - ДВ, бр. 85 от 2004 г.) имат право да проверяват документите за самоличност на пътниците, превозвани с моторни превозни средства, предназначени за извършване на обществен превоз на пътници или за извършване на превоз за собствена сметка;
6. (нова - ДВ, бр. 85 от 2004 г., доп., бр. 54 от 2010 г.) не допускат движение на пътно превозно средство, предназначено за извършване на обществен превоз и превоз за собствена сметка на пътници или товари, което има някоя от повредите или неизправностите, посочени в чл. 101, ал. 3;
7. (нова - ДВ, бр. 85 от 2004 г.) имат право да спират учебните автомобили, с които се провежда обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторни превозни средства, да проверяват документите за самоличност на обучаващия и обучавания, както и техническата изправност на превозното средство, с което се извършва обучението;
8. (нова - ДВ, бр. 22 от 2007 г., доп., бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) имат право да ползват технически средства за измерване на размерите, масата или натоварването на ос и за проверка на техническата изправност на превозните средства, предназначени за обществен превоз или за превоз за собствена сметка на пътници и товари, както и за проверка на обезопасяването на превозваните товари;
9. (нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) дават задължителни предписания във връзка със състоянието на материалната база и спазването на условията и реда за извършване на психологически изследвания;
10. (нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) дават задължителни предписания за отстраняване на несъответствия с изискванията към техническите служби по чл. 138б;
11. (нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) имат право да извършват повторни проверки на техническата изправност на пътните превозни средства в контролно-техническите пунктове на лицата по чл. 148, ал. 2 и на пътя.
(3) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г., отм., бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.).

Чл. 166а. (Нов - ДВ, бр. 79 от 2005 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2005 г., бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 54 от 2010 г., бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г., бр. 14 от 2015 г.) Комисията за защита на потребителите към министъра на икономиката, нейните регионални звена и звената за защита на потребителите към общинската администрация в рамките на възложените им по чл. 166 от Закона за защита на потребителите компетенции контролират спазването на изискванията за:
1. (изм. и доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) наличие на валиден сертификат за съответствие на пуснатите на пазара нови моторни превозни средства, различни от категория L, и ремаркета;

2. (доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) обозначения на пуснатите на пазара нови компоненти или отделни технически възли за моторни превозни средства, различни от категория L, и ремаркета;
3. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) спазването на изискването за предоставяне на информация на потребителите, когато предоставянето й се изисква по силата на регулаторен акт;
4. осигуряване изпълнението на мерките, свързани с провеждането на кампании по изтегляне от пазара;
5. контролиране спазването на изискванията за пускането на пазара и търговията с одобрени части и оборудване, които могат да създадат значителен риск за правилното функциониране на основни системи, свързани с безопасността на превозните средства при движението им по пътищата или с техните екологични характеристики.
(2) (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Председателят на Комисията за защита на потребителите е компетентният орган за надзор на пазара по смисъла на чл. 6, т. 1 от Регламент (ЕС) № 168/2013. Председателят на Комисията за защита на потребителите организира и извършва дейности по надзор на пазара на превозни средства от категория L, както и на системи, компоненти или отделни технически възли за тях, в съответствие с чл. 8 от Регламент (ЕС) № 168/2013 и глава III от Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 (ОВ, L 218/30 от 13 август 2008 г.), което включва извършването на проверки за:
1. наличието на валиден сертификат за съответствие;
2. наличието на задължителните табели и маркировки за одобряване на типа, нанесени върху превозни средства, компоненти или отделни технически възли в съответствие с чл. 39 от Регламент (ЕС) № 168/2013;
3. нанесено наименование на производителя, регистрирано търговско наименование или регистрирана търговска марка и адреса в Европейския съюз върху произведените от него превозни средства, компоненти или отделни технически възли, предоставяни на пазара, или, ако това не е възможно, върху опаковката или в документ, който придружава компонента или отделния технически възел;
4. предприетите мерки от икономическите оператори по глава II и глава XII на Регламент (ЕС) № 168/2013 в случаите, в които задължението се отнася за органа по надзор на пазара;
5. съответствието на предоставените на пазара превозни средства, системи, компоненти или отделни технически възли с одобрения тип;
6. предоставянето на информация на потребителите съгласно Регламент (ЕС) № 168/2013, включително делегираните актове и актовете за изпълнение, издадени на основание на този регламент;
7. осигуряване изпълнението на мерки, свързани с провеждането на кампании по изтегляне от пазара, в случаите, в които съгласно Регламент (ЕС) № 168/2013 се изисква участие на органа по чл. 166а, ал. 2;
8. частите и оборудването, които могат да изложат на сериозен риск правилното функциониране на основни системи, свързани с безопасността на превозните средства при движението им по пътищата или с техните екологични характеристики.
(3) (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) При осъществяване на дейностите по надзор на пазара по ал. 2, т. 5, 7 и 8 на пътни превозни средства от категория L, както и на системи, компоненти или отделни технически възли за тях органът по чл. 166а, ал. 2 може да изисква необходимата му информация за осъществяване на надзора от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" и от органа по регистрацията на пътните превозни средства в страната.

(4) (Предишна ал. 2, доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) При осъществяване на контролната си дейност органите по ал. 1 и 2 имат право:
1. (изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) на свободен достъп до обектите, в които са пуснати на пазара и се извършва търговия с нови моторни превозни средства, ремаркета, компоненти или отделни технически възли за тях;
2. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) да изискват валиден сертификат за съответствие;
3. (доп. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) да проверяват за наличие на необходимите маркировки и обозначения върху компоненти или отделни технически възли за моторни превозни средства и ремаркета;
4. (изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) да вземат образци и мостри от компоненти или отделни технически възли, предназначени за монтиране в моторни превозни средства и ремаркета, за извършване на лабораторни изследвания за проверка на съответствието с одобрения тип;
5. да привличат при необходимост експерти в съответната област;
6. да дават задължителни предписания за отстраняване на несъответствия и нормативни нарушения;
7. да съставят актове за установяване на нарушения.
(5) (Предишна ал. 3, доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Органите по ал. 1 и 2 са длъжни да:
1. (доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) установяват фактите при извършвания от тях контрол или надзор на пазара;
2. опазват служебната, производствената и търговската тайна и да не разгласяват данни от проверките преди тяхното приключване, както и да не използват получената при проверките информация извън предназначението ѝ;
3. (изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) уведомяват Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", когато са констатирани нарушения при пускането на пазара и извършването на търговия с нови моторни превозни средства, ремаркета, компоненти и/или отделни технически възли за тях;
4. (изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 54 от 2010 г., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г., бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.) уведомяват Министерството на земеделието, храните и горите, когато е констатирано нарушение на изискванията към нови компоненти или отделни технически възли за колесни трактори;
5. (изм. и доп. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) ползват акредитирани лаборатории или да привличат при констатиране на нарушения и извършване на проверки органите за контрол за изследване на съответствието на нови компоненти или отделни технически възли за моторни превозни средства и ремаркета с одобрения тип.
(6) (Предишна ал. 4, доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Органите по ал. 1 и 2 осъществяват контрол или надзор на пазара върху търговията с употребявани резервни части за моторни превозни средства съвместно с органите на Министерството на вътрешните работи.
(7) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г., предишна ал. 5, доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) При осъществяване на функциите по ал. 1 и 2 Комисията за защита на потребителите ползва данни от националната информационна система по чл. 138а, ал. 4.

Чл. 166б. (Нов - ДВ, бр. 79 от 2005 г.) (1) Когато въз основа на резултатите от проведени изпитвания са констатирани несъответствия на пуснати на пазара нови системи, компоненти или отделни технически възли за моторни превозни средства с одобрения тип, разходите за изпитванията, както и взетите образци и мостри, са за сметка на неизправната страна.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2005 г.) Когато резултатите от проведени изпитвания на нови системи, компоненти или отделни технически възли за моторни превозни средства са удовлетворителни и не са констатирани техни несъответствия с изискванията за одобрения тип, разходите за изпитванията, както и взетите образци и мостри, са за сметка на Комисията за защита на потребителите.
(3) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2005 г.) В 7-дневен срок от приключване на изпитванията за съответствие на нови системи, компоненти или отделни технически възли за моторни превозни средства с одобрения тип Комисията за защита на потребителите уведомява писмено лицето - обект на контрол, за резултатите, като му предоставя и копие от издадения протокол.
(4) Плащанията по ал. 1 се извършват в 14-дневен срок от датата на уведомлението по ал. 3.

Чл. 167. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Лицата, които стопанисват пътя, го поддържат в изправно състояние, сигнализират незабавно препятствията по него и ги отстраняват във възможно най-кратък срок. Те не могат да предоставят на трети лица ползването на част от обхвата на пътя, когато това ще затруднява участниците в движението. В населените места тротоарите могат да се използват за търговски и други цели само ако е запазена площ за преминаване на пешеходците с широчина не по-малка от 2 метра.
(2) Служби за контрол, определени от кметовете на общините:
1. (доп. - ДВ, бр. 51 от 2007 г., бр. 54 от 2010 г., бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) контролират в населените места изправността и състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения, пътната маркировка, средствата за организация и регулиране, както и спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства, на правилата за движение от пешеходците, на правилата за движение от водачите на индивидуални електрически превозни средства, движещи се по велосипедна инфраструктура и на правилното използване на алармените инсталации, монтирани в пътни превозни средства за тяхната охрана;
2. (изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., бр. 37 от 2015 г.) използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство;
3. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм. и доп., бр. 61 от 2006 г.) контролират на територията на общината спазването на изискванията на Закона за управление на отпадъците по отношение на изоставените или снетите от отчет моторни превозни средства;
4. (нова - ДВ, бр. 85 от 2004 г.) регистрират пътните превозни средства с животинска тяга.
(3) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., доп., бр. 69 от 2008 г., изм. и доп., бр. 75 от 2009 г., изм., бр. 82 от 2009 г., в сила от 16.10.2009 г.) Службите за контрол, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя извън населените места, контролират състоянието и изправността на пътната настилка, пътните съоръжения, средствата за сигнализация и маркировка. Общата маса, осовото натоварване и габаритните размери на пътните превозни средства се контролират от длъжностни лица на Агенция "Митници" и на Агенция "Пътна инфраструктура" с оглед правилната експлоатация на пътищата и предпазването им от разрушаване. Агенция "Митници" осъществява контрол върху превозвачите и контролира спазването на маршрутите от превозвачите, влизащи или излизащи от страната.
(3а) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 16.08.2019 г.) По отношение на пътните превозни средства, които напускат Република България, Агенция "Митници" контролира маршрутите на превозвачите, като за тази цел може да проверява съответствието им с декларираните тол данни.
(3б) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Длъжностни лица от Агенция "Митници":
1. осъществяват контрол върху заплащането на таксите по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата за съответната категория моторно превозно средство, което е пристигнало на граничен контролно-пропускателен пункт в направление излизане от територията на Република България, както и

предоставят възможност за заплащане по банков път, чрез картово плащане или в брой на таксите по чл. 10, ал. 2, чл. 10а, ал. 2 и чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата;
2. съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 и 3а;
3. не допускат напускане от територията на Република България на моторно превозно средство, за което не е заплатена съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата;
4. изземват и задържат свидетелства за регистрация на моторно превозно средство в предвидените от закона случаи.
(4) (Изм. - ДВ, бр. 1 от 2000 г., предишна ал. 3, бр. 51 от 2007 г.) Глобите, събирани при констатиране на нарушения във връзка с контрола по ал. 2, постъпват в бюджета на общината. В бюджета на общината се предвиждат средства за:
1. (доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) усъвършенстване на организацията и безопасността на движението;
2. подпомагане издръжката на общинските органи, осъществяващи контрол по този закон;
3. други дейности, свързани с изпълнението на този закон.

Чл. 167а. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) (1) Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси.
(2) При изпълнение на функциите си по този закон определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица:
1. спират движещи се моторни превозни средства чрез сигнал със стоп-палка с червена светлина, описваща полукръг, като сигнал за спиране може да бъде подаден и от движещ се автомобил на Агенция "Пътна инфраструктура", означен като контролна единица на Националното тол управление, чрез постоянно светещ или мигащ надпис "НАЦИОНАЛНО ТОЛ УПРАВЛЕНИЕ – СЛЕДВАЙ МЕ!"; проверяват документите за самоличност на водача, както и всички документи, свързани с управляваното превозно средство;
2. за установяване на нарушенията по чл. 179, ал. 3 – 3в използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или табелата с регистрационния номер на пътното превозно средство, както и такива за измерване на размерите, масата или натоварването на ос на моторните превозни средства;
3. осъществяват контрол по спазване на задълженията за заплащане на таксите по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата;
4. предоставят възможност за картово плащане на съответните такси по чл. 10, ал. 2 и чл. 10а, ал. 2 от Закона за пътищата;
5. (отм. – ДВ, бр. 60 от 2019 г., в сила от 30.07.2019 г.);
6. (отм. – ДВ, бр. 60 от 2019 г., в сила от 30.07.2019 г.);
7. проверяват създадените записи по ал. 3 и на тяхна основа съставят актове за установяване на административни нарушения при спазване на разпоредбите на чл. 189е и чл. 189ж;
8. съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в.
(3) Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3в, към които автоматично се прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи. Докладите, заедно с приложените към тях статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в

обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство – част от системата.
(4) Агенция "Пътна инфраструктура" създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Правилата за изграждане и функциониране на информационната система се приемат с решение на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура". В информационната система могат да се съхраняват и съставени, но невръчени покани за съставяне на актове за установяване на административни нарушения, актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в, ако същите отговарят на изискванията за електронен документ и са подписани с квалифициран електронен подпис.
(5) Органите по чл. 165 и чл. 167, ал. 3 – 3б имат достъп до електронната система по ал. 3 и до информационната система по ал. 4 за целите на осъществявания контрол върху спазването на задължението за заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.
(6) Определените от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица имат право на достъп до водените от Министерството на вътрешните работи регистри за установяване на собствеността, ползването, вида, категорията, обща техническа допустима максимална маса, броя оси и екологична категория на заснети от системата по ал. 1 пътни превозни средства.
(7) Обменът на информация, условията и редът за достъп до електронната система по ал. 3, до информационната система по ал. 4 и до водените от Министерството на вътрешните работи регистри се урежда с инструкция, която се издава съвместно от министъра на регионалното развитие и благоустройството, министъра на вътрешните работи и министъра на финансите.

Чл. 167б. (Нов – ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.) (1) Областният управител организира, координира, ръководи и контролира изпълнението на политиката по безопасност на движение по пътищата на областно ниво.
(2) Към областните управители се създават областни комисии по безопасност на движението по пътищата.
(3) Областните комисии планират, координират и докладват изпълнението на мерки за подобряване на безопасността на движението по пътищата в областта, като изготвят годишни план-програми и доклади, съобразени с Националната стратегия за безопасност на движението по пътищата в Република България, плановете за действие за нейното изпълнение и методическите указания на председателя на Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата".
(4) Областната комисия се ръководи от областния управител или оправомощено от него длъжностно лице.
(5) Областният управител със заповед определя поименния състав на комисията.
(6) Областните комисии по безопасност на движението по пътищата извършват своята дейност съгласно правила, утвърдени от председателя на Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата".

Чл. 167в. (Нов – ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.) (1) Кметовете на общини:
1. организират, координират, ръководят и контролират изпълнението на политиката по безопасност на движението по пътищата на общинско ниво;
2. планират и докладват изпълнението на мерки за подобряване на безопасността на движението по пътищата в общината, като изготвят годишни общински програми и доклади съгласно Националната стратегия за безопасност на движението по пътищата в Република България,

плановете за действие за нейното изпълнение и методическите указания на председателя на Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата";
3. отговарят за финансовото обезпечаване на мерките в общинските програми.
(2) Към кметовете на общини с население над 30 000 жители се създават общински комисии по безопасност на движението по пътищата, а в тези под 30 000 души – с решение на съответния общински съвет, включително по мотивирано предложение на председателя на Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата".
(3) Общинските комисии по безопасност на движението по пътищата координират изпълнението на мерки за подобряване на безопасността на движението по пътищата в общината.
(4) Общинските комисии по безопасност на движението по пътищата извършват своята дейност съгласно правила, утвърдени от председателя на Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата".

Чл. 168. (1) (Предишен текст на чл. 168 - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 10 от 2011 г.) Определените от министъра на вътрешните работи длъжностни лица от службите за контрол и/или длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач.
(2) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Органите, които извършват принудително преместване на пътни превозни средства, са длъжни да укажат предварително чрез съответните знаци местонахождението на преместеното пътно превозно средство.

Чл. 169. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 48 от 2011 г., в сила от 24.06.2011 г.) Спазването на правилата за движение по пътищата от водачите на превозни средства на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия и пътниците в тях, организираните групи от военнослужещи, както и техническото състояние на военните превозни средства се контролират и от служба "Военна полиция" към министъра на отбраната.
(2) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 109 от 2007 г.) При изпълнение на контролните функции по ал. 1 органите на служба "Военна полиция" към министъра на отбраната се ползват с правомощията по чл. 165, ал. 2 по отношение на военните превозни средства.
(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 51 от 2007 г.) При придвижване по пътищата на военни колони от въоръжените сили движението може да се регулира и от техни представители.

Чл. 170. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., доп., бр. 85 от 2004 г.) Контролът по спазване на правилата за движение и на изискванията, определени от закона и издадените въз основа на него нормативни актове, се осъществява от съответните служби по тази глава. Същите налагат и предвидените в този закон наказания.
(2) (Отм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.).
(3) При спиране на пътно превозно средство за проверка или за оказване на съдействие служителят от органите за контрол подава своевременно ясен сигнал със стоп-палка. През нощта сигналът за спиране може да бъде подаден и с описваща полукръг червена светлина. Униформен полицай може да спира пътните превозни средства и чрез подаване на сигнал само с ръка. Сигнал за спиране може да бъде подаден и от движещ се полицейски автомобил или мотоциклет.
(4) Контролираните лица съдействат и осигуряват безпрепятствен достъп на представителите на службите за контрол до обектите за контрол при осъществяване на техните правомощия.

(5) Служителят, осъществяващ контрол, представя на спрения за проверка участник в пътното движение полицейски знак или служебна карта. Когато е необходимо, той може да покани спрения водач да излезе от превозното средство.
(6) Органите за контрол по този закон могат да пътуват безплатно с всяко моторно превозно средство за обществен превоз, с изключение на леките таксиметрови автомобили, въз основа на карти, издадени от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.
(7) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2004 г.) За неизпълнение на задълженията си по тази глава на лицата от службите за контрол се налага дисциплинарно наказание.

Чл. 170а. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) (1) Лицата или администрацията, управляващи пътя, са длъжни:
1. да поддържат в изправност пътя, пътните съоръжения и средствата за организация и регулиране на движението;
2. да внедряват и поддържат технически средства и системи за регулиране и управление на движението;
3. ежегодно да извършват оценка и да приемат мерки за ограничаване на пътнотранспортните произшествия и намаляване на жертвите от тях, дължащи се на техническото състояние на пътя.
(2) Администрацията, управляваща железния път, е длъжна да поддържа железопътните прелези и техните съоръжения в изправност.

Чл. 170б. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министърът на вътрешните работи с наредба определят реда за служебно обследване на тежките пътнотранспортни произшествия, допуснати от водачи, придобили правоспособност за управление на моторни превозни средства от две години, и водачи на моторни превозни средства за обществен превоз или за собствена сметка на пътници и товари, и набелязване на мерки за тяхното ограничаване.

Чл. 170в. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г.) Министърът на вътрешните работи и министърът на образованието и науката с наредба определят реда на взаимодействие по обмен на информация, анализиране на пътнотранспортните произшествия с участие на деца и набелязване мерки за тяхното ограничаване и намаляване на последствията.

Глава шеста
ПРИНУДИТЕЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ МЕРКИ

Чл. 171. (Доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 51 от 2007 г.) За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:
1. временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач:
а) за когото видимо се установи, че не отговаря на медицинските или психологическите изисквания - до отпадане на основанието за това;
б) (изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за

химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи;
в) който поради незнание е извършил немаловажно нарушение на правилата за движение - до успешното полагане на проверочен изпит;
г) (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 85 от 2004 г.) който извършва обществен превоз на пътници или товари с превозно средство, което не е включено в списък към лиценз или удостоверение за регистрация - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от един месец;
д) (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.; обявена за противоконституционна от КС на РБ - бр. 26 от 2021 г.)

който управлява моторно превозно средство с наложено наказание глоба, незаплатена в срока за доброволно заплащане – до заплащане на дължимата глоба;

е) (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) който управлява моторно превозно средство без застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите - до предоставяне на сключена валидна застраховка;
ж) (нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) който при управление на моторно превозно средство навлиза след знак, забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство при въведена временна забрана за движение извън населените места – за срок от един месец;
2. (изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) временно спиране от движение на пътно превозно средство:
а) (изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) до отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неизправно, включително и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията му е изменена без съответното разрешение;
б) (изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) до отстраняване на несъответствието, когато пътното превозно средство превозва опасен товар, но не отговаря на изискванията за класа и вида на превозвания товар;
в) (доп. - ДВ, бр. 103 от 2005 г.) на собственик, който няма задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, до сключването й;
г) (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 85 от 2004 г., отм., бр. 54 от 2010 г.);
д) (нова - ДВ, бр. 85 от 2004 г.) което е обозначено с опознавателни знаци за извършване на таксиметрови превози, но не е включено в списък към издаден лиценз или издадено удостоверение за регистрация или не отговаря на изискванията, определени в нормативен акт;
е) (нова - ДВ, бр. 85 от 2004 г., доп., бр. 97 от 2017 г.) когато моторното превозно средство е със снети шумозаглушители - до отстраняване на неизправността;
ж) (нова - ДВ, бр. 43 от 2008 г., изм., бр. 101 от 2015 г., в сила от 22.12.2015 г., доп., бр. 97 от 2017 г., отм., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.);
з) (нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г., отм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.);
и) (нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г., изм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 54 от 2017 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г., отм., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.);

к) (нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.; обявена за противоконституционна от КС на РБ - бр. 26 от 2021 г.)

на собственик, който управлява моторно превозно средство с наложено наказание глоба, незаплатена в срока за доброволно заплащане – до заплащане на дължимата глоба;

л) (нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) на собственик, който при управление на моторно превозно средство превиши максимално разрешената скорост в населено място над 50 km/h – за срок един месец;
м) (нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) на собственик, който допуска, организира или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари – за срок три месеца;
н) (нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г., изм., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., отм., бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.);
2а. (нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., изм., бр. 54 от 2017 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г., бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство:
а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година;
б) с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година;
3. задържане на отговорно пазене, до установяване на собствеността, на регистрирано или подлежащо на регистриране пътно превозно средство, на което идентификационният номер на рамата (шасито), поставен от производителя, липсва поради заличаване или отстраняване или е променен;
4. изземване на свидетелството за управление на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал. 4;
5. преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е:
а) (изм. - ДВ, бр. 53 от 2014 г.) паркирано правилно, но обстоятелствата налагат неговото преместване; за новото местоположение на превозното средство се уведомява районното управление на Министерството на вътрешните работи, а разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство, са за сметка на лицето или организацията, поискала преместването;

б) (изм. и доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 51 от 2007 г., бр. 53 от 2014 г.) паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението; в този случай лицата по чл. 168 уведомяват районното управление на Министерството на вътрешните работи, от територията на което е преместен автомобилът, за новото местоположение на превозното средство; разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство, са за сметка на собственика на превозното средство, което може да бъде задържано до заплащане на тези разходи, а таксата за отговорното пазене на преместения автомобил се начислява от момента на уведомяването на районното управление на Министерството на вътрешните работи;
в) (доп. - ДВ, бр. 85 от 2004 г., изм., бр. 81 от 2016 г., в сила от 1.01.2018 г. - изм., бр. 98 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., доп., бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) без табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места, или са изминали 30 дни от отнемане или връщане на свидетелството за регистрация на пътното превозно средство в Министерството на вътрешните работи;
г) (нова – ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) паркирано и не е заплатена дължимата цена по чл. 99, ал. 3 и в случаите по чл. 167, ал. 2, т. 2 след изтичане на разрешеното време за паркиране, указано на неподвижен пътен знак;
6. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) временно спиране на дейността на лицата, получили разрешение по реда на чл. 148, чл. 152, ал. 1, т. 3 и чл. 157, ал. 3 - до отстраняване на констатираните нарушения;
7. (нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) временно спиране на дейността на лицата, получили удостоверение за регистрация по реда на чл. 153в - до отстраняване на нарушенията;
8. (нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) временно недопускане продължаване движението на пътно превозно средство, за което не са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата – до заплащането й, но за не повече от един месец.

Чл. 172. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 54 от 2010 г., изм., бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., доп., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, буква "д" и т. 2, буква "к" не се издава, ако в срок до два часа от съставянето на акта за установяване на административно нарушение и отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство или на свидетелството за регистрация на моторното превозно средство се заплатят дължимите глоби, като в този случай отнетите документи се връщат на водача, което се отразява в акта за установяване на административното нарушение.
(1а) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм., бр. 60 от 2019 г., в сила от 30.07.2019 г.) В случаите по чл. 171, т. 8 принудителната административна мярка се прилага с мотивирана заповед на директора на териториална дирекция в Агенция "Митници" или оправомощени от него длъжностни лица.
(2) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Налагането на принудителните административни мерки от ръководителите на службите за контрол се извършва чрез:
1. недопускане управлението на моторното превозно средство;
2. спиране от движение на моторното превозно средство;

3. (доп. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) отнемане на документите по чл. 165, ал. 2, т. 1 и чл. 166, ал. 2, т. 1, както и отнемане на табели с регистрационен номер по чл. 165, ал. 2, т. 2;
3а. (нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм., бр. 60 от 2019 г., в сила от 30.07.2019 г.) отнемане на документите по чл. 167, ал. 3б, т. 4;
4. поставяне на стикер по образец, определен от министъра на вътрешните работи, върху предното стъкло на моторното превозно средство, при временно спиране от движение по чл. 171, т. 2;
5. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) преместване и предоставяне за отговорно пазене на моторни превозни средства, временно спрени от движение на основание чл. 171, т. 2, като разходите по преместването и заплащането на таксите за отговорно пазене са за сметка на собственика на превозното средство;
6. (нова - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) отнемане на индивидуалните печати за заверка на документите, издавани при извършването на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства.
(3) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г., доп., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) В случаите по чл. 171, т. 1, букви "б", "д", "е" и "ж" свидетелството за управление на моторно превозно средство на водача се изземва със съставянето на акта за установяване на административното нарушение.
(4) (Нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г., изм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) В случаите по чл. 171, т. 2, букви "в", "к", "л", "м" и т. 2а свидетелството за регистрация на моторното превозно средство се изземва със съставянето на акта за установяване на административното нарушение на лицето, управлявало моторното превозно средство, а в случаите на чл. 171, т. 2а се изземват и табелите с регистрационен номер. Редът за връщане на свидетелството за регистрация на моторното превозно средство на собственика на превозното средство в случаите по чл. 171, т. 2, букви "в", "к", "л" и "м" се определя с наредбата по чл. 140, ал. 2.
(5) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 43 от 2002 г., предишна ал. 3, бр. 51 от 2007 г., предишна ал. 4, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г., доп., бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Обжалването на заповедите по ал. 1 се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Решението на административния съд не подлежи на обжалване.
(6) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 43 от 2002 г., предишна ал. 4, бр. 51 от 2007 г., предишна ал. 5, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) Подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.
(7) (Нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) При отнемане на табелите с регистрационен номер в случаите по чл. 171, т. 2а, както и при отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство в случаите по чл. 171, т. 1, букви "б" и "е" моторното превозно средство може да бъде транспортирано от правоспособен водач до място за съхранение или до най-близкото населено място в срок до 12 часа от установяване на нарушението.
(8) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм., бр. 60 от 2019 г., в сила от 30.07.2019 г.) В случаите по чл. 171, т. 8 заповедта за прилагане на принудителната административна мярка се връчва на собственика на пътното превозно средство, на вписания ползвател или на водача, като в заповедта се посочва регистрационният номер на пътното превозно средство. Прилагането на принудителна административна мярка в тези случаи е независимо от съставянето на акт за установяване на административно нарушение. След изтичане на срока на принудителната административна мярка изземтите свидетелства за

регистрация на пътни превозни средства се съхраняват от Агенция "Митници" до поискване от собственика на пътното превозно средство или упълномощено от него лице.
(9) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) В случаите по чл. 171, т. 8 принудителна административна мярка не се прилага, а приложената принудителна административна мярка се отменя, ако за пътното превозно средство е внесена таксата по чл. 10а, ал. 2 или по чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. В тези случаи изземтите свидетелства за регистрация на моторното превозно средство се връщат на собственика, на упълномощено от него лице или на лицето, на което е връчена заповедта за прилагане на принудителната административна мярка.
(10) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Събраните такси по ал. 9 могат да се използват от Агенция "Пътна инфраструктура" за погасяване на задължения по чл. 10, ал. 1, чл. 10а, ал. 2 или чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата по отношение на пътното превозно средство или на други пътни превозни средства на същото задължено лице. Събраните такси се възстановяват на вносителя, ако са погасени всички задължения.

Чл. 172а. (Нов – ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) (1) Разходите за извършване на медицинско изследване, за вземане на биологични проби и за извършване на химическо изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или химико-токсикологично изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози са за сметка на лицето, за което с техническо средство е установена концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или с тест е установена употреба на наркотични вещества или техни аналози или което е отказало извършването на проверка с техническо средство или тест.
(2) Разходите по ал. 1 са за сметка на ведомството, чийто орган е назначил изследването, когато извършената проба с техническо средство или тест е некачествена или невалидна или физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест и при извършването на химическо или химико-токсикологично изследване не е установена концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или употреба на наркотични вещества или техни аналози.
(3) До заплащането на разходите по ал. 1 свидетелството за управление на моторно превозно средство, отнето на основание чл. 171, т. 1, буква "б", не се връща на собственика.

Чл. 173. (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2006 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 71 от 2020 г., в сила от 11.08.2020 г.) Когато за преминаването по пътя на превозни средства на центровете за спешна медицинска помощ, главните и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи се налага преместването на неправилно паркирани превозни средства, на собствениците на тези превозни средства не се полага обезщетение, включително и застрахователно, ако на преместените превозни средства са нанесени щети.

Чл. 173а. (Нов - ДВ, бр. 79 от 2005 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2005 г., бр. 54 от 2010 г.) При констатиране на пускане на пазара или търговия с нови моторни превозни средства, ремаркета, системи, компоненти или отделни технически възли за тях в нарушение на чл. 138, ал. 7 и 8 председателят на Комисията за защита на потребителите, съответно кметът на общината, със заповед нарежда забрана за реализацията им до представяне на валиден сертификат за съответствие с одобрения тип.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2005 г., бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Когато в резултат на проведени проверки и/или изпитвания се установи, че нова система, компонент или отделен технически възел за моторно превозно средство, пуснати на пазара, не отговарят на изискванията на приложим регулаторен акт, председателят на Комисията за защита на потребителите, съответно кметът на общината, със заповед нарежда забрана за реализацията на

новата система, компонент или отделен технически възел, или партида от тях и ако е необходимо, нарежда изтеглянето им от пазара за сметка на съответния търговец.

Глава седма
АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ

Чл. 174. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) (1) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта, установена с медицинско и химическо изследване и/или с техническо средство, определящо концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух:
1. над 0,5 на хиляда до 0,8 на хиляда включително – за срок от 6 месеца и глоба 500 лв.;
2. над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително – за срок от 12 месеца и глоба 1000 лв.
(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, наказанието е лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от една до три години и глоба от 1000 до 2000 лв.
(3) (Изм. – ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.
(4) (Доп. – ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г., изм., бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) Редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определя с наредба на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.
(5) (Нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) По реда на наредбата по ал. 4 се установява и концентрацията на алкохол в кръвта на участниците в пътнотранспортни произшествия и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози.

Чл. 175. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който:
1. (изм. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) управлява моторно превозно средство, на което табелите с регистрационния номер не са поставени на определените за това места;
2. (изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) е поставил или използва устройство за подаване на светлинен или звуков сигнал, предвиден за автомобил със специален режим на движение, без да има това право;
3. откаже да предаде документите си на органите за контрол или по какъвто и да е начин осуети извършването на проверка от органите за контрол;
4. откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението;
5. наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие;

6. при пътнотранспортно произшествие, в което няма участие, откаже необходимото съдействие с моторното превозно средство.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) За повторно нарушение по ал. 1 наказанието е лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок от 1 месец до 1 година и глоба от 150 до 300 лв.
(3) (Нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.
(4) (Нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) За повторно нарушение по ал. 3 наказанието е лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок от една до две години и глоба от 600 до 1500 лв.
(5) (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от три месеца и с глоба от 1000 лв. водач, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението при въведена временна организация на движението или временна забрана за движение.

Чл. 175а. (Нов – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) (1) Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.
(2) За повторно нарушение по ал. 1 наказанието е лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок от три години и глоба 5000 лв.

Чл. 176. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок до 6 месеца или с глоба от 200 до 300 лв. водач, който управлява моторно превозно средство с опасен товар без документ за необходимата професионална компетентност за превоз на този товар.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) За повторно нарушение по ал. 1 наказанието е лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок от 3 месеца до 1 година и глоба от 300 до 400 лв.

Чл. 177. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) (1) Наказва се с глоба от 100 до 300 лв.:
1. който управлява моторно превозно средство, след като е лишен от това право по съдебен или административен ред;
2. (изм. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е загубил правоспособност по реда на чл. 157, ал. 4, или след като свидетелството му за управление на моторно превозно средство е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, или е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено;
3. (изм. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., изм. и доп., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г., изм., бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) собственик, длъжностно лице или водач, който допуска или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице, което:
а) не е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или което е лишено от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или

свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, или свидетелството му е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено;
б) е с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребило наркотични вещества или техни аналози;
4. (доп. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) който управлява моторно превозно средство, спряно от движение, или състав от пътни превозни средства, в който е включено спряно от движение пътно превозно средство, без разрешение на службата за контрол на Министерството на вътрешните работи;
5. който без съответното разрешение провежда курсове за подготовка или допълнително обучение на водачи;
6. който постави върху пътните знаци, пътните светофари и другите средства за сигнализиране предмети или устройства, които нямат отношение към средствата за сигнализиране и към целта, за която се използват;
7. който постави плакати, агитационни материали, светещи тела, както и други средства за привличане на вниманието, които наподобяват пътни знаци или други средства за регулиране на движението, намаляват видимостта или ефективността на пътните знаци и другите средства за регулиране на движението или заслепяват участниците в движението;
8. който с превозно средство прегради път с цел да попречи на нормалното движение по него или на манифестация, процесия, състезание и други подобни;
9. който постави пътни знаци или други средства за сигнализиране в нарушение на реда, определен с наредбата по чл. 3, ал. 3;
10. длъжностно лице, което е предупредено и не предприеме незабавно мерки за обезопасяване и отстраняване на препятствие от пътя, застрашаващо движението;
11. който, без да има право на това, постави пътен знак, пътна маркировка или друго средство за организиране движението по пътищата.
(2) Наказва се с глоба от 100 до 500 лв.:
1. (отм. - ДВ, бр. 39 от 2011 г.);
2. който премахне, премести и повреди или унищожи поставен на пътя пътен знак, без да е създадена опасност за живота или имуществото на трети лица.
(3) (Нова - ДВ, бр. 39 от 2011 г., изм., бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г., бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 97 от 2017 г.) Наказва се с глоба от 500 до 3000 лв. водач, който, без да спазва установения за това ред:
1. управлява пътно превозно средство с размери, маса или натоварване на ос, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството;
2. навлиза след пътен знак, забраняващ навлизането на моторно превозно средство с размери, маса или натоварване на ос над означените.
(4) (Нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) Който управлява пътно превозно средство с неукрепен товар в нарушение на изискванията на наредбата по чл. 127, ал. 4, се наказва с глоба от:
1. петстотин лева – при констатирани незначителни неизправности при укрепването на товара;
2. хиляда лева – при констатирани значителни неизправности при укрепването на товара;
3. хиляда и петстотин лева – при констатирани опасни неизправности при укрепването на товара.
(5) (Предишна ал. 3, доп. - ДВ, бр. 39 от 2011 г., изм., бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г., предишна ал. 4, доп., бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) Когато нарушението по ал. 1, т. 1, 2 и 3 и ал. 2 е извършено повторно, наказанието е глоба от 300 до 1500 лв., а за повторно нарушение по ал. 3 и 4 наказанието е глоба от 1000 до 5000 лв.

(6) (Нова – ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 27.12.2017 г., предишна ал. 5, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) На лице, което не изпълни задължение по чл. 144, ал. 3 или по чл. 145, ал. 2, се налага глоба или имуществена санкция в размер 200 лв.

Чл. 178. (1) (Предишен текст на чл. 178 - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 39 от 2011 г.) Наказва се с глоба от 2000 до 7000 лв.:
1. (отм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.);
2. който, без да спазва установения ред, комплектува с основни агрегати от различни модели или изменя конструкцията на моторно превозно средство;
3. който нареди да се ремонтира път или да се постави съоръжение или препятствие по него, без да е взел мерки за осигуряване на безопасността на движението;
4. (отм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.);
5. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., отм., бр. 54 от 2010 г.);
6. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 54 от 2010 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) който нарушава установените с нормативен акт предписания във връзка със състоянието на материалната база и с изпълнението на учебните програми в учебните форми за подготовка на водачи на моторни превозни средства, получили разрешение по реда на чл. 152, ал. 3;
7. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) длъжностно лице, което не е взело своевременно мерки за отстраняване или сигнализиране по установения начин на препятствие на пътя или неизправност на пътните принадлежности, които могат да застрашат безопасността на движението;
8. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) който променя въведената организация на движение без съгласуване с органите на Министерството на вътрешните работи и администрацията, стопанисваща пътя;
9. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) който не изпълни дадено му по реда на чл. 165, ал. 1, т. 3 разпореждане;
10. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) който не осигури достъп на контролните органи до обектите за контрол или откаже да им предостави документи, отнасящи се до дейността на контролирания обект;
11. (нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) който манипулира и/или измени показанията на километропоказателя на моторно превозно средство.
(2) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., доп., бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 54 от 2010 г.) Когато нарушението по ал. 1, т. 6 и 10 е извършено повторно, наказанието е глоба от 1000 до 5000 лв. и отнемане на разрешението.

Чл. 178а. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) (1) Наказва се с глоба или с имуществена санкция в размер 5000 лв. лице, което издава документи за извършени периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства без издадено разрешение по чл. 148, ал. 2.
(2) Наказва се с глоба или с имуществена санкция в размер 3000 лв. лице, което не осигури на контролните органи по чл. 166 възможност за проверка на материалната база, съоръженията и средствата за измерване, както и ако не им предостави за проверка документацията, свързана с извършването на периодични прегледи за техническата изправност на пътните превозни средства.
(3) Когато нарушението по ал. 2 е извършено повторно, наказанието е глоба или имуществена санкция в размер 5000 лв.
(4) Налага се имуществена санкция в размер 1000 лв. на лице, получило разрешение по реда на чл. 148, ал. 2, което:
1. не изпрати уведомление или документ, свързани с дейността по извършването на периодични прегледи до съответните компетентни органи;

2. в резултат на неправилно съхранение на документи, с които се удостоверява извършването на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, е допуснало тяхната загуба, кражба или унищожаване.
(5) Когато нарушението по ал. 4 е извършено повторно, имуществената санкция е в размер 2000 лв.
(6) Който в рамките на своите задължения съобразно изискванията на наредбата по чл. 147, ал. 1 не е създал необходимата организация или не е упражнил контрол за спазване на нейните изисквания, се наказва с имуществена санкция в размер 2000 лв.
(7) Наказва се с глоба 1500 лв.:
1. председател на комисия, извършваща прегледи, или технически специалист, който допусне извършването на периодичен преглед за проверка на техническата изправност на пътно превозно средство в нарушение на изискванията, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1, или със съоръжения или средства за измерване, които не отговарят на изискванията, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1;
2. председател на комисия, извършваща прегледи, или технически специалист, който не въведе данните от извършен преглед за проверка на техническата изправност на пътно превозно средство съобразно изискванията на наредбата по чл. 147, ал. 1;
3. технически специалист, който не провери изправността на оборудването, частите, агрегатите, уредбите, механизмите, елементите и характеристиките на пътните превозни средства, които подлежат на преглед за проверка на техническата изправност, по методите, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1;
4. технически специалист, който квалифицира техническа неизправност в противоречие с изискванията, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1, или даде неправилно заключение в документите за извършен периодичен преглед за проверка на техническата изправност;
5. технически специалист, който работи с оборудване, уреди и средства за измервания, които са неизправни или ги използва неправилно, или манипулира или изменя техните показания;
6. (доп. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) технически специалист, председател на комисия, извършваща прегледи, или технически специалист, който не уведоми Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" в определения с наредбата по чл. 147, ал. 1 срок, че индивидуалният му печат е изгубен, откраднат или унищожен;
7. (нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) председател на комисия, извършваща прегледи, който не въведе в информационната система по чл. 147 точното показание на километропоказателя на моторно превозно средство.
(8) Когато нарушението по ал. 7 е извършено повторно, наказанието е глоба 3000 лв.
(9) (Изм. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) Председател на комисия, извършваща прегледи, или технически специалист, който вследствие на неправилно съхраняване на индивидуален печат допусне неговата загуба, кражба или унищожаване, се наказва с глоба 1000 лв.
(10) За нарушения на изискванията за извършване на периодични прегледи за техническата изправност на пътните превозни средства и на изискванията за водене на свързаната с тях документация, за които не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба или с имуществена санкция в размер 500 лв.
(11) (Нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) На лице, което извършва периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътни превозни средства с уреди или техника, на които е нарушена маркировката или пломбата, се налага глоба или имуществена санкция в размер 3000 лв.

Чл. 178б. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) (1) Наказва се с глоба или с имуществена санкция в размер 5000 лв. лице, което извършва обучение на кандидати за придобиване на

правоспособност за управление на моторно превозно средство без издадено разрешение по чл. 152, ал. 3.
(2) Наказва се с глоба или с имуществена санкция в размер 3000 лв. лице, което не осигури на контролните органи по чл. 166 възможност за проверка на материалната база, както и ако не им предостави за проверка цялата документация, свързана с извършването на обучението на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство.
(3) Когато нарушението по ал. 2 е извършено повторно, наказанието е глоба или имуществена санкция в размер 5000 лв.
(4) Наказва се с глоба или с имуществена санкция в размер 1000 лв. лице, получило разрешение по реда на чл. 152, ал. 3, което:
1. не осигури воденето на регистъра на кандидатите за придобиване на правоспособност и на документацията в съответствие с изискванията на учебната документация за обучение на кандидатите по чл. 153, т. 1;
2. неправилно съхранява регистъра за вписване на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, в резултат на което е настъпила загуба, кражба или унищожаване на регистъра;
3. разпореди или допусне извършване на дейността с ръководител на учебната дейност, който не отговаря на изискванията, определени с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3;
4. разпореди или допусне организиране на дейността в офис, който не отговаря на изискванията, определени с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3;
5. не осигури условия за провеждане на теоретичните или практическите изпити;
6. не предостави записите от видеонаблюдението след провеждане на теоретичните изпити в учебния център;
7. (нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) провежда или е провело обучение на кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство от категория C, D, Ттб, Ттм и подкатегория C1 и D1, без кандидатът да притежава валидно удостоверение за психологическа годност.
(5) Наказва се с глоба 500 лв. ръководител на учебната дейност в учебните центрове за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, който:
1. не осигури спазването на изискванията на учебната документация за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност по чл. 153, т. 1 при извършване на обучението;
2. не издава своевременно и не води съответните документи във връзка с обучението;
3. при организиране на обучението разпореди или допусне нарушение на:
а) дневната натовареност на обучаваните;
б) дневната натовареност на преподавателите;
в) нарушение на графика за провеждане на теоретичното обучение;
г) задължението за уведомяване за индивидуално обучение;
д) провеждането на междинните и вътрешните изпити;
4. не обявява и не актуализира информацията относно таксите за провеждане на обучението и изпитите;
5. допуска издаването на удостоверение за допускане до изпит на лице, което не е преминало необходимото обучение и/или не е положило успешно съответните вътрешни изпити;
6. допуска нарушение при воденето на документите във връзка с обучението.
(6) Наказва се с глоба 500 лв. преподавател по теоретично и/или практическо обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, който:
1. не спазва изискванията на учебната документация за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност по чл. 153, т. 1 при извършване на обучението;

2. допуска нарушение при воденето на документите във връзка с обучението;
3. не вписва своевременно данните в документите във връзка с обучението;
4. нарушава определената дневна натовареност на преподавателите;
5. при провеждане на обучението допуска нарушение на:
а) дневната натовареност на обучаваните;
б) графика за провеждане на теоретичното обучение;
в) продължителността на учебните часове;
г) провеждането на междинните и вътрешните изпити;
6. като член на изпитна комисия нарушава реда за провеждане на теоретичните или практическите изпити.
(7) За нарушения на изискванията за провеждане на обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство и на изискванията при водене на свързаната с тях документация, за които не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба или с имуществена санкция в размер 500 лв.

Чл. 178в. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2010 г., изм., бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) (1) Наказва се с глоба или имуществена санкция в размер 3000 лв. физическо или юридическо лице, което:
1. организира и провежда психологически изследвания по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 и ал. 2 без издадено удостоверение за регистрация за организиране и провеждане на психологически изследвания;
2. организира и провежда психологически изследвания по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 и ал. 2, след като регистрацията му за организиране и провеждане на психологически изследвания е била заличена или след като му е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 7;
3. отказва достъп на служители на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", изпълняващи функции по извършване на методическо ръководство и контрол на психологическите изследвания, до психологическата лаборатория по време на провеждането на психологическо изследване и водената за него документация.
(2) Наказва се с глоба или имуществена санкция в размер 1500 лв. физическо или юридическо лице, притежаващо удостоверение за регистрация за организиране и провеждане на психологически изследвания, което:
1. не уведоми Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" за промяната на адреса, броя на помещенията, работните места и оборудването на психологическите лаборатории в списъка към удостоверението в срока, определен с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2;
2. използва методиките, определени за провеждане на психологическо изследване за цели, различни от определените в наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2;
3. разгласява методиките, определени за провеждане на психологическо изследване;
4. организира и извършва подготовка на лицата, подлежащи на психологическо изследване, преди провеждането му;
5. разпореди допускането до психологическо изследване на лица извън списъка от графика за провеждане на психологическо изследване;
6. (доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.02.2017 г.) разпореди или допусне даването на заключение за психологическа годност и/или издаването на удостоверение за психологическа годност въз основа на липсващи данни, с изключение на случаите, в които е дадено заключение "не се допуска" при повече от един невалиден тест за познавателната сфера и/или невалиден личностов тест или въз основа на несъответстващи на определените с методиките резултати от психологическото изследване;

7. не изпълни разпореждания и/или препоръки на органи за контрол и/или на служителите от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", изпълняващи функции по методическо ръководство и контрол на психологическите изследвания;
8. (нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.02.2017 г.) разпореди или допусне започване на психологическото изследване в час, различен от предварително определения в графика;
9. (нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.02.2017 г.) разпореди или допусне неспазването на изискванията за водене на документацията във връзка с организирането и провеждането на психологическите изследвания;
10. (нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.02.2017 г.) разпореди или допусне провеждането на психологическото изследване в помещение, различно от регистрираното в протокола за оглед на лабораторията;
11. (нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.02.2017 г.) разпореди или допусне провеждането на психологическото изследване на чужденец при отсъствие на преводач или при липса на декларация от преводача, че преводът ще бъде направен коректно;
12. (нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.02.2017 г.) разпореди или допусне провеждане на психологическо изследване на лице, което не е представило документите, определени с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2.
(3) Наказва се с глоба в размер 500 лв. психолог, който при провеждане на психологическо изследване:
1. допусне до изследване лице извън списъка от графика за провеждане на психологическо изследване;
2. (изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.02.2017 г.) започне психологическото изследване в час, различен от предварително обявения в графика час;
3. наруши последователността и/или броя на методиките за провеждане на психологическото изследване от утвърдените указания;
4. (доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.02.2017 г.) даде заключение за психологическа годност и/или издаде удостоверение за психологическа годност въз основа на липсващи данни (с изключение на случаите, в които е дадено заключение "Не се допуска" при повече от един невалиден тест за познавателната сфера и/или невалиден личностов тест) или въз основа на несъответстващи на определените с методиките резултати от психологическото изследване;
5. (доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.02.2017 г.) даде заключение за психологическа годност и/или издаде удостоверение за психологическа годност, без да е проведено психологическо изследване;
6. (нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.02.2017 г.) не спази изискванията за водене на документацията във връзка с организирането и провеждането на психологическите изследвания;
7. (нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.02.2017 г.) проведе психологическото изследване в помещение, различно от регистрираното в протокола за оглед на лабораторията;
8. (нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.02.2017 г.) проведе психологическо изследване на чужденец при отсъствие на преводач или при липса на декларация от преводача, че преводът ще бъде направен коректно;
9. (нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.02.2017 г.) проведе психологическо изследване на лице, което не представи документите, определени с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2, и/или не архивира копия от тях.
(4) (Изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.02.2017 г.) Налага се глоба или имуществена санкция в размер 200 лв. на физическо или юридическо лице, което допусне или извърши нарушение на изискванията, определени с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2, ако не е предвидено друго по-тежко наказание.

(5) (Доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.02.2017 г.) Наказва се с глоба в размер 500 лв. водач, който извършва таксиметрови, превози за собствена сметка или обществени превози на пътници или товари без валидно удостоверение за психологическа годност.
(6) Когато нарушението по ал. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба или имуществена санкция в двоен размер.

Чл. 178г. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Който пуска на пазара превозно средство, за което се изисква сертификат за съответствие с одобрен тип, без да е издаден такъв, или пуска превозното средство на пазара в нарушение на приложим регулаторен акт, се наказва с глоба 2500 лв.
(2) На юридическо лице или едноличен търговец, който извърши нарушението по ал. 1, се налага имуществена санкция в размер 5000 лв.
(3) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Който пуска на пазара компоненти или отделни технически възли, подлежащи на одобряване на типа, когато не отговарят на изискванията на приложим регулаторен акт или съответствието им с изискванията не е удостоверено по надлежния ред, се наказва с глоба 2000 лв.
(4) На юридическо лице или едноличен търговец, който извърши нарушението по ал. 3, се налага имуществена санкция в размер 4000 лв.
(5) Наказва се с глоба 3000 лв. или с имуществена санкция в размер 6000 лв., който разпореди, допусне или издаде документ с неверни данни относно:
1. съответствието на превозните средства или системите, компонентите и отделните технически възли с приложимите към тях технически изисквания за одобряване на типа, ако деянието не съставлява престъпление;
2. съответствието на превозните средства и приложимите към тях технически изисквания за индивидуално одобряване или изменение в конструкцията, ако деянието не съставлява престъпление.
(6) Който при изпитване или проверка за съответствието на нови превозни средства, системи, компоненти и отделни технически възли с приложимите към тях технически изисквания за одобряване на типа, както и за индивидуално одобряване на превозни средства използва оборудване, уреди или средства за измерване, които са неизправни или използва неправилно, манипулира или изменя показанията им, се наказва с глоба 3000 лв. или с имуществена санкция в размер 6000 лв., ако деянието не съставлява престъпление.
(7) (Изм. – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) За нарушенията, предвидени във:
1. член 13, параграф 2, буква "г" от Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 г. за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства (ОВ, L 171/1 от 29 юни 2007 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕО) № 715/2007";
2. член 15, параграф 2, буква "д" от Регламент (ЕО) № 79/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 14 януари 2009 г. относно одобрение на типа на моторни превозни средства, задвижвани с водород, и за изменение на Директива 2007/46/ЕО (ОВ, L 35/32 от 4 февруари 2009 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕО) № 79/2009";
3. член 11, параграф 2, буква "г" от Регламент (ЕО) № 595/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. за одобрението на типа на моторни превозни средства и двигатели по отношение на емисиите от тежки превозни средства (Евро VI) и за достъпа до информация за ремонта и техническото обслужване на превозните средства и за изменение на Регламент (ЕО) № 715/2007 и Директива 2007/46/ЕО и за отмяна на директиви 80/1269/ЕИО, 2005/55/ЕО и 2005/78/ЕО (ОВ, L 188/1 от 18 юли 2009 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕО) № 595/2009";
4. член 76, параграф 2, буква "г" от Регламент (ЕС) № 168/2013;

5. (в сила от 31.03.2018 г. - ДВ, бр. 9 от 2017 г.) член 11, параграф 2, букви "г" и "д" от Регламент (ЕС) № 2015/758 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г. относно изискванията за одобряване на типа по отношение на въвеждането на бордовата система eCall, основаваща се на услугата 112, и за изменение на Директива 2007/46/ЕО (ОВ, L 123/77 от 19 май 2015 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 2015/758",
на физическо лице се налага глоба в размер 4000 лв., а на юридическо лице или едноличен търговец – имуществена санкция в размер 8000 лв.
(8) (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) За нарушенията, предвидени във:
1. член 13, параграф 2, букви "а" и "в" от Регламент (ЕО) № 715/2007;
2. член 13, параграф 2, букви "а" и "в" от Регламент (ЕО) № 78/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 14 януари 2009 г. относно типовото одобрение на моторни превозни средства по отношение на защитата на пешеходците и на останалите уязвими участници в движението по пътищата, за изменение на Директива 2007/46/ЕО и за отмяна на директиви 2003/102/ЕО и 2005/66/ЕО (ОВ, L 35/1 от 4 февруари 2009 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕО) № 78/2009";
3. член 15, параграф 2, букви "а" и "в" от Регламент (ЕО) № 79/2009;
4. член 11, параграф 2, букви "а" и "в" от Регламент (ЕО) № 595/2009;
5. член 16, параграф 2, букви "а" и "в" от Регламент (ЕО) № 661/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно изискванията за одобрение на типа по отношение на общата безопасност на моторните превозни средства, техните ремаркета и системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за тях (ОВ, L 200/1 от 31 юли 2009 г.);
6. член 76, параграф 2, букви "а" и "в" от Регламент (ЕС) № 168/2013;
7. (в сила от 31.03.2018 г. - ДВ, бр. 9 от 2017 г.) член 11, параграф 2, букви "а" и "в" от Регламент (ЕС) № 2015/758,
на физическо лице се налага глоба в размер 3000 лв., а на юридическо лице или едноличен търговец – имуществена санкция в размер 6000 лв.
(9) (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) За нарушенията, предвидени във:
1. член 13, параграф 2, буква "б" от Регламент (ЕО) № 715/2007;
2. член 13, параграф 2, буква "б" от Регламент (ЕО) № 78/2009;
3. член 15, параграф 2, буква "б" от Регламент (ЕО) № 79/2009;
4. член 11, параграф 2, буква "б" от Регламент (ЕО) № 595/2009;
5. член 16, параграф 2, буква "б" от Регламент (ЕО) № 661/2009;
6. член 76, параграф 2, буква "б" от Регламент (ЕС) № 168/2013;
7. (в сила от 31.03.2018 г. - ДВ, бр. 9 от 2017 г.) член 11, параграф 2, буква "б" от Регламент (ЕС) № 2015/758,
на физическо лице се налага глоба в размер 4000 лв., а на юридическо лице или едноличен търговец – имуществена санкция в размер 8000 лв.
(10) (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) За нарушенията, предвидени във:
1. член 13, параграф 2, буква "д" от Регламент (ЕО) № 715/2007;
2. член 13, параграф 2, буква "г" от Регламент (ЕО) № 78/2009;
3. член 15, параграф 2, буква "г" от Регламент (ЕО) № 79/2009;
4. член 11, параграф 2, буква "д" от Регламент (ЕО) № 595/2009;
5. член 76, параграф 2, буква "д" от Регламент (ЕС) № 168/2013,
на физическо лице се налага глоба в размер 2000 лв., а на юридическо лице или едноличен търговец – имуществена санкция в размер 4000 лв.

Чл. 178д. (Нов - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) Наказва се с глоба в размер 200 лв. лице, което, без да има това право, паркира на място, определено за превозно средство, обслужващо хора с трайни увреждания, или за превозно средство, приспособено и управлявано от хора с трайни увреждания.

Чл. 178е. (Нов – ДВ, бр. 37 от 2015 г.) Наказва се с глоба от 50 до 200 лв. лице, което паркира пътно превозно средство в паркове, градини, детски площадки, площи, предназначени само за пешеходци, и на тротоари в населените места извън разрешените за това места.

Чл. 178ж. (Нов – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) (1) (Доп. – ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от три месеца и глоба 1000 лв. водач, който се движи в лентата за принудително спиране по автомагистрала, без да са налице изключенията по чл. 58, т. 3 или в платното за насрещно движение по автомагистрала и скоростен път.
(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, наказанието е лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца и глоба 4000 лв.

Чл. 179. (1) (Предишен текст на чл. 179 - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Наказва се с глоба в размер 150 лв.:
1. водач, който не е означил по установения начин принудително спряло на платното за движение пътно превозно средство или не е взел мерки за своевременното отстраняване на превозното средство от платното за движение, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението;
2. който изхвърля, оставя или разпилява по пътя предмети или вещества, които създават опасност за движението;
3. собственик или длъжностно лице, което допуска в движението по пътищата пътно превозно средство, чиято конструкция е изменена без съответното за това разрешение;
4. (отм. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.);
5. (доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) който не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението;
6. който не осигури път за безпрепятствено преминаване на превозно средство, сигнализиращо със специален звуков и специален светлинен сигнал, или на съпровожданите от него превозни средства.
(2) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление.
(3) (Нова - ДВ, бр. 6 от 2004 г., изм. и доп., бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 39 от 2011 г., бр. 105 от 2018 г., в сила от 16.08.2019 г. по отношение на пътните превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона) Водач, който управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 300 лв.
(3а) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 16.08.2019 г.) Водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.
(3б) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 16.08.2019 г.) Собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно декларирани данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от Закона за пътищата, се наказва с

глоба в размер 2500 лв. Глобата се налага на вписания ползвател на пътното превозното средство, ако има такъв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер 2500 лв.
(3в) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) За нарушения по ал. 3 в случаите, в които е нечетлив или закрит по какъвто и да е начин регистрационният номер на пътното превозно средство, на водача се налага глоба в размер 500 лв., а за нарушения по ал. 3а и 3б – в размер 3000 лв. В тези случаи не се прилага чл. 183, ал. 4, т. 11.
(3г) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 16.08.2019 г.) Ако пътното превозно средство има монтирано устройство за целите на подаване на декларирани тол данни, което не функционира, и ако при извършена на място проверка от контролните органи се установи, че неподаването на декларирани тол данни не се дължи на умишлена намеса във функционирането на посоченото устройство, наказание по ал. 3а не се налага, ако е спазена процедурата за уведомяване на Агенция "Пътна инфраструктура" за преустановено подаване на данни и впоследствие е подадена декларация за ползваните участъци от пътя при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 10, ал. 7 от Закона за пътищата.
(3д) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) В случаите на ал. 3, 3а или 3б движението по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, от едно и също пътно превозно средство в рамките на един и същ календарен ден се счита за едно нарушение и се налага едно наказание в размера, определен съответно в ал. 3, 3а или 3б. Движението по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, чрез същото пътно превозно средство от 00,00 часа до 23,59 часа на следващия календарен ден се счита за отделно административно нарушение, за което се налага отделно наказание. Когато с едно и също пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата в рамките на един календарен ден е осъществено движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и при извършени нарушения по ал. 3а и 3б, наказание се налага само по ал. 3а.
(3е) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Нарушението по ал. 3 – 3в се счита за извършено там, където е установено движението по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, от контролните органи при извършване на проверка на пътното превозно средство. Ако актът за установяване на административно нарушение е съставен въз основа на данните от системата по чл. 167а, ал. 2, за място на извършване на нарушението се счита първото място, на което е установено движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, от пътното превозно средство в рамките на всеки отделен 24-часов период в съответствие с ал. 3д.
(3ж) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 16.08.2019 г.) При въвеждане на временна забрана за обществено ползване на път съгласно чл. 9, ал. 3 – 5 от Закона за пътищата, когато този път е включен като част от маршрут на пътно превозно средство по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, в декларирани тол данни, посочени в маршрутна карта, на собственика, на вписания ползвател и на водача на пътното превозно средство не се налагат наказания по ал. 3а и 3б за ползването на сигнализирания и указан обходен маршрут съгласно Закона за пътищата.
(4) (Нова - ДВ, бр. 39 от 2011 г., отм., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.).
(5) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., предишна ал. 4, бр. 39 от 2011 г., изм., бр. 102 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Водач, който управлява моторно превозно средство, което не е било спряно от движение и на което не е поставен валиден стикер съгласно чл. 100, ал. 3, и не носи валиден контролен талон от знака, издаден от Гаранционния фонд, за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите по чл. 487, ал. 1 от Кодекса за застраховането, се наказва с глоба 50 лв.
(6) (Нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) Който управлява технически неизправно пътно превозно средство, се наказва с глоба от:
1. петдесет лева – при констатирани незначителни неизправности;
2. двеста лева – при констатирани значителни неизправности;

3. петстотин лева – при констатирани опасни неизправности.

Чл. 180. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Наказва се с глоба от 20 до 150 лв. водач, който:
1. (доп. - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) наруши правилата за използване светлините на пътно превозно средство, за престой или за паркиране, за използване на пътното платно, когато в резултат на нарушението е създадена непосредствена опасност за движението;
2. (изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) откаже превоз на представител на службите за контрол по този закон с моторно превозно средство за обществен превоз, с изключение на леките таксиметрови автомобили;
3. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 97 от 2017 г.) наруши правилата за движение по обособено платно за движение на релсово пътно превозно средство или правилата за преминаване през железопътен прелез.
(2) Наказанието по ал. 1 се налага и на:
1. праводателя, който при отчуждаване на регистрирано пътно превозно средство не съобщи в определения срок на службата, издала регистрационния номер на отчужденото превозно средство, данните на приобретателя; същото наказание се налага и на приобретателя на регистрирано пътно превозно средство, който в определения срок не съобщи по местоживеене на службата за регистрация за придобитата собственост;
2. собственика на моторно превозно средство с алармена инсталация, която се включва без основателна причина или сигналите на която наподобяват на тези, подавани от пътните превозни средства със специален режим на движение.

Чл. 181. (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г.) Наказва се с глоба 50 лв.:
1. собственик или длъжностно лице, което без уважителни причини не представи в определения срок превозно средство за технически преглед;
2. водач, който използва устройство, смущаващо действието на уредите, използвани за измерване скоростта на движение на моторните превозни средства;
3. (доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) водач, който не носи определените за носене документи във връзка с извършвания превоз или те не отговарят на съответните изисквания;
4. водач, който управлява моторно превозно средство за обществен превоз повече от законоустановеното работно време, както и водач, който управлява моторно превозно средство в болестно или друго състояние, което създава опасност за движението;
5. водач, който не спре двигателя, когато моторното превозно средство е в престой или е паркирано, освен ако работата му е необходима за извършване на товарно-разтоварна или друга технологична дейност;
6. (отм. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.);
7. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) водач на моторно превозно средство, който превозва пътници над определения брой места.

Чл. 182. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 85 от 2004 г., бр. 51 от 2007 г.) (1) Водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва:
1. (изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) за превишаване с 10 km/h - с глоба 20 лв.;
2. (изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) за превишаване от 11 до 20 km/h - с глоба 50 лв.;
3. за превишаване от 21 до 30 km/h - с глоба 100 лв.;
4. (изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 400 лв.;

5. (изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) за превишаване над 40 km/h - с глоба 600 лв.;
6. (изм. и доп. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) за превишаване над 50 km/h - с глоба 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв.
(2) Водач, който превиши разрешената скорост извън населено място, се наказва, както следва:
1. (изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) за превишаване с 10 km/h - с глоба 20 лв.;
2. (изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) за превишаване от 11 до 20 km/h - с глоба 50 лв.;
3. (изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) за превишаване от 21 до 30 km/h - с глоба 100 лв.;
4. (изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 300 лв.;
5. (изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) за превишаване от 41 до 50 km/h - с глоба 400 лв.;
6. (изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) за превишаване над 50 km/h - с глоба 600 лв., като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв.
(3) Водач на моторно превозно средство за обществен превоз на пътници и опасни товари, който превиши разрешената скорост, се наказва, както следва:
1. (изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) за превишаване с 10 km/h - с глоба 20 лв.;
2. (изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) за превишаване от 11 до 20 km/h - с глоба 50 лв.;
3. (изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) за превишаване от 21 до 30 km/h - с глоба 150 лв.;
4. (изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 500 лв.;
5. (изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) за превишаване от 41 до 50 km/h - с глоба 800 лв.;
6. (изм. и доп. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) за превишаване над 50 km/h - с глоба 1000 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв.
(4) (Изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) Когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца.
(5) (Нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) Когато нарушението по ал. 1, т. 4 - 6, ал. 2, т. 4 - 6 и ал. 3, т. 4 - 6 е системно, водачът се наказва с предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 6 месеца.

Чл. 183. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Наказва се с глоба 10 лв. водач, който:
1. (изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., доп., бр. 103 от 2005 г., изм. и доп., бр. 51 от 2007 г.) не носи определените документи - свидетелство за управление, контролен талон и свидетелство за регистрация на управляваното моторно превозно средство;
2. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) не носи документ за сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, ако водачът е изпълнил задължението си по чл. 100, ал. 3 и поставеният от него стикер е валиден към датата на установяване на нарушението;
3. (предишна т. 2 - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) неправилно използва звуков сигнал в населено място;
4. (отм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., предишна т. 3, бр. 51 от 2007 г., отм., бр. 88 от 2008 г.);

5. (нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) управлява велосипед без светлоотразителна жилетка в нарушение на чл. 80, т. 1;
6. (нова – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) управлява индивидуално електрическо превозно средство в нарушение на чл. 80а, ал. 1, т. 1 и 5.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Наказва се с глоба 20 лв. водач, който:
1. неправилно престоява или е паркирал неправилно;
2. нарушава правилата за разположение на пътно превозно средство върху платното за движение;
3. (изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г.) не спира на пътен знак "Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство!", неправилно се включва в движението, неправилно се престроява или не спазва предимството на друг участник в движението;
4. (отм. - ДВ, бр. 85 от 2004 г.);
5. (отм. - ДВ, бр. 85 от 2004 г.);
6. (отм. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.);
7. (отм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.);
8. управлява превозно средство с необозначен по определения ред товар, който излиза отстрани на превозното средство с повече от 0,20 метра, а отпред или отзад - с повече от 1 метър;
9. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., отм., бр. 85 от 2004 г.);
10. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., отм., бр. 10 от 2011 г.);
11. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) нарушава правилата за движение назад.
(3) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Наказва се с глоба 30 лв. водач, който:
1. (отм. - ДВ, бр. 85 от 2004 г.);
2. (отм. – ДВ, бр. 37 от 2015 г.);
3. (отм. - ДВ, бр. 85 от 2004 г.);
4. (отм. - ДВ, бр. 85 от 2004 г.);
5. навлиза след знак, забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство, или се движи в забранената посока на еднопосочен път;
6. (доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) при неправилно изпреварване, не създава опасност за движението;
7. (отм. – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.);
8. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., отм., бр. 85 от 2004 г.).
(4) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2004 г., изм., бр. 51 от 2007 г.) Наказва се с глоба 50 лв. водач, който:
1. (отм. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.);
2. неправилно преминава покрай спирка на превозни средства за обществен превоз на пътници или покрай спиращ или спрял автобус;
3. (отм. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.);
4. управлява пътно превозно средство, което не е моторно, без необходимите светлоотразителни елементи;
5. (доп. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) управлява моторно превозно средство с износени или разкъсани гуми или в нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 4;
6. (изм. – ДВ, бр. 19 от 2015 г.) използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участието на ръцете му;
7. (доп. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) не изпълнява задължението за използване на предпазен колан или носене на каска или превозва пътник, който не изпълнява задължението за използване на предпазен колан или носене на каска;
8. неправилно престоява или паркира в зоната на пешеходна пътека, спирка за обществен превоз на пътници или кръстовище;

9. престоява или паркира като втори ред в активна лента за движение до спрели моторни превозни средства по посока на движението;
10. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) превозва деца в нарушение на изискванията на глава втора, раздел XXV;
11. (нова - ДВ, бр. 88 от 2008 г.) управлява превозно средство с нечетлив или закрит по какъвто и да е начин регистрационен номер, включително и в нарушение на чл. 100, ал. 4, т. 1;
12. (нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) управлява моторно превозно средство по пътна лента, сигнализирана за движение само на пътни превозни средства от редовните линии за обществен превоз на пътници, без да има право на това;
13. (нова – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) управлява индивидуално електрическо превозно средство в нарушение на чл. 80а, ал. 1, т. 2 – 4 и ал. 2 и 3.
(5) (Нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) Наказва се с глоба 100 лв. водач, който:
1. преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването;
2. не осигури предимство, когато преминава през пешеходна пътека.
(6) (Нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) Когато нарушението по ал. 5, т. 1 или 2 е повторно, водачът се наказва с глоба в размер 200 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок един месец.
(7) (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от един месец и с глоба от 300 лв. водач, който навлиза след знак, забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство при въведена временна забрана за движение.

Чл. 184. (1) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г.) Наказва се с глоба 30 лв.:
1. водач на пътно превозно средство, което не е моторно, както и водач на организирана група пешеходци, на впрегатни, товарни или ездитни животни или на стада, който наруши правилата за движението по пътищата;
2. водач или пътник, който изхвърля от превозно средство предмети или вещества, които замърсяват пътя;
3. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) лице, на което е отнето издаденото в Република България национално свидетелство за управление на моторно превозно средство и не е върнало международното си свидетелство в съответната служба на Министерството на вътрешните работи в 7-дневен срок от влизането в сила на акта за отнемане;
4. (нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) лице, на което при пребиваване зад граница е отнето международното свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в Република България, и не е уведомило за това съответната служба на Министерството на вътрешните работи в 7-дневен срок от влизането си в страната;
5. (нова - ДВ, бр. 85 от 2004 г., изм., бр. 81 от 2016 г., в сила от 1.01.2018 г. - изм., бр. 98 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., доп., бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) собственик на пътно превозно средство, което е паркирано на пътя 30 дни след датата на отнемане или връщане на свидетелството за регистрация на пътното превозно средство в Министерството на вътрешните работи;
6. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., отм., бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.).
(2) (Нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) С глоба 50 лв. се наказва пешеходец, който:
1. преминава през огражденията от парапети или вериги;
2. не спазва светлинните сигнали на пътните светофари и сигналите на регулировчика.
(3) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., предишна ал. 2, изм. и доп., бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) С глоба 20 лв. се наказва пешеходец, който наруши правилата за движение извън случаите по ал. 2.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 85 от 2004 г., бр. 51 от 2007 г., предишна ал. 3, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) С глоба 50 лв. се наказва пътник, който не изпълнява задължението за използване на предпазен колан или носене на каска.
(5) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., предишна ал. 4, изм., бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Когато в резултат на нарушения по ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 2 са причинени вреди на пътното превозно средство, на пътници или на други лица, нарушителят се наказва с глоба в размер 100 лв.

Чл. 185. (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г.) За нарушение на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба 20 лв.

Чл. 186. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 85 от 2004 г., изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., изм., бр. 51 от 2007 г., изм. и доп., бр. 69 от 2008 г., изм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) За административни нарушения, които са установени в момента на извършването им и за които не е предвидено наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, на мястото на нарушението може да бъде наложена с фиш глоба или в минималния размер, или в размера, посочен в административнонаказателната разпоредба за съответното нарушение. Издаденият за наложената глоба фиш трябва да съдържа следните данни: за самоличността на служителя, наложил глобата; за самоличността на нарушителя; за мястото и времето на нарушението; за моторното превозно средство, с което е извършено нарушението; за нарушените разпоредби, за размера на глобата, срока, сметката и начините за доброволното й заплащане. Фишът се подписва от служителя, наложил глобата, и от нарушителя, когато е съгласен да плати глобата. Образецът на бланката на фиша се утвърждава от министъра на вътрешните работи и указанията в нея са на български и английски език.
(2) На лице, което оспорва извършеното от него нарушение или размера на наложената му глоба или откаже да подпише фиша, се съставя акт.
(3) (Изм. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Фиш за неправилно паркирано моторно превозно средство може да се издаде и в отсъствие на нарушителя. В този случай фишът се издава на собственика на моторното превозно средство, като първият екземпляр от фиша му се изпраща, а вторият и третият екземпляр остават за съхранение в службата за контрол. Към моторното превозно средство се закрепва уведомление, в което се посочват мястото и времето на нарушението, моторното превозно средство, с което е извършено нарушението, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът, сметката или мястото за доброволното й заплащане. Закрепването на уведомлението към моторното превозно средство се смята за връчване на фиша.
(4) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) При нарушения, установени с техническо средство или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, на собственика, на когото е регистрирано превозното средство, а когато то е собственост на юридическо лице - на управителя му, се изпраща покана с препоръчано писмо с обратна разписка да се яви в съответната служба за контрол в едномесечен срок от получаването й, за да му бъде издаден фиш или за да посочи лицето, на което е предоставило управлението на моторното превозно средство, с което е извършено нарушението. При неявяване в определения срок или при непосочване писмено на лицето, на което е предоставено управлението на моторното превозно средство, на собственика или на управителя на юридическото лице - собственик на моторното превозно средство, се издава фиш в негово отсъствие, който се смята за връчен от датата на издаване на фиша.

(5) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) На лице, посочено с декларация от собственика на моторното превозно средство, с което е извършено нарушението, или от управителя на юридическото лице, когато моторното превозно средство е собственост на юридическо лице, че му е предоставено управлението на моторното превозно средство, се издава фиш по реда на ал. 4.
(6) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., отм., бр. 69 от 2008 г.).
(7) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., предишна ал. 4, изм., бр. 51 от 2007 г., доп., бр. 69 от 2008 г.) Издаден фиш, глобата по който не е платена доброволно в 7-дневен срок от датата на издаването му, се смята за влязло в сила наказателно постановление и се изпраща за събиране на публичния изпълнител.

Чл. 187. Собственик или длъжностно лице, което нареди или съзнателно допусне негов подчинен да извърши нарушение по този закон, се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение.

Чл. 187а. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) (1) При установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател – от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице.
(2) Ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция, както следва:
1. по чл. 179, ал. 3 – в размер 300 лв.;
2. по чл. 179, ал. 3а – в размер 1800 лв.;
3. по чл. 179, ал. 3б – в размер 2500 лв.
(3) Когато в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател, имуществената санкция по ал. 2 се налага на него. Ако вписаният ползвател е физическо лице, се прилага ал. 1.
(4) Вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или електронния фиш представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство.
(5) В случаите по ал. 4 въз основа на първоначално издадения акт за установяване на административно нарушение не се издава наказателно постановление и административнонаказателното производство се прекратява, а първоначално издаденият електронен фиш се анулира. В тези случаи се образува административнонаказателно производство срещу лицето, за което са установени данни, че е извършило нарушението.
(6) (Нова – ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.) В случаите, при които нарушението е установено и заснето по реда на чл. 167а, ал. 3, определени от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица, имат право на безвъзмезден достъп до Регистъра на населението – Национална база данни "Население", поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството, за изпълнение на възложените им правомощия.

Чл. 188. (1) (Предишен текст на чл. 188 - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) Собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.

(2) (Нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) Когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

Чл. 189. (1) Актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в този закон.
(2) Редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното.
(3) Свидетел по акта може да бъде и служебно лице.
(4) (Нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм., бр. 19 от 2015 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 54 от 2017 г.) При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното й заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.
(5) (Нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Електронният фиш по ал. 4 се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2 с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира.
(6) (Нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) В 7-дневен срок от получаването на електронния фиш може да се направи писмено възражение пред директора на съответната структура на Министерството на вътрешните работи. Директорът разглежда възражението и преценява доказателствата в 7-дневен срок от постъпването му. Издаденият електронен фиш се анулира, ако от събраните доказателства е установено, че:
1. моторното превозно средство е било обявено за издирване;
2. нарушението е извършено с моторно превозно средство със специален режим на движение.
(7) (Нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) Директорът на областната дирекция на Министерството на вътрешните работи уведомява собственика на превозното средство, а когато то е собственост на юридическо лице - неговия законен представител, за решението си по ал. 6 в 7-дневен срок от датата на анулирането, съответно - на отказа за анулиране на фиша.
(8) (Нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г., доп., бр. 19 от 2015 г.) Електронният фиш подлежи на обжалване по реда на Закона за административните нарушения и наказания. Жалбата срещу електронния фиш се подава в 14-дневен срок от получаването му, а когато е направено възражение по ал. 6 - в 14-дневен срок от съобщаването на отказа за анулиране на фиша. В 7-дневен срок от получаване на жалбата директорът на съответната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, или оправомощено от него лице я изпраща заедно с цялата преписка на съответния районен съд, като в съпроводителното писмо посочва и доказателствата в подкрепа на обжалвания електронен фиш,

както и информация за участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл. 21, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка.
(9) (Нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) При плащане на глобата, наложена с електронен фиш, в срока по ал. 8 се дължи 70 на сто от нейния размер. Глобата, наложена с електронен фиш, който е бил обжалван и потвърден от съда, се дължи в пълен размер.
(10) (Нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) Влизат в сила електронните фишове, които:
1. не подлежат на обжалване;
2. не са обжалвани в срока по ал. 8;
3. са обжалвани, но са потвърдени или изменени от съда.
(11) (Нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) Влезлият в сила електронен фиш се смята за влязло в сила наказателно постановление.
(12) (Доп. - ДВ, бр. 51 от 2007 г., предишна ал. 4, бр. 10 от 2011 г.) Наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи, от министъра на отбраната, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от кметовете на общините или от определени от тях длъжностни лица съобразно тяхната компетентност.
(13) (Отм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., нова, бр. 51 от 2007 г., предишна ал. 5, доп., бр. 10 от 2011 г.; обявена за противоконституционна от КС на РБ - бр. 20 от 2012 г.)

Не подлежат на обжалване наказателни постановления и електронни фишове, с които е наложена глоба до 50 лв. включително.

---

(14) (Предишна ал. 6 - ДВ, бр. 10 от 2011 г., доп., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) За неуредените в този закон случаи по съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и фишове и по изпълнението на наложените наказания се прилагат разпоредбите на Закона за административните нарушения и наказания.
(15) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., предишна ал. 7, бр. 10 от 2011 г.) Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес.
(16) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., предишна ал. 8, бр. 10 от 2011 г.) При връчване на наказателното постановление водачът задължително представя валидно свидетелство за управление на моторно превозно средство.

Чл. 189а. (Нов – ДВ, бр. 19 от 2015 г.) (1) За нарушение, извършено с пътно превозно средство, регистрирано в друга държава – членка на Европейския съюз, когато нарушителят не е установен, се извършва автоматизирано търсене в националните бази данни за регистрацията на пътни превозни средства на съответната държава – членка на Европейския съюз, с цел установяване на собственика на пътното превозното средство, с което е извършено нарушението.
(2) След установяване на собственика на пътното превозно средство, с което е извършено нарушението, се изпраща уведомително писмо по образец, утвърден със заповед на министъра на вътрешните работи.
(3) Уведомителното писмо по ал. 2 задължително съдържа следните данни:
1. нарушението;
2. дата, час и място на нарушението;

3. правна квалификация на нарушението;
4. предвидената санкция за нарушението;
5. данни за уреда, с който е установено нарушението – в случаите, когато такъв е използван.
(4) Уведомителното писмо по ал. 2 се изготвя на един от официалните езици на държавата – членка на Европейския съюз, където е регистрирано пътното превозно средство.
(5) С уведомителното писмо по ал. 2 се определя срок на собственика до 60 дни от датата на получаването му да заплати глобата или да посочи данни за лицето, управлявало пътното превозно средство, с което е извършено нарушението.
(6) На лицето по ал. 5, посочено от собственика, се изпраща уведомителното писмо по ал. 2 за извършеното нарушение.

Чл. 189б. (Нов – ДВ, бр. 19 от 2015 г.) Редът по чл. 189а се прилага при установяване на едно или няколко от следните нарушения:
1. (изм. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) управление на пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози;
2. преминаване при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването;
3. управление на пътно превозно средство по пътна лента, регулирана с поставени над лентата пътни светофари, подаващи сигнал за забрана на използването на пътната лента;
4. управление на пътно превозно средство по пътна лента, сигнализирана за движение само на пътни превозни средства от редовните линии за обществен превоз на пътници, без да има право на това;
5. превишаване на разрешената максимална скорост;
6. движение в лента за принудително спиране на автомагистрала, без да има право за това;
7. използване на мобилен телефон по време на управление на пътното превозно средство освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участието на ръцете;
8. неизпълнение на задължението за използване на предпазен колан или носене на каска;
9. превозване на деца в нарушение на изискванията за използване на системите за обезопасяване.

Чл. 189в. (Нов – ДВ, бр. 19 от 2015 г., изм., бр. 17 от 2019 г.) Получените при извършване на автоматизираното търсене по чл. 189а, ал. 1 лични данни се обработват при спазване на изискванията за защита на личните данни и съгласно Закона за Министерството на вътрешните работи.

Чл. 189г. (Нов – ДВ, бр. 19 от 2015 г.) Националният център за контакт за улесняване на трансграничния обмен на информация относно пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата, е в Министерството на вътрешните работи.

Чл. 189д. (Нов – ДВ, бр. 19 от 2015 г., в сила от 7.05.2016 г.) Министърът на вътрешните работи или оправомощено от него длъжностно лице представя на Европейската комисия на всеки две години доклад за напредъка на националните дейности за улесняване на трансграничния обмен на информация относно пътнотранспортни нарушения.

Чл. 189е. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) (1) Актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 – 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност.
(2) При установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на

нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта.
(3) Таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата може да бъде заплатена по банков път или чрез картово плащане, а пред органите по чл. 167, ал. 3 – 3б – и в брой, като плащането може да бъде осъществено при извършване на проверката или в срок от 14 дни от връчване на акта за установяване на административно нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б.
(4) В случаите, при които таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата се заплаща след връчване на акта за установяване на административно нарушение, нарушителят следва в платежното нареждане да посочи номера на акта за установяване на административното нарушение.
(5) При заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата в срока и при условията на ал. 3 и 4 и след постъпване на сумата по сметката на Агенция "Пътна инфраструктура", нарушителят се освобождава от административнонаказателна отговорност за конкретното нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б, установено в акта за установяване на административно нарушение. В тези случаи се освобождават от административнонаказателна отговорност собственикът, вписаният ползвател и водачът за извършеното административно нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б във връзка с конкретното пътно превозно средство за съответния случай на движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа.
(6) Ако таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата е заплатена в срока и при условията на ал. 3 и 4, акт за установяване на административно нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б не се съставя, а когато акт е съставен, не се издава наказателно постановление и производството се прекратява.
(7) Независимо от налагането на административно наказание, нарушителят дължи заплащане на съответната такса по чл. 10а, ал. 2 или чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата съобразно категорията на пътното превозно средство. Задължението се счита за изпълнено при заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата.
(8) Контролните органи могат да извършват справки в електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, като отразените в нея данни се считат за доказателства във връзка със следните обстоятелства: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, както и данни, свързани с движението по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, данни за липса или наличие на декларирани тол данни и наличие или липса на заплащане на дължимите такси.
(9) По административната преписка може да се прилага справка от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, която има доказателствена сила за отразените в нея обстоятелства, доколкото не бъде доказано противното.
(10) За съставените актове за установяване на административно нарушение се извършва отбелязване в информационната система по чл. 167а, ал. 4 до края на работния ден, в който е установено нарушението, а за събраните такси по чл. 10, ал. 2, чл. 10а, ал. 2 или съответно чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата – до края на работния ден, следващ деня на тяхното събиране.
(11) Контролните органи окомплектоват акта за установяване на административното нарушение заедно с всички документи по неговото съставяне и постъпилите възражения в двуседмичен срок от съставянето на акта и в същия срок изпращат преписката на председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".
(12) Наказателните постановления за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в се издават от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" или оправомощени от него длъжностни лица.
(13) За съставените актове за установяване на административни нарушения и издадените наказателни постановления по този член се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 1 – 3 и ал. 13 – 16.

Чл. 189ж. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) (1) При нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното й заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".
(2) В 14-дневен срок от получаване на електронния фиш лицето може да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата при спазване изискванията на чл. 189е, ал. 3 и 4 или да поиска анулиране на електронния фиш на основание ал. 3 с молба до председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".
(3) Електронният фиш се анулира, когато:
1. таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата е заплатена;
2. пътното превозно средство е било обявено за издирване;
3. за пътното превозно средство съгласно закон или международен договор не се дължи съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.
(4) Председателят на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" или оправомощено от него лице уведомява лицето, подало искане по ал. 2, за решението си по ал. 3 в 7-дневен срок от датата на анулирането или от датата на отказа за анулиране на фиша.
(5) Електронният фиш подлежи на обжалване по реда на Закона за административните нарушения и наказания. Жалбата срещу електронния фиш се подава в 14-дневен срок от получаването му, а когато е направено искане по ал. 3 – в 14-дневен срок от съобщаването на отказа за анулиране на фиша. В 7-дневен срок от получаване на жалбата председателят на управителни съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" или оправомощени от него длъжностни лица я изпращат на компетентния районен съд заедно с цялата преписка.
(6) Ако не бъде заплатена таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, се дължи пълният размер на посочената в електронния фиш глоба.
(7) По отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10.

Чл. 189з. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) За нарушенията по този закон не се прилагат чл. 28 и 58г от Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 190. (1) (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2006 г.) След влизането в сила на наказателно постановление, с което се налага наказание на водач или собственик на моторно превозно средство, препис от него се предоставя на съответното структурно звено на Министерството на вътрешните работи, където се водят на отчет водачът и моторното превозно средство. Иззетите в този случай свидетелства за управление се изпращат на съответната служба на Министерството на вътрешните работи за съхранение и отчет.
(2) Наказанието "лишаване от право да се управлява моторно превозно средство" тече от датата на изземването на свидетелството за управление.
(3) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., доп., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Наложеното наказание "глоба" се заплаща в едномесечен срок от влизането в сила на наказателното постановление, електронен фиш или съдебното решение или определение на съда при обжалване.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Към Министерския съвет се създава Държавно-обществена консултативна комисия по проблемите на безопасността на движението по пътищата за координиране на действията между държавните органи и обществеността във връзка с проблемите на безопасността на движението по пътищата.
(2) (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.) Комисията по ал. 1:
1. подпомага Министерския съвет при вземане на решения, свързани с безопасността на движението по пътищата;
2. дава становища по проекти на закони и подзаконови нормативни актове, имащи отношение към безопасността на движението по пътищата;
3. прави предложения за планиране в държавния бюджет на необходимите разходи, свързани с осигуряване безопасността на движението по пътищата;
4. дава становища относно мерките и дейностите, предприемани от държавните органи и организации;
5. дава становища и предложения за мерки за изпълнението на международни програми по безопасност на движението по пътищата.
(3) (Предишна ал. 2, доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Съставът, финансирането, функциите, задачите и редът за осъществяване на дейността на органа по ал. 1 се определят от Министерския съвет.
(4) (Нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) Създава се Фонд за безопасност на движението, управляван от министъра на вътрешните работи:
1. във Фонда за безопасност на движението постъпват средствата от глоби за нарушения, установени с технически средства и системи, както и средства от дарения и други приходи, предвидени в нормативен акт;
2. средствата от фонда се разходват за дейности по контрола на движението по пътищата и подобряване на пътната безопасност;
3. редът и условията за управление на средствата от фонда се определят с акт на Министерския съвет.
(5) (Нова - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Министърът на финансите по предложение на министъра на вътрешните работи одобрява по реда на чл. 110, ал. 4 от Закона за публичните финанси допълнителни разходи по бюджета на Министерството на вътрешните работи за разходи на Фонда за безопасност на движението по ал. 4 до размера на постъпилите във фонда приходи от глоби.
(6) (Нова - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Превишението в края на годината на приходите над разходите по фонда се предоставя за ползване за същите цели през следващата бюджетна година по реда на ал. 5.

§ 1а. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2002 г., предишен текст на § 1а, доп., бр. 51 от 2007 г., отм., бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.).

§ 2. (1) (Изм. - ДВ, бр. 61 от 2006 г., бр. 53 от 2012 г., в сила от 13.07.2012 г.) Снетите от отчет пътни превозни средства се считат за отпадъци по смисъла на § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби на Закона за управление на отпадъците.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) Министерският съвет определя условията и реда за събиране, предаване, съхраняване и разкомплектоване на пътните превозни средства по ал. 1.
(3) Дейността по ал. 2 може да се осъществява от търговци върху собствени или наети терени въз основа на разрешение, издадено от министъра на околната среда и водите.
(4) Общините се задължават да отреждат терени за осъществяване на дейността по ал. 2, когато тя се извършва от търговски дружества с общинско участие.

§ 3. По всички проекти, свързани с организиране на движението по пътищата, при направено искане от страна на заинтересуваните лица съответните служби на Министерството на вътрешните работи са длъжни в едномесечен срок да дадат писмено становище.

§ 4. (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г.) Министърът на образованието и науката осигурява чрез съответните учебни планове задължителното изучаване от учениците в системата на средното образование на правилата за движение по пътищата.

§ 5. Лицата, които се обучават за водачи на моторни превозни средства в организирани по съответния ред форми на обучение, не носят отговорност по този закон за пътнотранспортни произшествия, както и за последиците от тях, станали по време на практически занятия, освен ако са действали умишлено.

§ 6. По смисъла на този закон:
1. "Път" е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци. Към пътищата се приравняват и улиците.
2. "Пътна лента" е надлъжна част от пътя, очертана или не с маркировка и осигуряваща движението на недвуколесни пътни превозни средства в една посока едно след друго.
3. "Платно за движение" е общата широчина на пътните ленти. Пътят може да има няколко платна за движение, видимо отделени едно от друго.
4. "Граница на платното за движение" е линията, очертана или не с пътна маркировка, която отделя платното за движение от другите конструктивни елементи на пътното платно - банкет, тротоар, лента за принудително спиране и други. Линията, с която се очертава "BUS"-лентата, също е граница на платното за движение.
5. "Пътен банкет" е надлъжна част от пътя, ограничаваща платното за движение. Банкетът може да бъде укрепен или неукрепен.
6. "Тротоар" е изградена, оградена или очертана с пътна маркировка надлъжна част от пътя, ограничаваща платното за движение и предназначена само за движение на пешеходци.
7. "Пътно платно" е общата широчина на банкетите, тротоарите, платното за движение и островите на платното за движение.
8. "Кръстовище" е място, където два или повече пътя се пресичат, разделят се или се събират на едно ниво.
9. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 79 от 2005 г., бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) "Одобряване на типа" е процедура, с която се удостоверява, че даден тип превозно средство, система, компонент или отделен технически възел отговаря на съответните административни разпоредби и технически изисквания, определени в приложим регулаторен акт.
10. (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.) "Пътно превозно средство" е съоръжение, придвижвано по пътя на колела и използвано за превозване на хора и/или товари. Към пътните превозни средства се приравняват трамваите, тракторите и самоходните машини, когато се придвижват по пътищата.
11. (Доп. – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) "Моторно превозно средство" е пътно превозно средство, снабдено с двигател за придвижване, с изключение на релсовите превозни средства и индивидуалните електрически превозни средства.
12. "Автомобил" е недвуколесно безрелсово моторно превозно средство, което се използва за превозване на пътници и товари или за теглене на други пътни превозни средства. Към автомобилите се приравняват и тролейбусите. В зависимост от предназначението си автомобилите биват:
а) леки - за превозване на пътници, в които броят на местата за сядане без мястото на водача не превишава 8;
б) товарни - за превозване на товари и/или за теглене на ремарке;

в) автобуси - за превозване на пътници с повече от 8 места за сядане без мястото на водача;
г) (изм. – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) със специално предназначение – моторни превозни средства от категории M или N, притежаващи специфични технически характеристики, които им позволяват да изпълняват функции, изискващи специална конфигурация или оборудване.
13. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) "Мотоциклет" е двуколесно пътно превозно средство с кош или без кош, което има двигател с работен обем над 50 cm^3. Към мотоциклетите се приравняват и моторните превозни средства с три колела, чиято маса без товар не надвишава 400 kg, както и двуколесните пътни превозни средства, които имат двигател с работен обем до 50 cm^3 и чиято конструктивна максимална скорост надвишава 45 km/h.
14. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) "Мотопед" е дву- или триколесно пътно превозно средство, което има двигател с работен обем до 50 cm^3 и чиято конструктивна максимална скорост не надвишава 45 km/h.
15. "Трактор" е моторно превозно средство, предназначено за извършване на специфични дейности, както и за теглене на товарни ремаркета. В движението по пътищата се допускат само колесните трактори. Към колесните трактори се приравняват и самоходните шасита.
16. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 54 от 2010 г.) "Самоходна машина" е съоръжение или машина, предназначена за извършване на специфични дейности и движеща се или придвижвана по пътищата само по изключение. Такива са: електрокарите, мотокарите и самоходната земеделска и горска техника по смисъла на § 1, т. 12 от допълнителните разпоредби на Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника, строителните машини, верижните специални и верижните бронирани машини от Българската армия и Министерството на вътрешните работи и други подобни. Самоходната машина е малогабаритна, когато е с теглително усилие до 200 kg, максималната ѝ скорост на движение е до 25 km/h, колеята - до 900 mm, и масата без товар - до 900 kg.
17. "Ремарке" е пътно превозно средство, предназначено да бъде теглено от моторно превозно средство. Към ремаркетата се приравняват и полуремаркетата.
18. "Полуремарке" е пътно превозно средство, което се прикачва към моторно превозно средство така, че част от него лежи върху моторното превозно средство и значителна част от неговата маса и от масата на неговия товар се носи от моторното превозно средство.
18а. (Нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) "Регистрация" е административно разрешение за превозното средство да участва в пътното движение, включващо идентификацията на превозното средство и издаването на табели с регистрационен номер.
18б. (Нова – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) "Индивидуално електрическо превозно средство" е пътно превозно средство, оборудвано с електрически двигател/и и максимална конструктивна скорост, надвишаваща 6 km/h, без или със място за сядане с височина на точка R (референтна точка на седене), ненадвишаваща 540 mm, когато превозното средство е с не повече от две колела или с височина на точка R, ненадвишаваща 400 mm, когато превозното средство е с три или повече колела, със собствена маса до 50 kg. Не са индивидуални електрически превозни средства инвалидните колички, обслужващи лица с увреждания.
18в. (Нова – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) "Самобалансиращо се превозно средство" е превозно средство с едно колело или с две успоредно разположени колела, задвижвано от двигател, чиято максимална конструктивна скорост не надвишава 25 km/h, за което е характерно присъщо нестабилно равновесие и което се нуждае от спомагателна контролна система, за да се поддържа в равновесие.
19. "Велосипед" е пътно превозно средство най-малко с две колела, което се привежда в движение с мускулната сила на лицето, което го управлява, с изключение на инвалидните колички.

20. "Състав от пътни превозни средства" са механично свързани пътни превозни средства, които участват в движението по пътищата като едно цяло.
21. "Категория на моторно превозно средство" е група моторни превозни средства, обединени съобразно предназначението им и конструктивните им особености.
22. "Натоварване на ос" е частта от масата с товар, която се носи от всяка ос на пътното превозно средство.
23. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) "Извънгабаритно пътно превозно средство" е пътно превозно средство (или състав от пътни превозни средства), което с товар или без товар надвишава допустимите размери или маса, определени по реда на чл. 139, ал. 1, т. 2.
24. "Бавнодвижещо се пътно превозно средство" е пътно превозно средство, което по конструктивни причини не може да се движи със скорост, по-висока от 30 km/h. Към бавнодвижещите се пътни превозни средства се приравняват и тези, които поради характера на превозвания от тях товар не могат да се движат със скорост, по-висока от 30 km/h.
25. "Водач" е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата.
25а. (Нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) "Нов водач" е водач, който придобива за първи път правоспособност за управление на моторно превозно средство.
26. "Пътник" е лице, което се намира във или на пътно превозно средство, но не участва в управлението му.
27. "Участник в пътнотранспортно произшествие" е всеки, който е пострадал при произшествието или с поведението си е допринесъл за настъпването му.
28. "Участник в движението" е всяко лице, което се намира на пътя и със своето действие или бездействие оказва влияние на движението по пътя. Такива са водачите, пътниците, пешеходците, както и лицата, работещи на пътя.
29. (Изм. – ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.) "Обществен превоз" е превоз, извършван за чужда сметка или срещу заплащане или икономическа облага, който се извършва с моторно превозно средство.
30. "Пътнотранспортно произшествие" е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети.
31. "Предимство" е правото на един участник в движението да премине преди друг през дадено място от пътното платно.
32. "Маловажно" е нарушението, което, макар и с незначителни отклонения от нормативно предписаното поведение на участника в движението, при друга пътна обстановка би могло да доведе до настъпване на пътнотранспортно произшествие.
33. (Изм. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) "Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач.
34. (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) "Технически допустима максимална маса" е максималната маса на пътното превозно средство в натоварено състояние, посочена от производителя, допустима за неговата конструкция и производствено изпълнение.
35. (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) "Допустима максимална маса" е разрешената максимална маса на пътното превозно средство в натоварено състояние, определена за допустима от компетентните органи.
36. (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) "Повишена проходимост" е налице, когато моторните превозни средства отговарят на определени условия за преодоляване на наклон, задвижващи оси, преден и заден ъгъл на проходимост, блокиране на диференциала, просвет и други.

37. (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) "Препятствие на пътя" е нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението.
38. (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) "Светлинен сигнал" е светлина с определен цвят, излъчвана от светещо поле с определени форма и размери.
39. (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) "Участък с концентрация на пътнотранспортни произшествия" е участък от пътя, на който за даден период са настъпили повече от определен брой пътнотранспортни произшествия.
40. (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 71 от 2020 г., в сила от 11.08.2020 г.) "Първа долекарска помощ" е прилагането на подходящи животоподдържащи действия и мероприятия за предотвратяване на усложненията, получени при травми, свързани с пътнотранспортни произшествия, на място или в близост до него, от водачи на моторни превозни средства и други участници в движението до идването на екип от Център за спешна медицинска помощ.
41. (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) "Тип превозно средство" са превозните средства, спадащи към една категория, произведени от един и същ производител, обозначени от него по унифициран начин (производствена марка, VIN-код на превозното средство, търговска марка и други), които не се различават по съществените си характеристики.
42. (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г., отм., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.).
43. (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) "Пускане на пазара" е преминаването към етапа на разпространение и/или използване, безплатно или срещу заплащане на моторно превозно средство, ремарке, система, компонент или отделен технически възел, след етапа на производство или внос за първи път в страната.
44. (Нова - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) "Пускане в действие" е моментът, при който компонентът или отделният технически възел преминава в етап на първо ползване от крайния потребител.
45. (Нова - ДВ, бр. 61 от 2006 г.) "Изоставено регистрирано моторно превозно средство" е излязло от употреба моторно превозно средство, което се намира върху имот - държавна или общинска собственост, изоставено е от собственика си и той не се яви пред компетентните органи в тримесечен срок от уведомяването му по надлежния ред.
46. (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 54 от 2010 г.) "Обичайно пребиваване в Република България" е мястото, където дадено лице обикновено живее повече от 185 дни през последните 12 последователни месеца поради лични или трудови връзки, или ако лицето няма трудови връзки - поради лични връзки, които сочат тясна обвързаност на лицето с мястото, където то живее. За обичайно пребиваване на лице, чиито трудови връзки са на различно място от личните му връзки и което вследствие на това последователно пребивава на различни места в две или повече държави членки, се смята мястото, където са личните му връзки, при условие че лицето редовно се връща там. Спазването на последното условие не е необходимо, ако лицето пребивава в дадена държава членка за изпълнение на задача с определена продължителност. Следването в университет или в друго учебно заведение не се смята за смяна на обичайно пребиваване.
47. (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) "Обезопасителен колан" (колан за седалка, колан) е комплект от ленти с осигуряваща ключалка, регулиращи устройства и присъединителни приспособления, които могат да се закрепват към моторното превозно средство и са предназначени да намалят риска от увреждане на потребителя чрез ограничаване подвижността на тялото му в случай на сблъскване или внезапно намаляване скоростта на превозното средство. Такъв комплект обикновено се определя като "комплект колан", понятие, обхващащо и всяко устройство за преобразуване на енергия или прибиране на колан.
48. (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) "Система за обезопасяване на деца" е комплект от компоненти, които могат да включват комбинация от ленти или гъвкави компоненти с осигурителна ключалка, регулиращи устройства, присъединителни приспособления и в някои случаи

допълнителен стол и/или екран срещу удар, които могат да бъдат закрепвани към превозното средство. Тя е предвидена да намали риска от увреждане на пътника в случай на удар или рязко спиране на превозното средство посредством ограничаване подвижността на тялото на пътника.
49. (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) "Населено място" е застроена със сгради територия, при която началото и краят са обозначени със съответни пътни знаци.
50. (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) "Железопътен прелез" е пресичане на едно ниво на път с железопътна линия.
51. (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) "Охраняем железопътен прелез" е прелезът, който е снабден с бариери. Светлините на прелезите са сигнали, а не белег за охраняемост.
52. (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.) "Автомагистрала" е път, който отговаря на изискванията на чл. 3, ал. 7 от Закона за пътищата.
52а. (Нова - ДВ, бр. 47 от 2012 г.) "Скоростен път" е път, който отговаря на изискванията на чл. 3, ал. 8 от Закона за пътищата.
53. (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) "Съчленено превозно средство" е комбинация от превозни средства, състояща се от моторно превозно средство и свързано с него полуремарке.
54. (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) "Пешеходна пътека" е част от платното за движение, очертана или не с пътна маркировка и сигнализирана с пътни знаци, предназначена за преминаване на пешеходци. На кръстовищата пешеходни пътеки са продълженията на тротоарите и банкетите върху платното за движение.
55. (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) "Намалена видимост" е налице при здрач, мъгла, валеж, запрашеност, задименост и други подобни.
56. (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) "Ограничена видимост" е налице при стръмнини, завои и други препятствия, които пречат на видимостта.
57. (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) "Тахограф" е средство за измерване по смисъла на Закона за измерванията, предназначено да бъде монтирано в моторно превозно средство, за да регистрира или показва в автоматичен или полуавтоматичен режим данни за движението на автомобила и за определените периоди на управление, прекъсване и почивка на водачите.
58. (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) "Изкуствена неравност" е изпъкнала или вдлъбната повърхност над нивото на пътя, предназначена за намаляване скоростта на пътното превозно средство.
59. (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) "Дневни светлини" са светлини, предназначени за подобряване на възприемането и видимостта на предната част на пътно превозно средство при движението му.
60. (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) "Пътно-комендантски подразделения" са специални военни подразделения от Българската армия, отговорни за регулиране придвижването на войскови колони и единични машини независимо от тяхната националност.
61. (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) "Идентификационен номер на превозното средство" е подредена комбинация от знаци, поставена върху превозното средство от производителя с цел идентифицирането му.
62. (Нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г., предишна т. 61, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) "Системно" е нарушението, извършено три или повече пъти в едногодишен срок от влизането в сила на първото наказателно постановление или на първия електронен фиш, с който на нарушителя се налага наказание за същото по вид нарушение.
63. (Нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г., предишна т. 62, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г., доп., бр. 19 от 2015 г.) "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи.

64. (Нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г., изм., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) "Човек с трайно увреждане" е лице по смисъла на § 1, т. 2 от допълнителната разпоредба на Закона за хората с увреждания.
65. (Нова – ДВ, бр. 19 от 2015 г.) "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат:
а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган;
б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.
66. (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) "Регулаторен акт" са:
а) наредбите по чл. 138, ал. 4;
б) Регламент (ЕО) № 715/2007, включително актовете за прилагането му;
в) Регламент (ЕО) № 78/2009;
г) Регламент (ЕО) № 79/2009;
д) Регламент (ЕО) № 595/2009, включително актовете за прилагането му;
е) Регламент (ЕО) № 661/2009, включително актовете за прилагането му;
ж) Регламент (ЕС) № 168/2013, включително актовете за изпълнение и делегираните актове;
з) правило на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации, приложено към Спогодбата за приемане на еднакви технически предписания за колесни превозни средства, оборудване и части, които могат да бъдат монтирани и/или използвани на колесни превозни средства, и на условия за взаимно признаване на Одобрения, издавани на основата на тези предписания, подписана в Женева на 20 март 1958 г. (ратифицирана със закон – ДВ, бр. 95 от 1999 г.) (ДВ, бр. 1 от 2000 г.);
и) регламентите, посочени в част I от приложение IV на Директива 2007/46/ЕО, включително техните актове за изпълнение;
к) Наредба № Н-3 от 2013 г. за изменение в конструкцията на регистрираните пътни превозни средства и индивидуално одобряване на пътни превозни средства, регистрирани извън държавите – членки на Европейския съюз, или друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство (обн., ДВ, бр. 21 от 2013 г.; изм., бр. 31 от 2014 г. и бр. 17 от 2015 г.);
л) (В сила от 31.03.2018 г. - ДВ, бр. 9 от 2017 г.) Регламент (ЕС) № 2015/758.
67. (Нова – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 27.07.2017 г.) "Историческо превозно средство" е механично задвижвано пътно превозно средство, което е минимум 30-годишно, не се използва за ежедневен транспорт, запазено и поддържано в исторически коректно състояние, част е от световното техническо и културно наследство и за което има издадена идентификационна карта от Международната федерация за старинни автомобили или от друга упълномощена от нея организация на територията на държава – членка на Европейския съюз.
68. (Нова – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила 6.06.2018 г.) "Временно отнемане на регистрация" е отбелязване в автоматизираната информационна система в случаите по чл. 143, ал. 17, че неизправното превозно средство е спряно от движение и не е разрешено да се използва в пътното движение.
69. (Нова – ДВ, бр. 97 от 2017 г.) "Прекратяване на регистрация" е отмяна на разрешението превозното средство да се използва в пътното движение.
70. (Нова – ДВ, бр. 97 от 2017 г.) "Възстановяване на прекратена регистрация" е възстановяване на отмененото разрешение на превозното средство да се използва в пътното движение.
71. (Нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) "Незначителни неизправности", включително при укрепването на товара, са откритите по време на проверка неизправности,

които са без значителни последствия за безопасността на превозното средство или без значително въздействие върху околната среда, както и други незначителни несъответствия.
72. (Нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) "Значителни неизправности", включително при укрепването на товара, са откритите по време на проверка неизправности, които могат да засегнат безопасността на превозното средство или да имат въздействие върху околната среда, или да породят риск за други участници в движението по пътищата, както и други по-значителни несъответствия.
73. (Нова – ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 20.05.2018 г.) "Опасни неизправности", включително при укрепването на товара, са откритите по време на проверка неизправности, които представляват пряк и непосредствен риск за безопасността на движението по пътищата или имат въздействие върху околната среда.
74. (Нова – ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.) "Безопасност на движението по пътищата" е състояние на системата човек – превозно средство – път – среда, при което може да бъде предотвратено възникването на пътнотранспортни произшествия и да бъдат ограничени последиците от вече настъпили пътни инциденти. За постигането му се въздейства чрез всестранен, превантивен и последователен подход за създаване на условия за защита на живота и здравето на човека, като се прилага съвкупност от мерки, насочени като минимум към: развитие на щадяща пътна инфраструктура; формиране на отговорно поведение на участниците в движението; техническа изправност и безопасност на превозните средства; осъществяване на ефективен контрол и превенция на нарушенията; адекватни и своевременни последващи действия от страна на съставните части на единната спасителна система.
75. (Нова – ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.) "Уязвими участници в движението" са немоторизираните участници в движението, пешеходци и лица, работещи на пътя, и по-специално деца, възрастни хора и хора с увреждания, както и водачите на двуколесни пътни превозни средства.

§ 6а. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 51 от 2007 г., бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г., бр. 14 от 2015 г.) За издаване на разрешения и други документи по този закон се заплащат такси, определени в тарифи, приети от Министерския съвет по предложения на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, министъра на вътрешните работи, министъра на регионалното развитие и благоустройството или на министъра на здравеопазването.

§ 6б. (Нов – ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.) За целите на този закон се използват и приложимите определения по чл. 3 от Регламент (ЕС) № 168/2013.

§ 6в. (Нов – ДВ, бр. 97 от 2017 г.) Този закон въвежда изискванията на Директива 2014/46/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства (ОВ, L 127/129 от 29 април 2014 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 7. Водачите, получили право за управление на моторно превозно средство от категория М преди 1 юни 1996 г., имат право да управляват и моторни превозни средства от категория А с работен обем на двигателя до 50 cm^3.

§ 7а. (Нов - ДВ, бр. 22 от 2003 г.) (1) Колесните трактори, теглените от тях ремаркета и самоходните шасита, придобити до 1999 г., при непълнота на документите за произход или собственост, или на данни за техниката, както и когато данните са различни от установените върху техниката, се регистрират в срок до 30 септември 2004 г. след представяне от собственика

на нотариално заверена декларация, съдържаща обстоятелствата по придобиването и причините за несъответствието на данните.
(2) При липса на номер на рамата (шасито) се определя и нанася нов номер.

§ 8. Нарушенията, извършени до 1 януари 2000 г., не се вземат предвид при въвеждане на точковата система по чл. 157.

§ 9. Този закон отменя Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 53 от 1973 г.; изм. и доп., бр. 22 от 1976 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 от 1983 г., бр. 36 от 1986 г., бр. 55 и 73 от 1987 г., бр. 26 от 1988 г., бр. 21 от 1990 г., бр. 32 от 1991 г., бр. 21 и 34 от 1994 г., бр. 45 от 1996 г., бр. 87 от 1997 г., бр. 11 и 79 от 1998 г.).

§ 10. Подзаконовите актове по прилагането на отменения Закон за движението по пътищата запазват действието си, доколкото не противоречат на този закон.

§ 11. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., бр. 51 от 2007 г., изм., бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г., бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.) Изпълнението на закона се възлага на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, на министъра на вътрешните работи, на министъра на регионалното развитие и благоустройството, на министъра на образованието и науката, на министъра на здравеопазването, министъра на земеделието, храните и горите и министъра на икономиката, министъра на правосъдието, министъра на финансите, министъра на околната среда и водите, областните управители и кметовете на общини.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) За прилагането на този закон и на ратифицираните международни договори в областта на движението по пътищата министрите по ал. 1 издават наредби и инструкции.
(3) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) В рамките на своите компетенции органите по ал. 1 ежегодно разработват и изпълняват мерки за прилагане на закона и за ограничаване на броя на пострадалите от пътнотранспортните произшествия.
(4) (Нова – ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.) Информация за планираните и изпълнени мерки по ал. 3 се предоставя ежегодно на Държавна агенция "Безопасност на движението по пътищата" в срок до 1 март.

§ 11а. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2002 г., в сила от 27.05.2002 г., отм., бр. 115 от 2004 г., нов, бр. 88 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., отм., бр. 107 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.).

§ 12. (Нов - ДВ, бр. 76 от 2002 г., доп., бр. 92 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Режимът по чл. 91, както и правомощията по чл. 165, ал. 2, т. 1 от този закон, се ползват и от специализирани контролни органи на Агенция "Митници" при упражняване на определените им по Закона за митниците и Закона за акцизите и данъчните складове правомощия и при спазване на изискванията по чл. 170 от този закон.

§ 12а. (Нов - ДВ, бр. 16 от 2003 г., изм., бр. 19 от 2011 г., в сила от 9.04.2011 г., бр. 60 от 2012 г., доп., бр. 55 от 2018 г.) Режимът по чл. 91, както и правомощията по чл. 165, ал. 2, т. 1 се ползват и от лицата по чл. 197 и 198 от Закона за горите при упражняване на правомощията им по опазване и контрол на горските територии, както и от оправомощените служители на Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури по чл. 54, ал. 1 от Закона за рибарството и аквакултурите при упражняване на контролните им правомощия върху ползването и опазването на рибните ресурси и при спазване изискванията на чл. 170.

§ 12б. (Нов – ДВ, бр. 18 от 2021 г.) (1) Прехвърлителят на регистрирано пътно превозно средство, чиято собственост е прехвърлена преди 27 декември 2017 г., за което приобретателят не е изпълнил задължението си да регистрира придобитото превозно средство в

законоустановения срок от придобиването, може в срок до 31 декември 2023 г. да предостави в отдел/сектор "Пътна полиция" при съответната областна дирекция на Министерството на вътрешните работи копие на документ, удостоверяващ прехвърлянето на собствеността на превозното средство.
(2) В случаите по ал. 1, след предоставянето на копието на документа, удостоверяващ прехвърлянето на собствеността, регистрацията на пътното превозно средство се прекратява служебно с отбелязване в автоматизираната информационна система от отдел/сектор "Пътна полиция" при областната дирекция на Министерството на вътрешните работи. В автоматизираната информационна система се отбелязва прекратяването на регистрацията и се вписват данни за приобретателя, номер и/или дата на документа за прехвърляне на собствеността.
(3) За прекратяването на регистрацията по ал. 2 отдел/сектор "Пътна полиция" при областната дирекция на Министерството на вътрешните работи издава на прехвърлителя по негово искане удостоверение, съдържащо информация за датата на прехвърлянето на собствеността на пътното превозно средство и датата на служебното прекратяване на регистрацията.
(4) Разпоредбите на ал. 1 – 3 се прилагат и когато собствеността на пътното превозно средство по ал. 1 е прехвърлена на лице, което не е български гражданин, или договорът е сключен извън територията на Република България.

§ 13. (Предишен § 12 - ДВ, бр. 76 от 2002 г.) Законът влиза в сила от 1 септември 1999 г., с изключение на разпоредбите на чл. 143, ал. 6 и чл. 157, които се прилагат от 1 януари 2000 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за деноминация на лева
(ДВ, бр. 20 от 1999 г., доп., бр. 65 от 1999 г., в сила от 5.07.1999 г.)
.....

§ 4. (1) (Доп. - ДВ, бр. 65 от 1999 г.) С влизането в сила на закона всички числа в стари левове, посочени в законите, влезли в сила преди 5 юли 1999 г., се заменят с намалени 1000 пъти числа в нови левове. Замяната на всички числа в стари левове с намалени 1000 пъти числа в нови левове се прилага и за всички закони, приети преди 5 юли 1999 г., които са влезли или ще влязат в сила след 5 юли 1999 г.
(2) Органите, приели или издали подзаконови нормативни актове, влезли в сила преди 5 юли 1999 г. и в които има числа в левове, да направят произтичащите от този закон изменения в тях така, че измененията да се прилагат от датата на влизането в сила на закона.
.....

§ 7. Законът влиза в сила от 5 юли 1999 г.

ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата
(ДВ, бр. 43 от 2002 г., в сила от 26.04.2002 г.)
.....

Допълнителна разпоредба

§ 77. Навсякъде в закона думите:
1. "министърът на транспорта", "министъра на транспорта" и "Министерството на транспорта" се заменят съответно с "министърът на транспорта и съобщенията", "министъра на транспорта и съобщенията" и "Министерството на транспорта и съобщенията."

2. "стопанина на пътя", "стопанинът на пътя" и "стопаните на пътя" се заменят съответно със "собственика или администрацията, управляваща пътя", "собственикът или администрацията, управляваща пътя" и "собствениците или администрацията, управляваща пътя".

Заключителни разпоредби

§ 78. (1) В срок един месец от влизането в сила на този закон министърът на образованието и науката предава на министъра на транспорта и съобщенията регистъра за издадените и отнетите разрешения за обучение за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство и подадените заявления за издаване на разрешения за извършване на обучение на водачи на моторни превозни средства.
(2) Срокът по чл. 152, ал. 1, т. 3 за издаване на разрешение за обучение на водачи на моторни превозни средства се удължава с 30 дни за заявленията, постъпили до влизането в сила на този закон.

§ 79. Въвеждането на свидетелство за регистрация на моторните превозни средства по чл. 141, ал. 1 се извършва при първоначална регистрация, промяна в регистрацията и в съответствие с изискванията на Европейския съюз.

§ 80. В шестмесечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет приема правилник за прилагането на закона.

§ 81. Наредбите, предвидени в този закон, се издават в шестмесечен срок от влизането му в сила.

§ 82. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 17 и § 76, т. 2, които влизат в сила един месец след обнародването му.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение на Данъчния процесуален кодекс
(ДВ, бр. 45 от 2002 г., в сила от 30.04.2002 г.)
.....

§ 93. (1) Наложените глоби по чл. 186 от Закона за движението по пътищата се събират по реда на Данъчния процесуален кодекс.
(2) Незаплатени глоби по издадени до влизането в сила на този закон фишове по реда на чл. 186 от Закона за движението по пътищата се заплащат в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон в данъчното подразделение по местоживеене, без да се изпраща покана за доброволно изпълнение. След изтичането на 6-месечния срок издаденият фиш се счита за влязло в сила наказателно постановление и наложената глоба се събира по реда на Данъчния процесуален кодекс.
.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Административнопроцесуалния кодекс
(ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.)
.....

§ 40. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43, 45 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г. и бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г.) навсякъде думите "Закона за административното производство" се заменят с "Административнопроцесуалния кодекс".
.....

(*)ЗАКОН за изменение на Закона за търговския регистър

(ДВ, бр. 80 от 2006 г., в сила от 3.10.2006 г.)

§ 1. В § 56 от преходните и заключителните разпоредби думите "1 октомври 2006 г." се заменят с "1 юли 2007 г.".

.....

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА
към Закона за изменение и допълнение
на Закона за движението по пътищата
(ДВ, бр. 51 от 2007 г.)

§ 63. Навсякъде в закона думите "Министерството на транспорта и съобщенията", "министърът на транспорта и съобщенията" и "министъра на транспорта и съобщенията" се заменят съответно с "Министерството на транспорта", "министърът на транспорта" и "министъра на транспорта".

(*)ЗАКОН за изменение на Закона за търговския регистър
(ДВ, бр. 53 от 2007 г., в сила от 30.06.2007 г.)

§ 1. В § 56 от преходните и заключителните разпоредби думите "1 юли 2007 г." се заменят с "1 януари 2008 г.".

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение
на Закона за рибарството и аквакултурите
(ДВ, бр. 36 от 2008 г.)

.....

§ 81. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43, 45 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г. и бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г.) навсякъде думите "министъра на земеделието и горите" и "Министерството на земеделието и горите" се заменят съответно с "министъра на земеделието и продоволствието" и "Министерството на земеделието и продоволствието".

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение
на Закона за движението по пътищата
(ДВ, бр. 88 от 2008 г.)

§ 7. В случаите, предвидени в закона, електронната обработка и подаването на заявления и декларации по електронен път се прилагат след създаване на техническите и организационните условия и програмните средства.

.....

§ 9. Параграф 6 влиза в сила от 1 януари 2009 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за Националната система за спешни
повиквания с единен европейски номер 112
(ДВ, бр. 102 от 2008 г.)

.....

§ 7. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69 и 88 от 2008 г.) навсякъде думите "Министерството на държавната политика при бедствия и аварии" се заменят с "Министерството на извънредните ситуации".

.....

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение на
Закона за професионалното образование и обучение
(ДВ, бр. 74 от 2009 г., в сила от 15.09.2009 г.)

.....

§ 21. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92 и 99 от 2005 г., бр. 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г.) навсякъде думите "министърът на образованието и науката" и "министъра на образованието и науката" се заменят съответно с "министърът на образованието, младежта и науката" и "министъра на образованието, младежта и науката".

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение на
Закона за Министерството на вътрешните работи
(ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.)

.....

§ 77. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г. и бр. 74, 75 и 82 от 2009 г.) се правят следните изменения:

.....

7. В останалите текстове на закона думите "министърът на транспорта", "министъра на транспорта" и "Министерството на транспорта" се заменят съответно с "министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията", "министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията" и "Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията".

.....

ЗАКОН за изменение и допълнение на
Закона за движението по пътищата
(ДВ, бр. 54 от 2010 г., изм. и доп.,
бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.)

.....

Допълнителни разпоредби

§ 34. Навсякъде в закона означенията на единиците за измерване "км/ч", "кг", "куб. см", "т", "км/час" и "мм" се заменят съответно с "km/h", "kg", "cm³", "t", "km/h" и "mm".

§ 35. Този закон въвежда изисквания на:

1. Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (ОВ, L 263/1 от 9 октомври 2007);
2. Директива 2002/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 март 2002 г. относно типовото одобрение на дву- и триколесни моторни превозни средства и за отмяна на Директива 92/61/ЕИО на Съвета;
3. Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г.относно свидетелства за управление на превозни средства.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 36. Разпоредбата на § 14 относно чл. 147, ал. 8 влиза в сила от 1 януари 2011 г.

§ 37. Разпоредбите на § 15 относно чл. 148, ал. 4, т. 2 и ал. 9 - 14 влизат в сила три месеца след датата на обнародването на този закон в "Държавен вестник".

§ 38. Разпоредбите на § 19 относно чл. 150а и § 20 относно чл. 151 влизат в сила от 19 януари 2013 г., с изключение на разпоредбите на чл. 151, ал. 5, 6, 7 и 9.

§ 39. (1) При подмяна, издаване на дубликат и издаване на свидетелство за управление след придобиване на нова категория категория М се приравнява на категория АМ.
(2) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) Всички права за управление на моторно превозно средство, придобити преди 19 януари 2013 г., се запазват.
(3) (Нова - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) Лицата, които притежават правоспособност за управление на моторно превозно средство от категория Ттб, преминават обучение за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство от категория D до 19 януари 2013 г.

§ 40. Разпоредбите на чл. 166а, ал. 1, т. 5 относно частите и оборудването, които могат да създадат значителен риск за правилното функциониране на основни системи, свързани с безопасността на превозните средства при движение по пътищата или с неговите екологични характеристики, се прилагат след определяне от Европейската комисия на изискванията към тях.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение
на Закона за движението по пътищата
(ДВ, бр. 10 от 2011 г.)
.....

§ 11. За нарушения, установени до влизането в сила на този закон, се прилага досегашният ред.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение
на Закона за движението по пътищата
(ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.)
.....

§ 30. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на § 1, който влиза в сила една година след обнародването на закона в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение на Закона за горите

(ДВ, бр. 60 от 2012 г.)

.....

§ 83. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 54, 98 и 100 от 2010 г., бр. 10, 19, 39 и 48 от 2011 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2012 г. - бр. 20 от 2012 г.; изм., бр. 47, 53 и 54 от 2012 г.) § 12а от преходните и заключителните разпоредби се изменя така:

.....

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение на Закона за младежта
(ДВ, бр. 68 от 2013 г., в сила от 2.08.2013 г.)

.....

§ 21. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 54, 98 и 100 от 2010 г., бр. 10, 19, 39 и 48 от 2011 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2012 г. - бр. 20 от 2012 г.; изм., бр. 47, 53, 54, 60 и 75 от 2012 г. и бр. 15 от 2013 г.) навсякъде думите "министърът на образованието, младежта и науката" и "министъра на образованието, младежта и науката" се заменят съответно с "министърът на образованието и науката" и "министъра на образованието и науката", думите "министърът на регионалното развитие и благоустройството" и "министъра на регионалното развитие и благоустройството" се заменят съответно с "министърът на регионалното развитие" и "министъра на регионалното развитие" и думите "министърът на икономиката, енергетиката и туризма" и "министъра на икономиката, енергетиката и туризма" се заменят съответно с "министърът на икономиката и енергетиката" и "министъра на икономиката и енергетиката".

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение на Закона за забрана
на химическото оръжие и за контрол на токсичните
химически вещества и техните прекурсори
(ДВ, бр. 14 от 2015 г.)

.....

§ 40. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 54, 98 и 100 от 2010 г., бр. 10, 19, 39 и 48 от 2011 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 20 от 2012 г.; изм., бр. 47, 53, 54, 60 и 75 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г.) навсякъде думите "министърът на икономиката и енергетиката" и "министъра на икономиката и енергетиката" се заменят съответно с "министърът на икономиката" и "министъра на икономиката", а думите "министърът на регионалното развитие" и "министъра на регионалното развитие" се заменят съответно с "министърът на регионалното развитие и благоустройството" и "министъра на регионалното развитие и благоустройството".

.....

ЗАКОН
за изменение и допълнение на
Закона за движението по пътищата
(ДВ, бр. 19 от 2015 г., изм., бр. 37 от 2015 г.)

.....

Допълнителни разпоредби

§ 11. Навсякъде в закона думите "министъра на регионалното развитие" и "министърът на регионалното развитие" се заменят съответно с "министъра на регионалното развитие и благоустройството" и "министърът на регионалното развитие и благоустройството".

§ 12. Този закон въвежда изискванията на:
1. Директива за изпълнение 2014/37/ЕС на Комисията от 27 февруари 2014 г. за изменение на Директива 91/671/ЕИО на Съвета относно задължителното използване на обезопасителни колани и на системи за обезопасяване на деца в превозните средства (ОВ, L 59/32 от 28 февруари 2014 г.).
2. (Изм. – ДВ, бр. 37 от 2015 г.) Директива 2015/413/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2015 г. за улесняване на трансграничния обмен на информация относно пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата (ОВ, L 68/9 от 13 март 2015 г.).

Заключителни разпоредби

§ 13. Министърът на вътрешните работи или оправомощено от него длъжностно лице представя на Европейската комисия изчерпателен доклад за напредъка на националните дейности за улесняване на трансграничния обмен на информация за нарушенията по чл. 189б в срок до 6 май 2016 г.

§ 14. Министърът на вътрешните работи в срок до три месеца от влизането в сила на този закон издава наредбата по чл. 165, ал. 3.

§ 15. Разпоредбата на § 9 относно чл. 189д влиза в сила от 7 май 2016 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за предучилищното и училищното образование
(ДВ, бр. 79 от 2015 г., в сила от 1.08.2016 г.)
.....

§ 46. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 54, 98 и 100 от 2010 г., бр. 10, 19, 39 и 48 от 2011 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 20 от 2012 г.; изм., бр. 47, 53, 54, 60 и 75 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г. и бр. 14, 19 и 37 от 2015 г.) се правят следните изменения:
.....

§ 60. Законът влиза в сила от 1 август 2016 г., с изключение на:
1. член 22, ал. 2, т. 3, 4 и 13 и ал. 3, глава шеста, раздели I, II и III и § 58, които влизат в сила един месец след обнародването на закона в "Държавен вестник";
2. глава седма, която влиза в сила два месеца след обнародването на закона в "Държавен вестник";
3. глава шестнадесета, която влиза в сила от 1 януари 2017 г.;

4. параграф 46, т. 1, буква "а", която влиза в сила от 1 август 2022 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Кодекса за застраховането
(ДВ, бр. 102 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.)

.....

§ 23. Член 480, ал. 1 се прилага за всички договори за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, сключени от деня, следващ датата на влизането в сила на този кодекс.

§ 24. За заварените до влизането в сила на чл. 484 случаи, на повече от една действаща, както и изтекла, по която са възникнали застрахователни събития, задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, застрахователите – страни по съответните договори, отговарят помежду си поравно за изплащане на обезщетението, като пред увредените лица и застрахования в случаите, когато последният е платил на увредените лица, застрахователите отговарят солидарно за изплащане на обезщетението.

§ 25. За заварените до влизането в сила на чл. 480 случаи, при които за едно и също моторно превозно средство има валидно сключена застрахователна полица за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите при един застраховател и има издаден сертификат "Зелена карта" при друг застраховател, както и изтекли такива (по които са възникнали застрахователни събития), и застрахователното събитие е извън територията на Република България и ако събитието е възникнало на територията на:
1. трета държава, за която издаденият сертификат "Зелена карта" има териториално покритие, отговорен за изплащане на обезщетението е застрахователят, който го е издал;
2. държава членка, отговорен за изплащане на обезщетението е застрахователят, който е издал застрахователната полица по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

§ 26. За заварените до влизането в сила на чл. 492 договори за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, както и за изтеклите договори, по които са възникнали застрахователни събития, се прилагат лимитите по чл. 266 от отменения Кодекс за застраховането, които са били валидни към датата на застрахователното събитие.

§ 27. За заварените до влизането в сила на чл. 476 договори за задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в средствата за обществен превоз, както и за изтеклите договори, по които са възникнали застрахователни събития, се прилагат лимитите по чл. 281 от отменения Кодекс за застраховането, които са били валидни към датата на застрахователното събитие.

.....

§ 32. Гаранционният фонд връща в държавния бюджет в срок 6 месеца от влизането в сила на този кодекс встъпителната вноска, направена от министъра на финансите в полза на обезпечителния фонд в размер 2 000 000 лв. за сметка на републиканския бюджет.

§ 33. Гаранционният фонд привежда дейността си в съответствие с изискванията на този кодекс в 6-месечен срок от влизането му в сила.

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение на
Закона за Министерството на вътрешните работи
(ДВ, бр. 81 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.,

доп., бр. 98 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.)

§ 102. Законът влиза в сила от 1 януари 2017 г., с изключение на:
1. параграфи 6 – 8, § 12, т. 1, 2 и 4, § 13, § 14, § 18 – 20, § 23, § 26 – 31, § 32, т. 1 и 4, § 33 – 39, § 41 – 48, § 49 относно чл. 187, ал. 3, изречение първо, § 50 – 59, § 61 – 65, § 81 – 85, § 86, т. 4 и 5, § 87, т. 3, § 90, т. 1, § 91, т. 2 и 3, § 92, § 93 и § 97 – 101, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник";
2. параграф 32, т. 2 и 3, § 49 относно чл. 187, ал. 3, ново изречение второ, § 69 – 72, § 76 относно лицата по § 70, § 78 по отношение на служителите по § 69 и § 70, § 79 по отношение на служителите по § 69 и § 70, § 91, т. 1 и § 94, които влизат в сила от 1 февруари 2017 г.;
3. (нова – ДВ, бр. 98 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) параграф 22, § 73 – 75, § 76 относно лицата по § 75, § 77, § 78 по отношение на лицата по § 73, § 79 по отношение на лицата по § 73, § 80 и § 89, т. 2 – 5, които влизат в сила от 1 януари 2018 г.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение
на Закона за движението по пътищата
(ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.)

.....
§ 41. Законът влиза в сила един месец след обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 20, който влиза в сила от 1 юли 2017 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение
на Закона за движението по пътищата
(ДВ, бр. 9 от 2017 г., в сила от 26.01.2017 г.)

§ 25. Удостоверенията за определяне на технически служби, издадени до влизането в сила на този закон, запазват действието си до изтичане на валидността им.

§ 26. Заявленията за издаване на удостоверение за определяне на техническа служба, постъпили до влизането в сила на този закон, се разглеждат по досегашния ред.

§ 27. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:
1. параграф 13, т. 1 и § 20, които влизат в сила един месец след обнародването на закона в "Държавен вестник";
2. параграфи 8, 9 и § 23, т. 3, които влизат в сила 6 месеца след обнародването на закона в "Държавен вестник";
3. параграф 21, т. 3 относно ал. 7, т. 5, § 21, т. 4 относно ал. 8, т. 7 и ал. 9, т. 7 и § 23, т. 2 относно т. 66, буква "л", които влизат в сила от 31 март 2018 г.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение на Закона за
Българската агенция по безопасност на храните
(ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.)

.....
§ 17. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 54, 98 и 100 от 2010 г., бр. 10, 19, 39 и 48 от 2011 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 20 от 2012 г.; изм., бр.

47, 53, 54, 60 и 75 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 19, 37, 79, 92, 95, 101 и 102 от 2015 г., бр. 13, 50, 81, 86, 98 и 101 от 2016 г. и бр. 9 и 11 от 2017 г.) се правят следните изменения:

.....

2. Навсякъде в закона думите "министъра на земеделието и храните" се заменят с "министъра на земеделието, храните и горите".

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение
на Закона за движението по пътищата
(ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.)

§ 16. Лицата, завършили основно образование или завършили X клас по реда на отменения Закон за народната просвета (обн., ДВ, бр. 86 от 1991 г.; изм., бр. 90 от 1996 г., бр. 36, 124 и 153 от 1998 г., бр. 67 и 68 от 1999 г., бр. 90 и 95 от 2002 г., бр. 71, 86 и 114 от 2003 г., бр. 40 от 2004 г., бр. 28, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 41 и 105 от 2006 г., бр. 113 от 2007 г., бр. 50 от 2008 г., бр. 35, 36 и 74 от 2009 г., бр. 50 и 78 от 2010 г., бр. 9, 23 и 99 от 2011 г., бр. 102 от 2012 г., бр. 68, 84 и 109 от 2013 г., бр. 61 от 2014 г.; отм., бр. 79 от 2015 г.; доп., бр. 80 от 2015 г.) до влизането в сила на този закон, получават свидетелство за управление на моторни превозни средства по досегашния ред.

§ 17. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на:
1. параграфи 5, 6 и 7 и § 13, т. 2, които влизат в сила три месеца след обнародването на закона в "Държавен вестник";
2. параграф 11, който влиза в сила от 1 януари 2018 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение на
Закона за Министерството на вътрешните работи
(ДВ, бр. 97 от 2017 г.)

.....

§ 56. (1) Параграфи 4, 6, 11, 12, 14, § 34, т. 1, буква "б" и т. 2, § 40, 41, § 51, т. 1, т. 2 относно изречение второ, т. 7, буква "б" и т. 12, буква "б" и § 52 влизат в сила от 1 януари 2018 г.
(2) Параграф 44, т. 11 влиза в сила от 1 януари 2017 г.
(3) Параграф 45, т. 4 влиза в сила от 1 август 2017 г.
(4) Параграф 47, т. 2 и т. 14, буква "г", § 51, т. 2 относно изречение първо, т. 3, буква "б" и т. 14, буква "а" относно т. 68 влизат в сила 6 месеца след обнародването на закона в "Държавен вестник".

ЗАКОН за изменение и допълнение
на Закона за движението по пътищата
(ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.)

.....

Допълнителна разпоредба

§ 25. Този закон въвежда изискванията на:
1. Директива 2014/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на моторните превозни

средства и техните ремаркета и за отмяна на Директива 2009/40/ЕО (ОВ, L 127/51 от 29 април 2014 г.);
2. Директива 2014/47/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно крайпътната техническа проверка на изправността на търговски превозни средства, които се движат на територията на Съюза, и за отмяна на Директива 2000/30/ЕО (ОВ, L 127/134 от 29 април 2014 г.).

Заключителна разпоредба

§ 26. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:
1. параграф 1, § 2, § 4, § 5, § 7, т. 1 и 2, т. 3 – относно ал. 3, т. 1 – 4, т. 5, буква "а" и т. 6, и т. 4 – 8, § 8, т. 1, 5 и т. 6, буква "в", § 13, § 14, § 17, т. 2 – 4, § 19, т. 1, буква "б", § 20, § 21, § 22, § 23 и § 24, които влизат в сила от 20 май 2018 г.;
2. параграф 6, т. 2 и 3, които влизат в сила от 6 юни 2018 г.;
3. параграф 7, т. 3 – относно ал. 3, т. 5, буква "б", която влиза в сила от 1 януари 2023 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата
(ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.,
доп., бр. 60 от 2019 г., в сила от 16.08.2019 г.)

§ 18. Специалните пътни превозни средства на Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" на Министерството на вътрешните работи преминават на преглед за проверка на техническата им изправност в срок до 1 юли 2019 г.
.....

§ 21а. (Нов – ДВ, бр. 60 от 2019 г., в сила от 16.08.2019 г.) Разпоредбите на чл. 139, ал. 7, чл. 167, ал. 3а, чл. 179, ал. 3а, 3б, 3г и 3ж не се прилагат до прилагането на таксуването с таксата по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

§ 21б. (Нов – ДВ, бр. 60 от 2019 г., в сила от 16.08.2019 г.) (1) Разпоредбата на чл. 179, ал. 3 не се прилага за пътните превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона. До прилагането на таксуването с таксата по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата водач, който управлява пътно превозно средство с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от същия закон, се наказва с глоба 2000 лв.
(2) Административните нарушения по ал. 1 се установяват от съответните длъжностни лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 – 3б и чл. 167а, съобразно компетентността им.
(3) Наказателните постановления за административните нарушения по ал. 1 се издават от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" или от оправомощени от него длъжностни лица. Членове 187а и 189е се прилагат съответно.
.....

§ 22. Законът влиза в сила от 1 януари 2019 г., с изключение на:
1. параграф 21, т. 1, буква "в", която влиза в сила от 1 март 2019 г.;
2. параграф 4, т. 2 относно чл. 139, ал. 7, § 10 относно чл. 167, ал. 3а и § 14, т. 2 относно чл. 179, ал. 3а, 3б, 3г и 3ж, които влизат в сила от 16 август 2019 г.;
3. параграф 14, т. 1 относно чл. 179, ал. 3 по отношение на пътните превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, която влиза в сила от 16 август 2019 г.;
4. параграф 8, т. 2, буква "в", която влиза в сила от 1 май 2019 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за пътищата
(ДВ, бр. 60 от 2019 г., в сила от 30.07.2019 г.)

.....

§ 10. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:
1. параграф 1, т. 1, § 2, § 8 и § 9, т. 3, които влизат в сила от 16 август 2019 г.;
2. параграф 7, т. 7, който влиза в сила от 15 юли 2019 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи
(ДВ, бр. 60 от 2020 г.)

.....

§ 97. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 54, 98 и 100 от 2010 г., бр. 10, 19, 39 и 48 от 2011 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 20 от 2012 г.; изм., бр. 47, 53, 54, 60 и 75 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 19, 37, 79, 92, 95, 101 и 102 от 2015 г., бр. 13, 50, 81, 86, 98 и 101 от 2016 г., бр. 9, 11, 54, 58, 77 и 97 от 2017 г., бр. 2, 7, 17, 55, 59, 62, 77, 86 и 105 от 2018 г. и бр. 13, 17 и 60 от 2019 г.) в чл. 140 се правят следните изменения и допълнения:
.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение на Закона за автомобилните превози
(ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.)

.....

§ 58. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 54, 98 и 100 от 2010 г., бр. 10, 19, 39 и 48 от 2011 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 20 от 2012 г.; изм., бр. 47, 53, 54, 60 и 75 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 19, 37, 79, 92, 95, 101 и 102 от 2015 г., бр. 13, 50, 81, 86, 98 и 101 от 2016 г., бр. 9, 11, 54, 58, 77 и 97 от 2017 г., бр. 2, 7, 17, 55, 59, 62, 77, 86 и 105 от 2018 г., бр. 13, 17 и 60 от 2019 г. и бр. 51 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:
.....

§ 66. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:
1. параграф 62, който влиза в сила от 28 март 2020 г.;
2. параграф 8, относно чл. 12, ал. 1 – 6, ал. 7, т. 1 и т. 3 и 4 и ал. 8 – 14, § 9, т. 1, § 18, § 19 и § 58, т. 13, които влизат в сила от 1 януари 2021 г.;
3. параграф 8, относно чл. 12, ал. 7, т. 2, и § 20, които влизат в сила две години след обнародването на закона в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение на Закона за местните данъци и такси
(ДВ, бр. 71 от 2020 г., в сила от 11.08.2020 г.)

§ 8. В 14-дневен срок от влизането в сила на този закон министърът на здравеопазването издава заповедта по чл. 91, ал. 4, изречение трето от Закона за движението по пътищата.

§ 9. В тримесечен срок от влизането в сила на този закон министърът на вътрешните работи привежда в съответствие с него наредбата по чл. 140, ал. 2 от Закона за движението по пътищата.

.....

§ 11. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:

1. параграф 4, т. 2, която влиза в сила три месеца след обнародването на закона в "Държавен вестник";

2. параграф 6, който влиза в сила от 1 август 2020 г.

Приложение

към чл. 99а, ал. 1 (Ново - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г., изм., бр. 17 от 2018 г.)

1. Картата за преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с трайниувреждания, е с размери: височина 106 мм и широчина 148 мм.

2. (Изм. – ДВ, бр. 17 от 2018 г.) Цветът на картата за паркиране е светлосин с изключение на белия знак за "лице с увреждания", който е на тъмносин фон.

3. Картите за преференциално паркиране задължително са ламинирани.

4. Полетата на предната и задната част на картата за преференциалнопаркиране са разделени вертикално на две части. Лявата част отпред съдържа: - символ на инвалидна количка в бяло на тъмносин фон; - дата на изтичане на картата за паркиране; - серийния номер на картата за паркиране; - името и печата на издаващия орган/организация. Дясната част отпред съдържа: - с главни букви думите "КАРТА ЗА ПАРКИРАНЕ ЗА ХОРА С УВРЕЖДАНИЯ" набългарски език, а на подходящо отстояние с малък шрифт думите "Карта запаркиране" на други езици; - думите "Модел на Европейските общности" на български език; - като фон отличителния код на Република България - BG, заобиколен откръг от 12 звезди, символизиращи Европейския съюз. Лявата част на гърба съдържа: - фамилията на притежателя; - първото (първите) име (имена) на притежателя; - подписа на притежателя или

друг идентифициращ знак; - снимка на притежателя. Дясната част на гърба съдържа: - твърдението, че тази карта дава право на притежателя й да ползвамясто за преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания; - твърдението, че при употреба картата се поставя в предната част напревозното средство, така че лицевата й част да се вижда изцяло с целпроверка. Данните са на български език.